

BS-VI

BLISKI SUSRETI OPSJEDAČKE VRSTE

-Drukčija vrsta interferencije onostranih bića-

Napisao: William J. Baldwin, Ph.D.

Prijevod: [Heaven i langolijer](#)

Kako budete čitali ovaj svezak, budite spremni na susret s bićima drugih svjetova u obliku kakav nikad prije nije zamišljan. Oni su alieni/tuđinci kolonisti, alien znanstvenici, alieni brodolomci, aliensko-ljudski hibridi, i mnogi drugi. Postoje mnoga ne-fizička, ne-zemaljska bića, koja pojam kontrole uma definiraju na sasvim novoj razini, otkrivajući zlokobnu stranu NLO fenomena koji su prethodno smatrani apsurdnima i samo u natuknicama spominjani u drugim knjigama.

Kao priznanje za njegovo pionirsko istraživanje znanosti i duha u radu, koji „izmiče tlo pod nogama“, Terapija spiritualnog otpuštanja: Tehnički priručnik ([Spirit Releasement Therapy: A Technique Manual](#)), Dr. William J. Baldwin, počašćen je, 1994. g., od strane Međunarodnog udruženja za nove znanosti (International Association for New Science) u Ft. Collinsu, iz Colorada, Memorijalnom nagradom Franklina Loehra (Franklin Loehr Memorial Award). Primio je i druge nagrade za životna postignuća i doprinose ostavštini premošćivanja Uma, Tijela, i Duha na polju transpersonalne psihologije. Trenutno, Dr. Baldwin i dalje širi svoje fascinantno istraživanje svijesti i dokumentira što su mnoge stotine klijenata otkrile u kliničkim sesijama.

BS-VI: Bliski susreti opsjedačke vrste ([CE-VI: Close Encounters of the Possession Kind](#)) katapultira čitatelja u mnogoslojne realitete ljudske svijesti i iskustava, pritom razotkrivajući neželjena uplitanja tuđinskih „drugih“. (alien „others“- op.prev.). Ova je vrsta ET/NLO susreta izgleda ne-fizička, no opet u svakom svom detalju intruzivna isto kako je to slučaj i s dobro-znanim scenarijima abdukcija/otmica. Ukazujući na srž problema, knjiga BS-VI, osvjetljava stazu prema prevladavanju straha i prihvaćanju svježeg, vječnog, neuništivog svjetla ljudske slobode.

INTERFERENCIJA OD STRANE VANZEMALJACA MEĐU NAMA

POSVETA

Ovaj rad je posvećen ŽIVOTU u svim njegovim oblicima na ovoj planeti ili bilo gdje drugdje.

„Najljepša stvar koju možemo iskusiti je misterija; ona je izvor sve istinske umjetnosti i znanosti. Onomu, kome je ova emocija strana, koji više ne može zastati da bi se čudio i ushićen stajati sa strahopoštovanjem, isto je kao da je mrtav; njegove oči su zatvorene“
Albert Einstein

S a d r ž a j

Uvodna riječ

Predgovor

Zahvale

Uvod

Poglavlje 1 - OPSJEDNUTOST I VANZEMALJCI MEĐU NAMA

Poglavlje 2 - REGRESIJSKA TERAPIJA

Poglavlje 3 - DUHOVNA OSLOBAĐAJUĆA TERAPIJA

Poglavlje 4 - NLO I OTMICE OD STRANE VANZEMALJACA

Poglavlje 5 - HIBRIDNI

Poglavlje 6 - BLISKI SUSRETI OPSJEDAČKE VRSTE

Poglavlje 7 - VANZEMALJSKI KOLONISTI

Poglavlje 8 - VANZEMALJSKI ZNANSTVENICI

Poglavlje 9 - PREGOVORI SA SILAMA TAME

Poglavlje 10 - DUHOVNA OSLOBAĐAJUĆA TERAPIJA I DFE/EST (the dark force entities/entities sile tame)

Poglavlje 11 - SNAGA UMA, KONTROLA UMA

Poglavlje 12 - ARMAGEDON ILI KOZMIČKI ŠAH

Zaključak/epilog

Dodatak

Bibliografija

Bilješke

Popis

UVODNA RIJEČ

Knjiga Dr. Williama Baldwina, BS-VI: Bliski susreti opsjedačke vrste, sustavno pokazuje čitatelju različite vrste duhovnih priljepaka, uključujući entitete tamne sile i zemaljski ograničene izgubljene duše. Kako god, on ide iza svega što je opisano prije jasnim istraživanjem povijesnih slučajeva u kojima su kvačenja, ili preuzimanja, od strane tuđinaca(aliena) ili vanzemaljaca(ETs). Ne samo to, on pokazuje kako neki nametnici vanzemaljci bivaju manipulirani intervencijom tamnih sila. Osim pokazivanja čitatelju što se dogodilo, on prikazuje/demonstrira učinkovitost svoje oslobađajuće terapije u uklanjanju/eliminaciji svih

tipova nametnika.

Njegov zapanjujući slučaj povijesno ga prikazuje u radu na rješavanju i onih u otežanim uvjetima, daje čitatelju ne samo informaciju, nego i nadu. Znanje da se ne mora biti opterećen s tom, životnom prijetnjom, nametanjem. Njegova knjiga je također vodič za svakog radnika na mentalnom zdravlju dovoljno otvorenog uma da pretpostavi dobrobit klijenta ranije usvojenim vjerovanjima ili onome što je trenutno prihvaćeno kao uobičajena/konvencionalna terapija. On pokazuje da ova stanja zaista postoje, i najbolje od svega, mogu biti riješena u ljubavi, humanosti, na učinkovit način.

Rad dr.Baldwina je još jedan njegov doprinos razumijevanju i oslobađanju od ljudske patnje.
Bravo! Dr.Baldwin
Edith Fiore, Ph.D.

PREDGOVOR

Znakovi neidentificiranih letećih objekata, ili NLO-a (UFO), i nasilne otmice od strane tuđinaca (aliens) izvješćivani su naširoko više od 50 godina u raznim zemljama na svijetu. Istražitelji imaju nepokrivena izvješća ili slične posjete koje su se dogodile deset, stotinu, čak tisuću godina prije¹. To nisu nikakva nova događanja.

Kroz moje kliničko iskustvo s tisućama klijenata, došao sam do prihvaćanja ne samo postojanja bestjelesnih entiteta i energija, i njihovog utjecaja na živuće ljude, nego i mogućnosti postojanja ETs (extraterrestrials/vanzemaljci), najmanje u nekim formama. Ne na način o kojem sam čitao u materijalima znanstvene fantastike ili knjigama o NLOs i otmicama od strane tuđinca (alien), nego u takvom obliku/formi da mogu komunicirati s istima, čak iako ih ne mogu vidjeti. Oni imaju utjecaj na našu stvarnost i oni mogu utjecati na individualno ljudsko biće, uobičajeno sa nepoželjnim rezultatima.

Kroz glasove klijenata u izmijenjenom stanju svijesti ova tuđinska/alien bića otkrivaju svoju svrhu boravka ovdje, opisuju svoj civilizacijski svijet, i mnogi izražavaju želju da idu „kući“. U nekim slučajevima, vanzemaljac zapovjednik na obližnjem svemirskom brodu, ili čak vođa/lider vladajućeg Visokog Vijeća njihovog svijeta, će govoriti kroz glas klijenta.

ETs/vanzemaljci nude mnogo razloga za njihovu nazočnost ovdje. Mnogi su ovdje da bi skupili podatke i informacije o obliku ljudskog života. Oni su tehničari i znanstvenici. Izgleda da je u tijeku odvijanje neke vrste dugotrajnog genetskog eksperimenta i manipulacije. Neki ETs mogu biti sposobni pomoći ljudima u problemima. Nekoliko njih očividno imaju sposobnost izliječiti fizičko oboljenje. Neki ljudi tvrde da su duhovno promijenjeni/transformirani kao rezultat otmice i interakcije/međudjelovanja sa tuđincima/aliens.

U drugim slučajevima ETs oglašavaju da su ovdje zbog preuzimanja kontrole, da jednostavno zavladaju nad ljudskom rasom, počevši sa našim klijentom. Oni često prijete da ćemo mi biti sljedeći. Takve prijetnje jasno ukazuju na utjecaj DFE (dark force entity/entitet tamnih sila).

Ove kanalizirane informacije mogu biti potpuno proizvedene od strane klijenta, svjesno ili nesvjesno. To može biti produkt kolektivnog nesvjesnog uma, „okinut“ od strane podsvjesne masovne histerije a zbog urbanog mita o dominaciji tuđinaca/aliens. Zlokobnija mogućnost reflektira strahove teoretičara zavjere; otmice od strane tuđinaca/aliens mogu obuhvatiti elemente naše vlastite vlade koja je sklopila nekakvo savezništvo sa vanzemaljcima/ETs, bićima sa drugih svjetova i iz drugih dimenzija. Jednako odvratna mogućnost je da je cijela UFO/ETs zagonetka ništa drugo ili više, nego polje testiranja tehnologije kontrole uma od strane zemaljskih obavještajnih agencija ili vojnog personala.

Kako god, ovo može biti točno kao što i izgleda da jeste: stvarna komunikacija sa jednom stranom/alien rasom. Što je god slučaj, informacije su, izražene kroz oblik konzistentnog tijela klijenta, saznanje o tuđinskim/alien bićima i njihovom motivu za dolazak na našu planetu.

Terapeuti rade s problemima i situacijama koje uzrokuju nemir kod ljudi. Većina terapeuta rade u zemaljskim, uvjetima današnjeg vremena: emotivna uzrujanost, osobna neuravnoteženost, nedostatan karakter, odnosi u sukobu, i slični problemi. Psihijatri često tretiraju znakove i simptome mentalne bolesti sa lijekovima spravljenima da kontroliraju simptome. Nekoliko praktikanata ulaze u duhovne stvari/pitanja, mada je tu nevoljno ali rastuće prihvaćanje i prepoznavanje religioznih ili duhovnih problema na polju mentalnog zdravlja².

Većina profesionalaca zdravstvene struke UFOs i ETs smatraju kao imaginaciju i halucinaciju, proizvod neuravnoteženog ili poremećenog uma, ili potpunom varkom, i izvješća o tome se ne uzimaju zaozbiljno. Opsjedanje i egzorcizam se još uvijek „progone“ u domenu fantazije i halucinacije, i ne smatraju se vrijednim ozbiljnog razmatranja. Čak i većina svećenstva poriče i izbjegava ovu oblast. Nekoliko država zakonski izričito zabranjuju licenciranim zdravstvenim praktikantima sudjelovanje u bilo kojoj vrsti procedure egzorcizma.

I još k tomu, možda milioni ljudi pate od efekata ne-fizičkih ili drugo-dimenzijskih inteligentnih bića koja se miješaju ili spajaju s njima na neki način. Ljudski i ne-ljudski entiteti su otkriveni u izmijenjenom stanju sjedinjenja, uzrokujući mnoge probleme i sukobe koji motiviraju ljude na traženje profesionalne pomoći. Mnogi od ovih entiteta i energija nastoje preuzeti mentalnu i psihološku kontrolu nad ljudskim domaćinom. Neki jednostavno hoće mjesto za „živjeti“, tijelo koje će zvati svojim. Drugi tipovi nastoje nauditi ili uništiti domaćina.

Sva ova lutajuća bića žele nešto za sebe, neovisno o željama, potrebama, planovima, ili duhovnim stazama nesretnog domaćina. Ovo je užasno nasilje nad individualnom slobodnom voljom. Duhovni vodiči, anđeli čuvari, uzašli majstori, istinski dobronamjerni i visoko razvijeni ETs, pravi duhovni učitelji i druga svjetlosna bića niti posjedaju niti kontroliraju ljude i ne obmanjuju svoje poslanje, svoj program rada.

Ova knjiga opisuje sukobe koji su, kako izgleda, proizvedeni od nametljivih, sebičnih, prilagodljivih, ponekad zbunjenih, često zlonamjernih entiteta i energija koji se prožimaju/interferiraju sa živućim ljudima. Ljudi su suverena bića, i imaju pravo živjeti bez takvog miješanja od strane tuđinaca/aliens, entiteta, drugih ljudskih bića, ili vladinih agencija

bilo koje vrste.

Povijest i dijalози većine slučajeva u ovoj knjizi su uzeti iz aktualnih sesija s ljudima u našoj savjetodavnoj praksi i tečajevima vježbi. Opće informacije su dio po dio spajane iz kliničkih sesija sa mnogim klijentima. Postoji konzistentnost u osobnim pričama, uzorak koji ne može biti zanijekan niti ignoriran. Materijal je ovdje organiziran u koherentnu sliku; detalji nisu ukrašeni ni na kakav način. Moji osobni zaključci, pretpostavke i nagađanja su naznačeni kao takvi.

Materijal u ovoj knjizi nije ponuđen kao apsolutna istina. Nema načina dokazivanja validnosti priča koje dolaze kroz glasove klijenata u sesijama izmijenjenog stanja. Niti se ova iskustva mogu interpretirati na bilo kakav suvisao način. Subjektivno iskustvo nekoliko tisuća ljudi je prikazano ovdje kao dio spektra ljudskog stanja. Stvarni ljudi su imali ova iskustva; sjećanja/memorija su skriveni u dubokom nesvjesnom umu. U jednom izmijenjenom stanju svijesti, koje također razumijemo kao hipnotički trans, oni do nas donose ono što im se dogodilo. Ovo je to o čemu je izvješteno. Molim te čitaj otvorenog uma. Ovo srednja America govori. Ovo može biti bilo tko od nas. To JEST netko od nas.

Mnoge kolege iz različitih dijelova zemlje izvještavaju o sličnim evidencijama tuđinskih/aliens bića, ET nametljivaca/intruders sa sličnim „misijama“. Nekoliko njih su pridonijeli slučajevima za ovu knjigu. Imena i identifikacijski detalji su promijenjeni zbog osiguravanja anonimnosti uključenih ljudi. Zanimljivo uređivanje je učinjeno u nekim opisima i transkriptima slučajeva i to samo u svrhu jasnoće.

Svrha ove knjige je povećati svjesnost javnosti, ne izazivanje straha. U kliničkoj praksi našli smo više od pola naših klijenata kako očigledno nose breme zakačenih ETs i pate zbog njihovog utjecaja. Ako je ovaj fenomen stvaran, mora biti temeljito ispitan i istražen, dokumentiran i dan javnosti na znanje. I samo razmotrite mogućnosti ako se pokaže da je istina!

Ne možemo ignorirati misteriju ne-fizičke realnosti, nesvjesne razine uma, imaginarnog carstva, duhovne razine bića. Dublje razine svijesti nisu temeljito istražene. Ovo je terra incognita (nepoznata zemlja), neotkriveni teritorij, nepoznata oblast. Švicarski psihijatar Carl Jung, u svojoj autobiografiji, *Memories, Dreams, Reflections*, dao je svoj iskaz o nesvjesnom umu:3

Godine kad sam slijedio svoje unutarnje slike su bile najvažnije u mom životu-u njima sve esencijalno je bilo odlučeno. Sve je počelo tada; kasniji detalji su samo dopune i objašnjenje materijala koji je eruptirao vani iz nesvjesnog, i na početku me utopio. To je bila prima materia/primarna materija za životnog vijeka rad.

To je ova ne-iscrtana/ne-mapirana teritorija koju istražujemo i hoćemo razumjeti našim ograničenim ljudskim intelektom. Na ovim stranicama naći ćete neke od rezultata našeg proučavanja.

ZAHVALE

Moji klijenti i druge inteligencije koje govore kroz njihove glasove nastavljaju biti moji najtemeljiti/najmudriji učitelji. Moja zahvalnost je nadmašena jedino mojom znatiželjom za fenomenom koji zajednički istražujemo u privatnim sesijama. Izvor znanja će, kako izgleda, teći bez znakova presušivanja.

Bob i Cathy Teets, moji urednici i izdavači, također zaslužuju moju duboku i iskrenu zahvalnost za njihovo beskrajno ohrabivanje i potporu, njihove blage upravljačke ispravke mog spisateljskog putovanja, i njihove profesionalne sposobnosti u ovoj oblasti. Bobov veseli glas u mom telefonu uvijek potiče obnavljanje entuzijazma za projekte kad bih se našao pred dosadom. „Naprijed i gore,“ veselo bi pozdravljao, i dalje idemo!

I mojoj voljenoj Judith, mom životnom partneru, u našoj ljubavi, i u radu, ja se ponovo zavjetujem svojoj vječnoj ljubavi. Ti uvijek podupireš moja zemaljska nastojanja, ti si svjetionik na mojoj duhovnoj stazi, i tvoja blistava osobnost i smisao za humor osvjetljavaju moj život onda kad mi je najpotrebnije. Hvala ti iz srca i duše.

UVOD

Program SETI, Search for Extra-Terrestrial Intelligence/Potruga za Izvan-Zemaljskom Inteligencijom, sponzoriran od vlade, možda je fokusiran u pogrešnom pravcu. Radio signali su poslani u svemir, a divovski prijemni tanjuri čekaju povratak signala od nekih inteligentnih bića „tamo negdje vani.“ Njihov rad se temelji na najmanje dvije pretpostavke:

1. Tuđinci/aliens postoje u trodimenzionalnom prostor-vremenu kao i ljudi.
2. Oni još nisu stigli na zemlju.

Ovo može biti pogrešno razmišljanje!

Ako možemo izvući zaključke iz ljudskog iskustva, onda su tuđinci/aliens već ovdje. Milijuni ljudi su možda imali susrete s alienima na nekoj vrsti „svemirskog borda.“⁵ Mnogi su opisali traumu od otmice protiv njihove volje, uzeti na letjelicu ili na neku nepoznatu lokaciju, i podvrgnuti nametnutim i često bolnim fizičkim postupcima.⁶ Za vrijeme nekih od iskustava „oteti“ tvrde da su prepoznali ljude u vojnim odorama.

„Svemirska braća“ isporučuju količine informacija do Zemlje kanaliziranjem kroz senzitivne/prihvatljive osobe. Dali su nekoliko velikodušnih obećanja: zaustaviti nuklearne ratove; podići našu populaciju s planete dok se prorokovane kataklizmičke promjene zemlje ne završe; ili zaustaviti promjene zemlje prije nego se dogode. (Kako možemo znati da su bili uspješni?) Nagovaraju/potiču ljude na zaustavljanje međusobnog ratovanja i na ljubav jednih prema drugima. (Dobar savjet, kakav je god izvor.) Obznanili su izvjesne datume njihovog dolaska kroz masovno slijetanje na površinu širom planete. Do sada, nisu ostvarili ove kontakte.

U mojoj mladosti, moj najbliži susret sa svemirskim bićima je bio kroz stranice *Astounding Science Fiction* (Zapanjujuća Znanstvena Fantastika) časopis. Autori kao Heinlein, Asimov, i Ray Bradbury su bili moji literarni avanturistički heroji. Još sam bio u srednjoj školi kad sam pročitao knjigu Donalda Keyhosa, *The Flying Saucers Are Real* (Leteći Tanjuri Su Stvarni), objavljen 1950 g. Zbog te knjige moje mišljenje se zaokrenulo, moj um se otvorio prema mogućnosti postojanja oblika stranog života negdje drugdje. Nikad ponovo je beskrajni prostor bio ispunjen sa zamišljenim stvorenjima znanstvene fantastike. Prema Keyhou, oni su bili stvarni i oni su posjećivali Zemlju.

Godine fakulteta, stomatološkog, i doktorski program psihologije su mi dali čvrstu znanstvenu podlogu. Ja razmišljam kao znanstvenik. Ja sam odan rigoroznim znanstvenim standardima istrage i objektivnog zapažanja kad razmatram i istražujem prirodni fenomen. Znanstvena metoda istražiteljskog rada, je najmanje za uski domet fizički prepoznatljivog fenomena. I još znanstvena metoda teži biti jedna nesavladiva, neizbježna kutija koja isključuje sve osim „tvrđog“ fizičkog dokaza.

Osobno istraživanje prirodnog fenomena je također validan ispit. Bilo kako bilo, subjektivne ocjene normalno nisu prihvaćene kao dio znanstvenog metoda istraživanja. Kroz moje godine edukacije, treninga, promatranja i istrage, također sam iskusio vođeno oslikavanje (slike predložene od strane poticatelja), rebirthing/ponovno rođenje (vježba dubokog, brzog disanja koja ponekad potiče sjećanja na iskustvo rođenja), terapija regresije/povratka prošlog života (razotkrivanje sjećanja koja izgledaju da su iz prethodnog životnog vijeka, duhovno oslobađanje (uklanjanje upletenih svjesnih energija), i ozdravljenje unutrašnjeg djeteta (tretiranje ranjenih subpersonalities/pod-osobnosti). Iz ovih osobnih iskustava ja znam što klijent osjeća tijekom sesije.

Kao terapeut osjetljiv sam na ljudske osjećaje, sjećanja, i iskustva, bez obzira koliko su daleko od svjesne stvarnosti, koliko se razlikuju od usvojenih standarda moguće/nemoguće. Vidio sam i slušao ljudsku bol, i ona je vrlo stvarna. Naučio sam da istraživanje ljudske svijesti može otkriti bilo što. I pored toga što je mnogo toga otkrivenog odbijeno od strane objektivne znanosti; izgleda da veliki dio ljudskih doživljaja leži izvan parametara znanstvenog metoda.

Francis Bacon smatra znanje samo po sebi kao svojstvo koje treba iskoristiti za ovladavanje nad prirodom, za vođenje prema dužem, zdravijem i sretnijem ljudskom životu. Galileo naglašava vrijednost promatranja iznad apstraktnih nagađanja. On je napustio baštinu ideja o astronomiji koje su zauvijek promijenile pojmove čovječanstva o fizičkom univerzumu.

Isaac Newton je rođen 1642 godine, iste godine kad je Galileo umro. U 1687oj, Newton je objavio svoju *Principia Mathematica*, možda najveće znanstveno djelo ikad napisano. Ono dominira u znanosti više od 200 godina. Newtonian-Cartesianska paradigma je još uvijek vladajući model znanstvenog mišljenja, lišena filozofskih razmatranja.

Znanost naposljetku dijeli društvo sa duhovnom stvarnošću između sredine 19og i početka 20og stoljeća, posebno u Zapadnoj civilizaciji. Metafizički i duhovni fenomeni su, budući nedokazivi, preraspoređeni na margine religije. Ovo je bio ogroman gubitak za ljudsku rasu. Međutim, ljudi i dalje nastavljaju imati mistične i duhovne doživljaje. Može li ovo sve biti mašta ili masovna zabluda? Deja vu (već viđeno), sjećanja prošlog života, van tjelesno iskustvo, iskustva tik do smrti, posjednutost od strane drugih bića ili entiteta, kanaliziranje, psihičke

sposobnosti, prekognicijska spoznaja, UFO kontakt i otmica, i mnogi drugi ne-znanstveni događaji nastavljaju biti izvještavani od strane inteligentnih, vjerodostojnih ljudi.⁷

Nekoliko znanstvenika su bili dovoljno hrabri da proučavaju i dokumentiraju takve fenomene, i onda objavljuju svoje nalaze o ovoj kontroverznoj oblasti. Neki su bili ismijani od strane matične znanstvene ustanove, od onih ljudi koji ne žele znati za postojanje bilo čega drugog osim fizičkog univerzuma. Kako god, svijest o ne-fizičkom univerzumu se nastavlja širiti, i u općoj populaciji i u nekim znanstvenim krugovima. Ljudsko iskustvo ne može biti zanijekano niti izdaleka objašnjeno. Inteligentna znatiželja zahtijeva ozbiljnu istragu ne-fizičkih, ili duhovnih realnosti. Vrijeme sad.

Znanstvena metoda nikad neće biti dovoljna za propisno i potpuno istraživanje bogatstva i dubine ljudske svijesti. Potraga mora uključiti smisao duhovnog. Subjektivni ljudski doživljaji/iskustva ne mogu biti izvagani, izmjereni i duplicirani po zahtjevu. I pored toga, ljudski doživljaji/iskustva su odgovarajući podatak za kompletnu znanost. William James, od mnogih smatran ocem američke psihologije, upozorio da znanost treba biti temeljena jedino na iskustvu/doživljaju, i da ništa od cjelokupnog ljudskog iskustva/doživljenog ne treba biti isključeno mogućnosti da bude tema znanstvenog istraživanja. U svojim *Essays in Radical Empiricism* (Eseji o Radikalnom Empirizmu), James definira ovaj pojam:

Da bi bio radikalan, jedan empirist ne smije prihvatiti u svoju konstrukciju bilo kakav element koji nije izravno doživljen/iskušan, niti isključiti bilo koji element koji jeste izravno doživljen/iskušan.⁸

Godine 1981, godinu i pol prije nego sam napustio svoju zubarsku profesiju, i poslije više od 10 godina proučavanja u metafizici, parapsihologiji, i daljnjim dosezanjem ljudske svijesti uključujući tik do smrti, nakon smrti, i van tjelesna iskustva, prošle živote, duhovna zaposjedanja (possession) i napuštanja (depossession), kanaliziranje, i druga duhovna učenja, počinjem skraćenim radnim vremenom sprovoditi privatnu praksu terapiju povratka/ [regresije](#) prošlog života (PLT – past life therapy).⁹ U to vrijeme je postojalo samo nekoliko knjiga o PLT tehnikama, napisanih od strane profesionalnih praktikanata.

Na cijelom svijetu, tisuće terapeuta različitih orijentacija sada koriste tehnike ovog kontrovernog pristupa pomaganja ljudima. Klijent se vodi u jedno izmijenjeno stanje svijesti, ponekad nazvanim hipnotički trans. Emotivno okruženje situacije sadašnjeg života može inicirati sjećanja koja izgledaju kao događaji iz drugih života. U teoriji, drugi životni vjekovi sadrže izvor većine problema i sukoba u sadašnjem životu. Sjećanja na traumatične događaje iz bivših života mogu biti opozvana, procesuirana u terapijskoj sesiji, i olakšati probleme ili učiniti potpuno nestajanje problema u sadašnjem životu.

Kada prvi put čujem nešto neobično u regresijskoj sesiji, na primjer o prošlom životu u Atlantidi ili na udaljenoj planeti, detalje jedne tuđinske/alien otmice ili o implantiranom sredstvu, ili o posebnom tipu zakačenog entiteta i njegovog utjecaja na klijenta, jednostavno zabilježim to, bez prosudbe. Mnogi klijenti su opisali arhetipske scene kao što je sukob između ratnika bogova svjetlosti i bića tame kako bi zauzeli zemlju. Kad u dvije, tri sesije na površinu izbiju slični opisi, ja sam zainteresiran. Ako puno klijenata izvijeste o istom iskustvu, tada prihvatim

to iskustvo kao dio ljudskih okolnosti unutar duhovne stvarnosti.

Na moje iznenađenje, nakon samo nekoliko mjeseci sesija izvođenja regresije prošlog života, prepoznao sam znakove i simptome koji izgleda da su bestjelesno upletanje u rastućem broju mojih klijenata. Kao većina ljudi, arogantno sam prihvaćao ova stanja kao maštu, izmišljanja, rezultat paranoje i obmanjujuće razmišljanje. Kao znanstveni istraživač, promatrao sam, prepoznavao, proučavao ovaj fenomen, i oblikovao hipotezu koja nije drugačija od povijesnih opisa stanja duhovnog opsjednuća.¹⁰

Iz informacija sakupljenih tijekom kliničkih sesija, mapa duhovne teritorije polagano se otkrila i bila je slična drevnim opisima duhovnog carstva.¹¹ Iz ovog radnog modela, počeo sam razvijati racionalnu metodologiju tretmana ovih stanja. Problem sam isključio iz oblasti mašte i obmane. Većina pogođenih ljudi nisu svjesni uplitanja dok to nisu otkrili u terapijskoj sesiji; većina mojih privatnih klijenata otkriju ove nepoželjne nametnike. Većina ljudi koji vjeruju i tvrde da su opsjednuti obično to nisu.

Sve kroz povijest, ovo nepoželjno, nedragovoljno stanje, označavano je kao duhovna opsjednutost ili demonsku opsjednutost. U primitivnim kulturama, smatra se da su duhovi svugdje, i sve je prekriveno nevidljivom inteligencijom. Ovo vjerovanje se naziva animizam (animism). Tipična religijska literatura oslikava ne-fizičke entitete kao demone, miljenike Lucifera, i sve duhovne opsjednutosti su shvaćene kao demonske opsjednutosti. Sljedbenici filozofije Spiritualizma, koja počinje sredinom 19og stoljeća, vjeruju da su takvi entiteti duše pokojnih voljenih, vraćenih iz „Zemlje sunca“ carstva mrtvih.¹²

Rijetko je živo ljudsko biće preuzeto i potpuno kontrolirano od ne-fizičkog entiteta, iako su i ovakva stanja izvještena. Osoba u ovakvom stanju vjerojatno ne bi tražila terapijsku sesiju zbog problema.

Kako sam promatrao svoje klijente u kliničkim sesijama pažljivo i racionalno, izgledalo je jasno kako je postojao određen utjecaj ovih očito razdvojenih entiteta. Postoje metode razlikovanja dijelova sebe, ili pod-osobnosti (subpersonalities), i odvojenih bića različitih vrsta. Prepoznao sam spoj između čovjeka i entiteta kao parazitsko stanje, i počeo sam koristiti termin „duhovni priljepak“ („spirit attachment“) umjesto duhovna opsjednutost.

Moji klijenti su bili moji učitelji duž puta, kao što su to bili i očito zakačeni entiteti različitih vrsta. U svojoj znatiželji pitao sam tako da je moralo izgledati kao beskonačnost pitanja za entitete. Oni su odgovorili kroz glas klijenta. Naučio sam veliki dio o mehanizmu „duhovnog dodatka“, razloge privlačenja i kvačenja, identifikaciju puno različitih tipova zakačenih entiteta, i mentalna, emotivna, i fizička djelovanja na domaćina. Pokazalo se, na stranu sujevjerje, neka antička i klasična literatura o ovoj temi je, u najmanju ruku, djelomično validna za kliničku upotrebu(setting), i nije puko filozofsko i teološko vjerovanje nametnuto ljudskom razmišljanju.

Pišući preko rastućeg tijela empirijskog znanja, razvio sam racionalne tehnike za primjereno otpuštanje ovih nametnika na način koji je isključivao bilo kakvu mogućnost njihovog povratka. U tijeku terapije, osoba može naučiti osnažiti „duhovni imunološki sustav“¹³ i početi učiti kako odbiti buduća uplitanja takvih prilagodljivih entiteta.

Kratko sam probao različite egzorcizme i isporučene tehnike ispisane u mnogim svescima o ovom predmetu. Rezultati su bili mješoviti. Moje vlastite tehnike razvijene iskustveno, na pokušajima i greškama, sa puno ispravaka; koje su djelovale, ostavljene su, koje nisu odbačene su. Paralelno opisnom terminu „duhovni dodatak“, skovao sam oznaku Duhovne Terapije Otpuštanja (SRT – Spirit Releasment Therapy) da opišem metode tretmana koje sam razvio. Potrošio sam većinu svojih budnih sati tijekom 1990te pišući knjigu, Spirit Releasment Therapy: A Technique Manual (Duhovna Terapija Otpuštanja: Tehnički priručnik), koja je skicirala tehnike terapije prošlog života, obnavljanje duševne rascjepkanosti, i metodologiju za čišćenje zakačenih entiteta.

U kliničkoj uporabi, cilj je pomoći klijentu nalaženje odgovora unutar njega ili nje koji oslovljavaju i olakšavaju osobne sukobe ili problematične uvjete zbog kojih pate. U kliničkoj praksi, kroz godine istraživanja ovog fenomena bestjelesnih uplitanja, klijenti su mi pomogli razumjeti da bez obzira na znanstvenu krutost udruženih pretraga, podloga njima je to da terapija djeluje. Ukratko, bilo koje, sve, ili nijedno od ovoga što čitate, ako je istina u strogom znanstvenom smislu, može biti ponovljeno u kliničkoj postavci. Ponavljanje je jedan od temeljnih elemenata znanstvene metode.

Masa skupljenog straha i sujevjerja okružuje fenomen nevidljivog miješanja duhova sa živim ljudima, stoljećima naveliko širenih od strane Crkve. U lekcijama, seminarima, radionicama, treninzima, knjigama i artiklima, moj cilj je bio olakšati strah, izbrisati sujevjerje, racionalno opisati stvarni fenomen, i povećati svijest javnosti o ovoj zajedničkoj okolnosti.

Kako se moje iskustvo proširilo u kliničkom radu i razvivši metodologiju SRT (Spirit Releasment Therapy), moje znanje o duhovnoj realnosti se također proširilo. Tehnike su djelotvorne u praksi i ja sam počeo trenirati druge za rad. Do danas, više od 500 ljudi je kompletiralo Temeljni SRT Trening, i tisuće drugih su pročitali moj Tehnički Priručnik (Technique Manual) ili ga proučili s nekim drugim. Mnogi od ovih ljudi sprovode sesije duhovnog otpuštanja sa sličnim rezultatima.

U 1989, sreo sam i oženio Judith. Ona je talentiran slikar, briljantno kreativna, i duboko duhovno ljudsko biće. Ona je odličan instruktor i nadaren duhovni savjetnik. Mi prezentiramo profesionalne treninge zajedno i radimo kao ko-terapeuti u kliničkim sesijama. Njena nazočnost je veliki dar za mene osobno i profesionalno.

Kroz godine kliničkog iskustva otkrio sam da se pojavljuju tri glavna tipa nametljivih, priljepljivih entiteta: takozvani zemljoomeđeni (earthbound) duhovi (EB) umrlih ljudi koji su ograničeni ili zaglavljani na zemaljskoj ravni i nesposobni ili nevoljni ići u viša carstva; entiteti tamne sile (DFE), koji uključuju klasične demone; i tuđinci/alieni ili vanzemaljci (ET). Ova knjiga je fokusirana primarno na ET i DFE, iako postoje mnoge druge uplivne energije.

Ovi različiti nametljivci izgleda prouzrokuju sve vrste mentalnih, emotivnih, fizičkih problema i probleme u međuodnosima kod ljudi. Zemljoomeđeni ljudski duhovi, EB, nameću ljudska stanja i slabosti kod domaćina koji ništa ne sumnja, kao što su njegovi običaji, ponašanje, ovisnosti, neprikladne emocije, seksualna izopačenja, i fizički simptomi bolesti. DFE nastoji blokirati svaki

aspekt ljudskog napretka, potkopati ljubav u bilo kojem obliku ili situaciji, kao što su samopoštovanje, osobni odnosi, obiteljske zajednice, i općenito prouzrokovati kaos i raskid u svakoj prilici. Oni često tvrde da samo „rade svoj posao.“ Izjave ETa je da su „izdaleka,“ i Svijetlo u njihovom „univerzumu“ je boja prije nego zlatno-bijela .14 Oni ne nameću probleme ljudima, i oni su često ovdje na specifičnoj „znanstvenoj misiji“-osim onih na koje je utjecao DFE.

Što je god možda istina u pogledu drugih civilizacija, ljudi su uvijek imali znatiželju o tome što je „tamo vani.“ Mnogi su izrazili mišljenje da smo mi ljudi došli iz „tamo vani.“ Ideja o „nebeskim ljudima“ je „zapaprila“ ljudsko razmišljanje, kao što je vidljivo u nekim ranim pećinskim crtežima i petroglifima, svetim skriptama, fantastičnim izvješćima svemirskih putovanja, i znanstveno-fantastičnim filmovima.15 Znanstvena fantastika još zadržava fascinaciju mnogih milijuna ljudi. Star Trek: The Next Generation (Zvezdane staze: Sljedeća Generacija) je bio najuspješniji tjedna zabava u povijesti sindikalne televizije.16 Opsjednutost je bila česta tema Star Trek serija. Opstanak svijesti nakon fizičke smrti i duhovne opsjednutosti je bilo tema brojnih popularnih filmova kao što su Ghost, All Of Me, Maxie, i naravno, The Exorcist.

Opsjednutost ili kontrola od drugog bića ide protiv naših temeljnih ljudskih i duhovnih prava. Tu je mogućnost i užasa i opasnosti. Psujemo(rail) protiv političke i policijske moći. Imamo zakone protiv nametnika koji povrjeđuju našu fizičku osobu ili svojinu. Medicinska znanost je razvila lijekove za mnoge mikroorganizme koji zauzimaju naša tijela i uzrokuju bolest. Postoje djelotvorne metode suočavanja sa nevidljivim silama koje nam se nameću. U ovoj knjizi, čitat ćete o stvarnim slučajevima ovih bliskih susreta sa svjesnim stranim/alien bićima: uzroke, djelovanja, i tretman.

Postoji aluzija na to u Bibliji (Efežani 6:12):

...borimo se ne protiv mesa i krvi, nego protiv poglavarstva, protiv moći, protiv vladara tame ovoga svijeta, protiv duhova zla iz najviših mjesta.

P o g l a v l j e 1

OPSJEDNUTOST I VANZEMALJCI MEĐU NAMA

DUHOVNA OPSJEDNUTOST

Mogućnost duhovne opsjednutosti, koja je potpuno ili djelomično preuzimanje živućeg čovjeka od strane bestjelesnog ili ne-fizičkog bića, bila je prepoznata, ili u najmanju ruku teorijski obrađivana, u svakom vremenu i gotovo svakoj kulturi. Izgleda da se neutjelovljena svjesnost, duh, duša, entitet, može pridružiti ili zakačiti, i stopivši se potpuno ili djelomično s podsvjesnim umom živuće osobe, preuzeti, u određenoj mjeri, kontrolu nad mentalnim funkcijama, emocijama i ponašanjem. Jedan zakačeni entitet može proizvesti dojmove i simptome u fizičkom tijelu domaćina/gostoprimca koji ništa ne sumnja.

Ljudi, širom svijeta, opisuju ove opsjeđačke entitete kao bogove, demone, božanstva, pretke, duhovne vodiče, ozdravljujuće duhove neke vrste, sjajne učitelje, a u posljednje vrijeme i kao putnike i učitelje iz drugih zvjezdanih sustava poput Plejada (Pleiades), Arkturusa (Arcturus), Oriona, Andromede, Lire (Lyra), Vege, ili Siriusa. Duhovna opsjednutost je jedan prastari, još živi koncept, naširoko osporavan i ignoriran od svećenstva i profesionalaca koji skrbe o mentalnom zdravlju u našem materijalističkom zapadnom društvu. Posljednjih godina, unatoč svemu, raste broj terapeuta otvorenog uma koji počinju primjećivati ovo stanje i prihvaćati mogućnost postojanja ne-fizičke svjesnosti i njenog utjecaja na žive ljude.¹⁷

U kliničkim psihoterapijskim sesijama klijenti opisuju sukobe, probleme i područja nelagode u njihovim životima. Dok opisuju mučne i neprijatne situacije, obično izbiju emocije kao što su gnjev i frustracija, krivnja i kajanje, čak i tuga i suze. Oni obično počinju osjećati ove emocije kao senzacije fizičkog tijela: mučninu, natele vrućine ili hladnoće, zategnutost ili napetost u mišićima, ili glavobolju. Opisi problema često su metaforičke fraze, kao: „To je da ti se smučti“, ili „On je takav davež“, ili „Osjećaj je kao kad ti zabodu nož leđa“ ili „Osjećam se kao da mi nešto glavu steže“

Klijent je vođen kako bi locirao izvor ovih osjećaja, kako emocionalnih tako i tjelesnih senzacija, i vratio u sjećanje trenutak kad se prvi put pojavljuju. Poticani su na ponavljanje fraza. Usmeravani su da se fokusiraju u nutrinu i opišu što vide, osjećaju, čuju.¹⁸ Ove sugestije obično vode klijenta u srce problema, izvor sukoba u sadašnjem životu, obično traumatski događaj, često odigran u prošlom životu. Ukoliko je u pitanju prošli život klijenta, onda će terapija prošlog života pomoći olakšati problem. Međutim, uzrok problema može biti i zakačeni entitet. Postoje metode pomoću kojih se može razlikovati klijentova prisjećanja ranijih traumatičnih doživljaja od sjećanja jednog zakačenog entiteta. Postoje specifične tehnike za otpuštanje različitih tipova zakačenih entiteta.¹⁹

Zemaljski duhovi (eng. earthbound spirits), ili EB-i, preživjele svjesnosti preminulih ljudi, su najčešće otkrivani entiteti koji opsjedaju, proganjaju, ili se kače. Emocije i osjećaji povezani sa iznenadnom, traumatičnom smrću, mogu zadržati duh na zemaljskoj razini, obično u okolini u kojoj je osoba živjela i umrla. Gnjev, strah, ljubomora, jad, krivnja, kajanje, čak i snažne ljubavne veze, mogu se uplesti u normalnu tranziciju u Svjetlo. Bolna tuga preživjelih može zadržati njihove voljene, nakon smrti fizičkog tijela, da ostanu vezani za Zemlju. Novo preminuli duhovi mogu pratiti, a ponekad se i priljepiti za živućeg čovjeka.

U sesiji klijent često otkriva i drukčiji tip ne-fizičkog utjecaja: to je mračan, arogantan, neprijateljski, zloćudan, rušilački, destruktivan entitet koji tvrdi da je sljedbenik Lucifera, Mračnog, Zlog, Veličanstvenog, ili nekih sličnih imena. Ono tvrdi da nikad nije živjelo u vlastitom ljudskom tijelu. Ovaj opis odgovara klasičnom portretu demona u literaturi kršćanstva i drugih religija. Ove smo nazvali entiteti tamnih sila (eng. – dark force entities), ili DFE-i.

Još jedan oblik ne-fizičkih entiteta koje često otkrivamo s našim klijentima su tuđinci/alieni, vanzemaljci ili ET-i, svjesna, osjetilna bića. U pravilu nikad nisu bili ljudi, iako su neki svjedočili o bivšoj inkarnaciji u ljudskom tijelu na Zemlji. Ovo nije duh preminulog aliena; čini se kako je njihov normalan oblik ne-fizički.²⁰ Nisu ni neprijateljski niti ratoborni, a ni razorni ili destruktivni kao što su DFE-i. Poneki su izjavljivali da su izgubljeni ili namjerno dovedeni i ostavljeni ovdje.

Mnogi tvrde kako su došli prikupljati informacije. Drugi pak izvode eksperimente na ljudima utječući na emocije na neki način i promatrajući rezultate. Neki tvrde da su ovdje da pomognu ljudskim stanovnicima Zemlje u njihovoj duhovnoj evoluciji, možda čak da pruže pomoć našim ljudima u prolasku kroz davno-prorečene katastrofalne zemaljske promjene.

Neki od njih su tehnološki napredniji nego ljudi, neki više prosvijetljeni u njihovoj duhovnoj evoluciji. Bilo kako bilo, većina ovih aliena koji su govorili kroz glasove klijenata nisu duhovno osviješteni, u najmanju ruku. Kao putnici kroz vrijeme/prostor/dimenzije, oni operiraju u svom vlastitom interesu, bez ikakvog obzira prema stanovnicima neke planete koju istražuju i iskorištavaju, a to, među stanovnicima zemlje, može izazvati pustoš.

Samo nekolicina ovih nametnika tvrdi da su se infiltrirali među živuće ljude s namjerom sakupljanja znanstvenih podataka ili drugih informacija i nemaju namjeru uplitati se. Oni se ispričaju i povuku kad im pojasnimo situaciju. Drugi ET „znanstvenici“ odbijaju otići, odbijaju razgovarati s nama, i smatraju da su ljud ništa više od laboratorijskih štakora koji se koriste u njihovim eksperimentima. Ovo ukazuje na DFE kontrolu nad vanzemaljcima, i otkriva zlokobniju svrhu njihove nazočnosti.

Drugi čak arogantno objavljuju da su ovdje zbog osvajanja čovječanstva i preuzimanja planete za svoju vlastitu korist i nitko s tim u vezi ne može išta učiniti. Ovaj element moći i kontrole nad drugima signalizira utjecaj DFE-a. U ovim slučajevima, ET-i sami su kontrolirani, čak opsjednuti, od strane demonskih bića. Nema stvarne vremenske skale za takva preuzimanja, i neki od ovih aliena izjavljuju da su, sa svojim ljudskim domaćinom, proveli nebrojeno životnih vjekova.

Neki od NLO-a i alienskih bića mogu biti opaženi u fizičkom obliku, iako mogu promijeniti vibraciju i opet postati ne-fizički, očigledno po volji, i stoga nevidljivi, kako za ljudske oči, tako i za radare. Mogu utjecati na ljude na zastrašujuće šarenolike načine.

Carla i njen ET brat

Carla je jecala. Jedva da je mogla govoriti od plača. Bila je duboko potresena nakon što je svjedočila otpuštanju jednog zemaljskog duha sa starijeg čovjeka iz grupe koji se dragovoljno prijavio biti subjektom demonstracije. U ovom slučaju, entitet je bio duh umrlog djeteta koji je bio s čovjekom od njegovih ranih bračnih godina. Ono je htjelo biti rođeno kod ovog para. Ostalo je vrlo malo suhih očiju nakon što je mali duh izrekao riječi oprostaja svom htio-sam-da-mi-bude roditelju i otišao u Svjetlo.

Carla je toliko plakala da nije mogla vidjeti izlaz iz zgrade i odvesti se kući. Ovo nije neobična reakcija nakon promatranja jedne emocionalno nabijene sesije otpuštanja duha. Ponudio sam joj pomoć u njenom istraživanju izvora suza i tuge koju je osjećala. Sumnjao sam na zakvačeni entitet. Njene suze se napokon smanjiše i entitetu je bio omogućen govor kroz Carlin glas. Entitet je tvrdio kako je njezin brat u drugom postojanju na drugoj planeti u različitom sunčevom sustavu. Pratio ju je do ovog sustava kad je izabrala doći na planetu Zemlju inkarnirati se. Nije htio podnijeti cijeli proces postajanja čovjekom u vlastitom tijelu kao što je

ona učinila. On je preskočio taj korak. Sad je htio da se ona povuče kako bi on mogao živjeti kroz njeno tijelo, ili da se barem skloni sa strane kako bi on mogao preuzeti kormilo.

Uz vrlo malo objašnjavanja shvatio je koju štetu nanosi svojoj sestri, koju je volio, a ipak želio dominirati nad njom na ovakav šovinistički način. Kako je pripovijedao o njihovom životu na njihovoj matičnoj planeti u udaljenom svemiru i vremenu, Carla se također prisjetila ljubavi koju su dijelili tamo i ponovo počela ridati, ovaj put od radosti zbog prisjećanja i žalosti zbog gubitka. Ovo je, u biti, dvostruka regresija prošlog života, oba bića se prisjećaju istog prethodnog postojanja na drugoj planeti.

Pristao je otići, a ona je pristala otpustiti ga, iako ih je povezivala snažna ljubav. Nakon nešto više od godine dana uzbuđeno je izvijestila o značajnim promjenama u njenom životu kao rezultat otpuštanja svog ET brata.

Janet i alienska sonda

Janet je bila intuitivni iscjelitelj, vrstan stručnjak u svom radu i svom životu. Tijekom sesije je otkrila sondu u svojoj trećoj čakri, solarnom pleksusu. Opisala je tanku, crnu uzicu koja se, prema njenoj percepciji, uzdizala gore kroz dvije dimenzije. Bila je spojena s laboratorijem na svemirskoj letjelici. Kad je Janet vizualizirala lokaciju, pozvao sam jednog od glavnih u toj laboratoriji. Janet je opisala neku vrst humanoidne forme koja je stvarno odgovorila na moja pitanja. Mogla je ponoviti njegove riječi. Ova komunikacijska veza na daljinu, ovaj tip kanaliziranja, kroz godine je polučio neke fascinantne rezultate.

Da, ovaj alienski znanstvenik je priznao, postoji ubačena sonda na razini njenog solarnog pleksusa. Njena je svrha prikupljanje informacija o pripadnicima ljudske vrste.

Dr. Baldwin: „Koliko ovakvih članova ljudske rase ste obrađivali na ovaj način?“

Janet: „Oko 3.000.“

Dr. B.: „Ovo je vršenje nasilja nad jednom inteligentnom vrstom. Nemate pravo uplitati se na ovakav način.“

J.: „Nismo znali da se petljamo.“

Crpeći iz područja znanstvene fantastike, pokušao sam zamisliti organizaciju takve grupe bića. Koristeći priliku, zaronio sam dublje.

Dr. B.: Prespojite nas na vaš zapovjednički stožer. Želimo razgovarati sa vašim Vrhovnim Zapovjedništvom.“

Nekoliko trenutaka je prošlo, i Janet se izravnala u naslonjaču. Njen glas promjeni ton; stav je bio gotovo imperijalistički.

Vrhovno Zapovjedništvo kroz Janet: „Da, što želite?“

Dr. B.: „Vaši znanstvenici su ugradili sonde u 3000 ljudskih bića bez njihovog pristanka.“

V.Z.: „Da. Prikupljaju podatke.“

Dr. B.: „Prikupljate podatke od subjekata bez njihovog pristanka. Jeste li svjesni koncepta ne-miješanja? Nebi se trebalo petljati u druge osjetilne vrste.“

V.Z.: „Da, svjesni smo. Nismo se mislili uplitati, samo prikupljati podatke.“

Dr. B.: „Mi smo osjetilna vrsta. Protestiramo protiv ovakvog nametanja.“

V.Z.: „Što biste željeli da učinimo?“

Dr. B.: „Molimo da povučete vaše sonde iz svakog ljudskog bića na ovoj planeti.“

Ovo je bila molba, ne zahtjev. Nisam imao ništa čime bih podupro takav zahtjev. Postojala je nekakva neodlučnost, kao da se odvijala rasprava u pozadini svega.

Moj skeptični um zapita: „Ako je išta od ovoga istina, zašto oni to meni govore i zašto bi udovoljili mojoj molbi?“ Ova pitanja su me uvijek pratila u sesijama izmijenjenog stanja svijesti. Moj skepticizam ostao je živ i u dobroj kondiciji.

V.Z.: „Mi ćemo povući sonde. Prikupili smo dovoljno informacija.“

Dr. B.: „Hvala vam.“

V.Z.: „Nema na čemu. Pozdrav.“

Dr. B.: „Pozdrav.“

Zapovjednik je već otišao. Alienski znanstvenik se ispričao i skupio svoju opremu, uključujući i sondu, i pozavršavao štogod da mu je ostalo. Ubrzo je i on također otišao.

Janet je izišla iz izmijenjenog stanja zbunjena kao i ja. Jesu li ove slike bile validne? Je li ovo bilo ništa više nego imaginacija? Jesu li ljudi doživljavani od strane razvijenijih bića kao ništa više nego biološke jedinice, subjekti za nasumično sondiranje, ispitivanje, testiranje, slično kao laboratorijske životinje korištene od strane zemaljskih znanstvenika? Implantiram li ja ove pojmove? Ne mislim tako; ovo je bio moj prvi susret s takvom situacijom, i nisam otprije raspolagao takvim pojmovima.

Na stotine klijenata je, od onda, doživjelo i opisalo takve upade/intruzije sa sondama, implantima, i napravama za testiranje, promatranje i nadziranje/kontroliranje. Kao terapeut, kakve god informacije da isplivaju iz klijenta na površinu, moram s njima raditi kao da su stvarne. Na nekim razinama svijesti, za klijenta one i jesu stvarnost.

Što se zbilja ovdje događa? Da li dolazimo sa zvijezda? Da li se možda spremamo ponovo tamo vratiti? Možemo li, putem ljudske sposobnosti kanaliziranja u jednom izmijenjenom stanju svijesti, zaista razgovarati s alienima? Zašto oni slušaju? Zašto se gnjave sa onim što mi, kao terapeuti, molimo/trajimo? No, sad već trčim pred rudo. Vratimo se unazad i počnimo od početka: s iskustvom rođenja.

P o g l a v l j e 2

REGRESIJSKA TERAPIJA

Regresijska terapija, u posljednjih nekoliko desetljeća, uživala je u obnovljenom interesu. Mišljenje kako odrasli mogu biti pod utjecajem događaja iz djetinjstva, često traumatičnih, nije novo. Sigmund Freud promovirao je teoriju kako potisnuta sjećanja potiču i utječu na ponašanje odraslog čovjeka. Freud je tvrdio kako sjećanja na događaje koji su se zbili prije dobi od pet ili šest godina, a pogotovo iz dojenačke dobi, ne mogu biti povraćena i odgovarajuće izražena zbog ograničenih verbalnih sposobnosti djeteta i novorođenčeta.²¹

Međutim, vođena od dobro uvježbanog terapeuta, osoba u izmijenjenom stanju svijesti može otkriti i prizvati u sjećanje potisnute i zaboravljene događaje iz djetinjstva, dojenačke dobi, trenutka rođenja, vremena provedenog u maternici, iskustva prije začeca, pa čak i drugih života. Dosta otkrivenog materijala može biti potvrđeno kao validna sjećanja na stvarne događaje.²² Ali ne sve. Neki od ovih zapamćenih događaja mogu biti dio iskustava zakačenog entiteta.

Sjećanje može biti sve samo ne stvarno, a nekoliko prošlih događaja može se početi spajati u jedno sjećanje. Scene iz filmova, priče, sugestije prijatelja i terapeuta, čak i snovi, mogu postati dijelom toka sjećanja. To se naziva „konfabulacija“ memorije. Zbog ovog razloga, za događaje vraćene u sjećanje pod hipnozom, ne može se pretpostavljati da su potpuno stvarni i dio klijentovog života. U terapiji, mi nastojimo olakšati emocionalni efekt u sjećanje vraćenih događaja iz ovog života ili drugog vremena. Radimo kao da su istiniti. Za klijenta, na određenoj razini i jesu istiniti. Emocionalni efekt je potpuno stvaran i može nastaviti vršiti utjecaj na osobu dugo nakon samog događaja, štogod da je on možda bio.

Regresija rođenja

Izgleda kako su mnogi ljudi fiksirani ili su zapeli na traumi rođenja.²³ Ljudsko ponašanje ima tendenciju ka reproduciranju iskustva rođenja. Mnogi ljudi ne mogu podnijeti da im išta bude stegnuto oko vrata, bilo da je to kravata, džemper s ovratnikom, ili štogod drugo. Većina ljudi je plitkog daha. Poriv ka disanju i otporu prema svemu što tomu smeta je najmoćniji pogon za čovjeka; potreba za zrakom je primarna glad.

Razmislite o svom disanju. Kako dišete upravo sada? Plitkim, kratkim udasima ili duboko uzimate zrak istezanjem trbuha?? Većina ljudi se zatekne kako vrlo plitko udišu, kao da se boje disati, ili još gore, da su spriječeni.

Za vrijeme terapijske sesije, ovo često može biti praćeno do sjećanja na stvarno iskustvo rođenja. Detalji rođenja i svih 9 mjeseci prenatalnog perioda, a i prije toga, uključujući tu i trenutak začeca, dostupni su unutar podsvjesnog uma. Ova sjećanja mogu biti otkrivena i opisana riječima odraslog klijenta.²⁴ Nema zapreke do sjećanja na ove događaje.

Kako novorođenče prolazi kroz porođajni kanal, pupčana vrpca je stisnuta, prekidajući tako opskrbu hranjivim tvarima i kisikom. Kad je beba rođena, usta su očišćena od tečnosti i pluća se mogu početi širiti i puniti zrakom. Ako se pupčana vrpca presječe prije nego je ovaj proces završen, nastupa vremenski period kad kisik ne dolazi. Novorođenče ovo doživljava kao gušenje.²⁶

Klijent je vođen tragom ovog osjećaja nazad do njegovog izvora. Često bude otkriven prethodni život u kojem je smrt prouzrokovana davljenjem, vješanjem, ili gušenjem. Terapija iskustva smrti iz prošlog života olakšati će nelagodu koju izazivaju stvari svezane oko vrata. Istraživanje iskustva rođenja na ovaj način često će olakšati problem plitkog disanja. To je temeljni princip Frojdske psihodinamičke teorije „ponovno proživljavanje (reliving) je oslobađajuće.“ Donošenje podsvjesnih sjećanja na svjesnu razinu može olakšati ili riješiti problem ili konflikt, iako mnogi problemi za potpuno rješavanje zahtijevaju dalje procesuiranje. Ovo je suština regresijske terapije.

Jeff

Obrasci međusobnih odnosa mogu biti ustanovljeni za vrijeme iskustva rođenja. Jeff je opisao svoj ljubavni život kao seriju vrlo kratkih afera, obično s plavušama raskošnih grudi. U sesiji je otkrio kako je bio oduzet od majke odmah nakon rođenja, što je prekinulo suštinsko majka-novorođenče vezivanje. Umotan je u pokrivač, te nošen i redovito njegovan od krupne, stasite, brižne, plavokose medicinske sestre. Mirisala je dobro, pružala dobar osjećaj, njegovala i hranila ga. Njegova majka je bila udaljena i nesposobna brinuti se o njemu jer se oporavljala od teškog iskušenja njegovog rođenja. Od tog trenutka nadalje on je podsvjesno tražio veliku medicinsku sestru, plavušu.

Povratak izgubljenih fragmenata duše

Oporavak od fragmentacije duše (Recovery of Soul Fragmentation/RSF) je klinički pristup ponovnog prikupljanja duše, tradicionalna šamanska metoda ozdravljenja. U kulturama američkih Indijanaca, smatrano je da je bolest uzrokovana gubitkom nečije duše, ili nekog njenog dijela. Šamani bi putovali u podzemni svijet, u viši svijet, ili gdje god da je dio duše otišao, kako bi ponovo okupili dušu i vratili je bolesnoj osobi, obnavljajući tako njenu cjelovitost i zdravlje.²⁷

Ovo je više nego primitivno razmišljanje. U kliničkoj praksi nalazimo kako su stanja disocijacije, ili fragmentacije svijesti vrlo česta kod ljudi. Ovisno o ozbiljnosti traume koja je

dovela do disocijacije rezultati se mogu kretati od promjena raspoloženja do, često vrlo iscrpljujućeg stanja, poremećaja višestrukih osobnosti (multiple personality disorder/MPD), sad nazvanog disocijativni poremećaj identiteta (dissociative identity disorder/DID).²⁸ DID je često rezultat seksualnog zlostavljanja u djetinjstvu.

Ovo stanje se reflektira kroz naše izražavanje, ukazujući tako na unutarnju svjesnost o istom:

„To je bilo prelamajuće iskustvo.“
„Taj dečko ne igra s cijelim špilom.“
„Halo, ima koga kod kuće?“
„Jednostavno se raspadam.“
„Osjećam se napola mrtav.“
„Ostavio sam srce u San Franciscu.“

Termin „Oporavak od fragmentacije duše“ (RSF) koristi se za opisivanje kliničke metode prikupljanja razbacanih fragmenata duše ili uma. Ozdravljenje stanja je također poznato unutrašnjem umu, unutrašnjem znalcu. Ono bude izraženo sljedećim izjavama:

„Saberu se“
„On je stvarno sabran momak.“
„Zbrajam dva i dva.“

Gotovo svatko ima pomiješane osjećaje, promjene raspoloženja, svjesnost o postojanju dijelova osobnosti s različitim željama, ulogama, pa čak i funkcijama. Mi često djelujemo različito u različitim okolnostima: oholi uredski nadglednik može biti ponizni muž u kući; sposobna, osviještena, strpljiva i brižna majka može biti vrišteći, zahtijevan, nerazumni kupac u robnoj kući. Ova različita sebstva (selves²⁹) su označena kao pod-osobnosti (subpersonalities³⁰). Mnogi ljudi prolaze kroz izmjenu mnogih pod-osobnosti neopaženo, jednostavno podešavanjem u skladu s okružujućim okolnostima.³¹ Očiglednije promjene osobnosti mogu poticati iz nekih ranijih bolnih iskustava.

Ova dijeljenja svijesti mogu nastati kao rezultat ozbiljne ili minorne, stvarne ili izmišljene, emocionalne ili fizičke traume. Većina ovih fragmenata osobnosti ostaju s osobom, utječući na ponašanja, apetite, i stavove. Postoje mnoge terapeutske tehnike za liječenje ovog stanja: terapija stanja ega, liječenje unutrašnjeg djeteta, terapija pod-osobnosti, terapija dijelova.

U kliničkoj praksi smo otkrili kako su, neki od ovih odsječaka ili fragmenata, zaista odvojeni od osobe, slično iskustvu odvajanja od tijela (out-of-body experience/OOBE).³² Svaki fragment s jezgrom svijesti u fizičkom tijelu ostaje spojen srebrnom niti, dijelom srebrnog konopca koji spaja dušu s tijelom.³³ Mnogi klijenti u izmijenjenom stanju svijesti mogu opaziti ovu povezujuću srebrnu nit. U nekim izvještajima o slučajevima van-tjelesnog iskustva, ljudi su mogli vidjeti „svjetlosni konopac“ koji spaja njihovo fizičko tijelo s lokacijom njihove svijesti.³⁴

Fragment može biti odvojen od osobe i kao balon na uzici jednostavno ju pratiti. Fragment uma živuće osobe može ostati s drugom živom osobom kao zakvačeni entitet. Može ostati na lokaciji traume ili posebno radosnog događaja. Ponekad može biti pronađen na nekom

udaljenom mjestu. Ako se fragmentacija dogodila u prethodnom životu, fragment može još uvijek biti tamo/tada. Gotovo svi ovi fragmenti, u terapijskoj sesiji, mogu biti locirani i povraćeni.

U literaturi koja se bavi višestrukim osobnostima/podjeljenim ličnostima, žrtve, puno češće žene nego muškarci, opisuju fizičko odvajanje, oni su zaista napustili tijelo za vrijeme seksualnog zlostavljanja. Ratni veterani često pretrpe ozbiljna dijeljenja/fragmentacije za vrijeme po život opasnih pucnjava. Ozbiljne prometne nesreće, čak i umalo izbjegnuti sudari, mogu izazvati odvajanje fragmenta i kretanje istog, jer pretpostavlja kako je umro, prema Svjetlu. Šok, emocionalni udarac, psihička trauma, sve to može dovesti do fragmentacije svijesti, esencije duše.

Emotivno nasilje može izazvati fragmentaciju jednako brzo kao i fizička bol. Dijete koje vjeruje roditelju ili baki/djedu može biti emocionalno slomljeno ako taj voljeni seksualno ozlijedi dijete. Sposobnost da se nekom vjeruje otići će s fragmentom. Dijete ili mlađi adolescent može biti devastiran ako mu roditelj umre. Tu se javlja nedostatak razumijevanja, a često postoji i osjećaj samooptuživanja za smrt. Sposobnost voljenja može biti skršena i fragment će biti luka za tu osakaćenu sposobnost. Osoba više ne posjeduje sposobnost da voli.

Kad otkrijemo fragmentiranost, klijent bude vođen da locira porijeklo traume i obnovi izgubljeni dio. Mi asistiramo u procesuiranju emotivne boli ka mirnom razrješavanju, i fragment duše, ili pod-osobnost, biva prihvaćen nazad u prostor tijela/uma, poput dijela slagalice koji je sjeo na pravo mjesto.

Kad fragment bude obnovljen i izliječen od njegovog emocionalnog bola, to će vratiti sposobnost vjerovanja, ili voljenja, ili neke druge emocije ili sposobnosti poput kreativne mašte ili razigranosti, koja je bila izgubljena skupa s fragmentom. Na ovaj način, vraćanje fragmenta uvijek ima „dar“ za klijenta, često u vidu suštinske emocionalne sposobnosti ili transpersonalne kvalitete poput odanosti, čestitosti, pa čak i vidovitosti ili drugih psi-sposobnosti. S fragmentom, sigurno vraćenim u okrilje doma, klijent će nas izvijestiti o osjećajima topline, mira, i nove vlastite cjelovitosti.

Fragmentacija predstavlja širom otvorena vrata za bilo kakav entitet u prolazu. Ako postoji, doslovno, komad koji nedostaje iz suštine duše individue, entitet lako može ući i zakačiti se. U sesiji često otkrijemo kako je ova ranjivost prva dozvolila prikapčanje. Fragmenti duše se obnove i objedine nakon otpuštanja zakačenog entiteta. Ovo je dio zaštite od budućih intruzija/nasilnih ulazaka.

William James je pisao i predavao o višestrukoj osobnosti i duhovnom opsjedanju. Ovo su bile profesionalno prihvatljive teme istraživanja ranije u ovom stoljeću. U Jamesovim danima bilo je „... dosta alarmirajućeg pisanja u okviru psihopatije o degeneraciji,“ i sugerirao je „... ako tu ima vragova, ako su tu natprirodne snage, onda su, kroz napuklo i fragmentirano sebstvo ušle.“³⁵

Otkrili smo određeni stupanj fragmentacije kod skoro svakog klijenta kojeg smo vidjeli u našoj privatnoj savjetodavnoj praksi. Tko od nas nije propatio barem neku lakšu trauma u životu? Fragmentacija kao izvor bolesti je u tradicionalnom indijanskom iscjeljivanju važan koncept. Ovo bi se moglo pokazati kao jedna važna nit u bogatoj tapiseriji holističkog iscjeljivanja.

Izjelica kolačića sa čokoladnim mrvicama

Jedna od mojih pod-osobnosti je bila „izjelica kolačića sa čokoladnim mrvicama.“ Kad sam bio oko 9 godina star, moja tetka mi je napravila čokoladne kolačiće. Topli, čudesno mirisni kolačići bili su naslagani na tepsiji od kruha. Mirisali su veličanstveno! Dohvatio sam kolačić. Ona me pljesnula po ruci! To je bio šok! Nisam razumio. Ponovo sam posegnuo za kolačem. Ona me ponovo pljesnula po ruci! A-HA! Shvatio sam! Nema kolačića! Ona je imala nekakvu tetka-pekarsku ideju kako kolačići moraju biti hladni prije nego se mogu jesti.

Međutim, moja usta su slinila i ja sam htio jedan od MOJIH kolačića SADA. Nema šanse. I tako sam slinio i čeznuo za kolačićima dok su se hladili. Ta smiješna mala uznemirenost, minorna emocionalna trauma, uzrokovala je odvajanje osobnosti koje je utjecalo na moje običaje jedenja kolačića godinama nakon toga. Na kraju sam na tomu poradio u terapijskoj sesiji.

Izvor traume je izgleda bio prošli život u kojem sam umro od gladi u dobi od 9 godina. Epizoda s kolačićima je ponovo potaknula tu veću traumu. Način na koji sam pokušavao izaći na kraj sa zakopanim strahom od smrti, bio je kupovanje svježe pečenih čokoladnih kolačića, po tuce ili dva odjednom, u ovom životu. Vrlo minorna trauma, ali primjerno prikazuje stanje i efekte pod-osobnosti. Poslije te sesije, moja konzumacija čokoladnih kolačića poprimila je „normalne“ razmjere.

Terapija prošlog života

Mnogi ljudi odbijaju ideju traženja problema u prošlom životu, tvrdeći kako imaju dovoljno problema i u sadašnjem. Ovo zvuči razumno. Međutim, u kliničkoj praksi klijenti otkrivaju kako sukobi i problemi sadašnjeg života često potiču od traumatičnih događaja iz prijašnjih života. Sjećanja iz prošlog života mogu doći do nas u mnogo različitih formi: kao deja vu (već viđeno) iskustvo; ponavljajući snovi specifične lokacije ili zastrašujućeg događaja; neobjašnjiv, neosnovan strah, ili kao fobija od sakaćenja. Ljudi koji se boje vode, javnog govorenja, ili visine (nabrojiti ću samo nekoliko uobičajenih fobija) često otkrivaju sjećanje na smrt utapanjem, vješanjem ili spaljivanjem na lomači pred svjetinom, ili padanjem sa visokog mjesta. Kad se ove traume iz prošlog života istraže i riješe u terapijskim sesijama, fobije prestanu postojati kod klijenta.

Proces terapije prošlog života (PLT) se vrlo učinkovito primjenjuje od strane profesionalaca iz oblasti mentalnog zdravlja u mnogim zemljama.³⁶ Kroz emotivne osjećaje i osjete tijela povezane s prepoznatim problemom sadašnjeg života, klijent je ponukan locirati izvor ili uzrok ili porijeklo problema. Ovo obično vodi do otkrivanja bolom ispunjenog sjećanja iz postojanja u prošlom životnom vijeku. Klijent je, u osobnosti lika iz prošlog života, vođen do rješavanja traumatične životne epizode, a u konačnici i kroz trenutak smrti.

Iz ove točke, upravo preminula duša može pregledati život, lako se prisjetiti izvora ljutnje, straha, ozlojeđenosti, i bilo kojeg drugog neriješenog konflikta u životnom vijeku. Ovo iskustvo nakon-smrti može biti bogati font za ozdravljenje klijenta. Terapeut asistira klijentu u rješavanju bilo kojih zaostalih emocionalnih problema, bilo kojih nezavršenih poslova u tom životu, sve do točke kad se postaje voljnim oprostiti pojedincima uključenim u incidente iz prošlog života, uključujući tu i samog sebe. Opraštanje sebi može se pokazati najteže prihvatljivim. S ovim rješavanjem i iscjeljivanjem boli iz prošlosti, klijent može ostaviti iza sebe traumu iz tog prošlog životnog vijeka i integrirati lekcije izliječenog iskustva u situaciju iz sadašnjeg života.

Jednom kad je lik iz prošlog života odvojen od fizičkog tijela i oslobođen od bilo kakvih fizičkih ograničenja ili emocionalnih spona s tim životnim vijekom, on može biti odmaknut od tijela i scene smrti i učiniti potpunu tranziciju u Svjetlo. Ovaj dio priče je sličan opisima iskustva tik do smrti (near-death experience/NDE),³⁷ za vrijeme kojih se bića vraćaju s praga Svjetla i ponovo sjedinjuju s fizičkim tijelom.

Osobnost prošlog života, u biti sav prošli život i osobnosti potencijalnog budućeg života, su sadržani unutar suštine duše, zajedno sa sjećanjima i životnim skriptama svih životnih vjekova. Cijela panorama prošlih, i budućih života, na ovoj planeti ili negdje drugo, dostupna je klijentu u jednom izmijenjenom stanju svijesti. Linearni tijek vremena je artefakt fizičkog univerzuma, koji bude iskušen jedino inkarnacijom u fizičkoj formi.³⁸

Mnogi emocionalni problemi i konflikti brzo su i učinkovito riješeni kroz PLT, obično u daleko manje sesija nego što bi to bilo s konvencionalnom terapijom. Mnoge fizičke bolesti su shvaćene kao psihosomatske, i ova stanja se mogu početi smanjivati ili prekidati sva zajedno. Sa znanjem i mudrošću dobivenim kroz regresijsku terapiju prošlog života i snagom opraštanja, nezavršeni poslovi, neriješeni problemi, emocionalni ostatci prošlih vremena mogu biti izliječeni. Tada osoba može potpunije živjeti i voljeti u sadašnjem trenutku. Postoji ogroman ljekoviti potencijal u terapiji prošlog života.

Terapija prošlog života, kad je sprovedena od strane dobro obučениh profesionalnih terapeuta, moćan je, siguran, brz, izravan pristup psihoterapiji, i rezultati su često trenutni i dugotrajni. Nevjerojatan uspjeh terapije prošlog života ne ovisi o vjerovanju ili nevjerovanju, bilo terapeuta ili klijenta. Reinkarnacija, kao jedan drevni filozofski koncept i teoretska stvarnost, duhovno je učenje; terapija prošlog života je dobro uspostavljena psihoterapeutska tehnika koja djeluje.

Pete i Marian

Pete je bio 35-ogodišnji TV producent. Patio je od dijabetesa koji je zahtijevao dnevno uzimanje 12 jedinica inzulina injekcijom. Ovo nije velika doza ali je značajna. Pete je izgubio vid na jednom oku, i patio je od oslabljene cirkulacije u nogama što je u konačnici moglo dovesti do amputacije. Njegovo tijelo je doslovno otkazivalo pod njim. Bio je duboko uronjen u bespomoćni bijes.

TV predstava je bila u formatu intervjua, i bio sam pozvan kako bi raspravljali o terapiji prošlog života. Marian, hostesa, u pripremi za predstavu, nevoljko je volontirala da prođe sesiju izmijenjenog stanja. Vjerojatno jedini način kako bi novinar/anketar mogao formulirati inteligentna pitanja o slabo-poznatoj temi poput terapije prošlog života, jeste da stvarno iskusi sesiju.

Marian je izabrala istražiti uznemirujući san koji se ponavljao dva ili tri puta tjedno, sve od unazad dokle je njeno sjećanje sezalo. U snu, ona je osjećala samu sebe kako gleda dolje na mali, starinski gradić. Lebdjela je duž ciglenog puta do ruba gradića i to je bilo to, san bi završio. Nekoliko puta tjedno, tjedan za tjednom, ona bi se budila sa osjećajem tuge. Ne najbolji način sučeljavanja sa životom svaki dan!

Zatražio sam od Marian da dozove u sjećanje i opiše san. Ona je povezala kratak segment i ja sam je tjerao da nastavi i opiše što je sljedeće doživjela. Iznenadena zbog nastavljanja njenog „sna“, ona je vidjela kako taj cigleni put produžuje dolje do obale male rijeke. Scena je tu završila.

Prema mojoj sugestiji, ona je počela pripovijedati san ponovo. Ovaj put, napravio sam kliničku pretpostavku kako je „san“ potisnut, emotivno natovarenom memorijom, možda iz prošlog životnog vijeka. Na kraju pripovijedanja, usmjerio sam Marian da locira vrijeme kad je bila u svom tijelu u gradiću. Trenutno je prizvala jedan događaj i počela ga opisivati. Pretpostavka je izgledala ispravna. Ono što je slijedilo, međutim, nije bilo rezultat bilo kakve sugestije.

Bila je zaručena. Stajala je ispred zadimljenih ostataka kuće svog zaručnika i njegovih roditelja, osjećajući očaj i zbunjenost. Oni su svi umrli u požaru. Policajac malog gradića pretpostavljao je da je ona kriva za podmetanje vatre i pokušao je odvesti u pritvor. Ona je pobjegla i otrčala u šumu koja okružuje oblast, gdje je ostala, neprimijećena, nekoliko sati.

Čula je buku u obližnjem žbunju. Tri „muškarca s autoputa“, kako ih je ona nazvala, otkrili su je, silovali, i prerezali joj vrat. Ona je lebdjela iznad vrhova drveća, sad odvojena od svog tijela i slobodna-od-boli, još uvijek duboko ožalošćena zbog smrti njenog zaručnika i vrlo zbunjena.

U duhovnom, vrijeme nije prepreka istraživanju. Mogla je ići nazad i naprijed i promatrati, poprilično isto kao brzo premotavanje video trake naprijed i nazad. Istražila je okolnosti oko požara i otkrila kako je njen zaručnik podmetnuo plamen, planirajući smrt svojih roditelja, računajući na njihovo mršavo bogatstvo kao svoje naslijeđe. Na njegov užas, bio je uhvaćen u zamku u kući, i umro je uz njih. Bila je strahovito razočarana njegovim ponašanjem i svojom jadnom prosudbom njegovog karaktera. Njena naivna slijepa zaljubljenost u njega brzo je nestala.

Skrenula je preko svog gradića, duž ciglene ceste, preko tekuće rijeke, i počela se uspinjati prema približavajućem Svjetlu. Ovo novo razumijevanje oslobodilo ju je zbunjenosti i olakšalo njenu tugu. Marian je izišla iz izmijenjenog stanja osjećajući se nekako rasterećeno. Morala je požuriti popraviti svoju šminku kako bi bila spremna za javni nastup.

Pete je htio istražiti svoj dijabetes kroz regresijsku terapiju. Bilo je 11 sati navečer i predstava je bila predviđena s početkom u ponoć. Pristao sam odraditi sesiju, čak iako je morala biti kratka.

Otišao je direktno u doživljaj.

Dr. B.: „Kako osjećate to što se događa vašem tijelu?“

Počeo je osjećati gnjev. Oči su mu se zatvorile kad je dao oduška svojim emocijama i opisao fizičke osjete.

Dr. B.: „Dobro, dozvoli tim osjećajima da te odnesu do drugog vremena kad si se istovjetno osjećao. Lociraj izvor osjećaja gnjeva. Opozovi porijeklo tih osjeta u svom tijelu. Neka te ti osjećaji odnesu ravno nazad.“

Našao je sebe kao Indijanca lovca sa lukom i strijelom; prikrađao se medvjedu. Pogodio je medvjeda. To nije bio smrtni pogodak. Medvjed se okrenuo, dograbio ga, oborio, rasporio ga, rastvorio njegovo tijelo, otkinuo mu crijeva i unutrašnje organe, uključujući i gušteraču, organ koji loše funkcionira u stanju dijabetesa.

Dok se ne-fizičko tijelo, eterično tijelo, uzdizalo iz fizičkog tijela, rekoh, „Pogledaj u svoj oblik sada. Kako izgleda?“

Pete: „Sve je rasparano otvoreno, sve je iscijepano, širom otvoreno, rasparano je, pocijepano.“
Već se penjao prema prilazećem Svjetlu.

Imali smo samo oko 15 minuta prije nastupa. Uputio sam Peta da popuni raskinute dijelove u eteričnom tijelu sa svjetlom. Sugerirao sam mu da počine zamišljati ulazak svjetla koje dolazi iz sjaja iznad njega, točno ulijevajući svjetlo unutar svakog dijela u njegov eterični oblik. Ovo je bio pogodan trenutak za korištenje vođene imaginacije.

Eterično tijelo izgleda sadrži obrasce budućeg fizičkog tijela, uključujući zametke bolesti. Ako je potpuno izliječeno u tom trenutku, onda u budućoj inkarnaciji neće biti mogućnosti za takvu bolest. Ako je izliječeno u prošlosti, fizičko stanje u sadašnjem životu se može poboljšati, simptomi bolesti se mogu povući.

Dr. B.: „Vidiš li svjetlo koje ulazi?“

P.: „Da, ulijeva se.“

Dr. B.: „Kakav je osjećaj?“

P.: „Izvrstan, toplo je.“

Dr. B.: „Je li već popunjeno?“

P.: „Ne.“

Dr. B.: „Nastavi ulijevati ga unutra.“ Što je radio dobrih deset minuta. Provjeravao sam svoj sat najmanje dvaput u minuti. Bili smo vrlo blizu vremenu nastupa.

P.: „Ispunjeno je.“ Rekao je ovo vrlo mirnim glasom.

Dr.: „Kakav je taj osjećaj?“

P.: „Izvrstan!“ bio je njegov iskren odgovor.

Duh ovog Indijanca uzdigao se u Svjetlo u takvom mirnom, iscijeljenom stanju. Regresija je bila potpuna. Imali smo 5 minuta viška i Pete je požurio s uljepšavanjem.

Jedan asistent napudrao mi je čelo i otpraćen sam u studio.

Kad je predstava počela, Marian je rekla par riječi o hipnotičkoj i regresijskoj terapiji. Podijelila je ono što je upravo doživjela. Još uvijek pomalo grogi, nije bila uobičajeno „hladnokrvna“ kad je predstava počela i publika je to voljela. Pete se obično nije pojavljivao u predstavi. Tog dana, međutim, također je htio podijeliti svoje regresijsko iskustvo. Pete je bio duboko svjestan kako se nešto promijenilo unutar njegovog tijela. Sa strahopoštovanjem u svom glasu rekao je, „Ići ću uzeti nešto za pojesti,. Moje tijelo počinje proizvoditi inzulin.“

Tri mjeseca kasnije ponovo sam pozvan pojaviti se u predstavi. Ljudi iz publike pitali su o regresijskoj terapiji i snovima. Marian je ispriopovijedala svoje regresijsko iskustvo. Od vremena sesije više nije imala snove. Jednostavno su otišli!

Pete je izvijestio kako mu je potrebna samo četvrtina količine inzulina koju je uzimao prije svoje kratke sesije. Godinu kasnije, smanjio je do jedne desetine svoje bivše doze. Njegov liječnik nije imao objašnjenje, iako nije negirao rezultate. Potvrdio je kako je um vrlo moćan, i kako se ovakve stvari ponekad dogode. Pete je bio oduševljen.

Iskre svijesti

Terapija prošlog života je temeljena na filozofiji kako je ljudski duh, u svojoj suštini, individualno biće, nepodjeljiva iskra svijesti s potpunom memorijom na svoja iskustva još od odvajanja iz Izvora, Boga, Boginje, Svega Što Jeste. Ova iskra proizlazi, uz nebrojeno drugih individualnih bića, iz neizrecivog Izvora Kreacije, najsajnijeg Svjetla Univerzuma svih Univerzuma. Svaki dio, ili iskra originalne Sveukupnosti, označen ja kao „monada“. Kao dijelovi holograma, svaki fragment cjeline, kad je u svom perfektnom stanju, sadrži potpunu repliku Sveukupnosti. Svaka monada je obdarena porivom ka povratku ovom perfektnom stanju, koji ju drži u vječnom kretanju prema mogućem sjedinjenju s Bogom.³⁹

Ima možda milijarde zvjezdanih sistema i milijarde planeta u univerzumu gdje ove pojedinačne iskre svijesti mogu postojati u nekom obliku „života.“ Neke od njih izgleda idu od

jedne planete do druge. Mali dio ovih svjesnih bića izabere planetu Zemlju za njihovu destinaciju.

Izgleda da postoji portal ili ulazni put u zemljin ciklus postojanja. Poslije prolaska kroz ovaj portal, postoji Dvorana za Učenje gdje duh počinje biti pripreman za zemaljski život prije odlaska u Etapu Planiranja.

U Etapi Planiranja, baš prije ulaska u ciklus fizičkog života i spajanja s fizičkim tijelom, obrazac duhovnog ugovora je zasnovan što uključuje biranje okolnosti za nadolazeći život.⁴⁰ Ovo sadrži detalje kao što su: spol, geografska lokacija, roditeljska i obiteljska situacija uključujući i materijal o zdravlju, općenito zdravlje planiranog fizičkog tijela, ljubavni partneri, supružnici, djeca, prilike za duhovni razvoj, učenje opraštanja, ciljevi i svrha života, i balansiranje prošlih „karmičkih dugova“.⁴¹ Postoji nekoliko vodiča ili duhovnih savjetnika koji asistiraju u planiranju Životnih Skripta.

Pojedinačna bića uzastopno uzimaju fizički oblik u seriji životnih vjekova, ili inkarnacija, svaki put u vlastitom ljudskom tijelu. Ovo je dio plana, ugovor, Životna Skripta; jedna duša, jedno tijelo. Druga bića nemaju pravo nastaniti ugovoreno tijelo. Kad tijelo ode u smrt, duhovno biće se vraća na posebnu razinu Svjetla, ili duhovnog prostora, mjesto vrlo visoke svjesnosti. Ovo mjesto je nazvano Nebo ili Svjetlo. (Kroz knjigu, izraz „Svjetlo“ će biti korišten u ovom smislu.)

U Svjetlu je Etapa Obnavljanja gdje se biće može osvrnuti na upravo prošli život, procijeniti razvoj, učenje, iskorištene prilike, nezavršene poslove, i bilo koje nanovo nastale neravnoteže ili karmičke dugove.⁴² Tu su također duhovni savjetnici koji asistiraju u ovom procesu. Iz tog stanja, biće ide u Dvoranu za Učenje i proces se ponavlja. Ovo je Točak Života,⁴³ proces ponovnog kruženja/recikliranja za ljudske duhove.

Istraživanje daljnjih dometa uma kroz regresijsku terapiju je fascinantno putovanje. Mi uopće nismo ograničeni na život na Zemlji. Neki klijenti su vratili u sjećanje odlaženje tamo i natrag na relaciji ova planeta - neki „matični svijet“, kojeg se sjećaju kao svog prvog odredišta nakon napuštanja Svjetla Izvora Kreacije. Oni opisuju dolazak ovdje iz različitih razloga, i povratak „kući,“ ili čežnju za povratkom.

Prisjećanje na prošli život u ulozi vanzemaljca

Terapeutske sugestije da se „Prisjeti...“ ili „Locira...“ moćne su zapovijedi za podsvjesni um. Ako ove razine uma odrede podsvijest i ne-svijest da zadrže sjećanja duše na prošle živote, prostor između života, i postojanje drugih svjetova, tada su ova sjećanja dostupna i lako ih je otkriti kroz regresijsku terapiju u izmijenjenom stanju svijesti.

U proteklih 16 godina provodili smo eksperimentalne seminare o istraživanju prošlog života. Seminar sadrži nekoliko grupnih regresija: locirati izvor sadašnjih emocija gnjeva, straha, tuge, i krivnje; istražiti nečiju glavnu ljubavnu vezu; iznova otkriti svrhu u životu; i razumjeti spoznatu odvojenost od Boga. Uputa za regresiju nečije svrhe je izravna i učinkovita.

„Prisjeti se prvog puta kad si izabrao doći na planetu Zemlju.“

Nakon nekoliko trenutaka tišine, uputa je neznatno preinačena i ponovljena da izazove sjećanje od tamo umjesto iz ovdje.

„Prisjeti se iskustva biranja po prvi put odlaska na planetu zvana Zemlja.“

Godinama, mi i drugi terapeuti i voditelji seminara koji provode slične regresije, nalazili smo kako će se između 50 i 70% od svake grupe prisjetiti iskustva biranja dolaska na planetu Zemlju od negdje drugdje. Takve koji nađu takvo sjećanje, vodimo u otkrivanju svrhe dolaska. To je duboko sjećanje i iznenadno saznanje za većinu ljudi.⁴⁴

Skoro svatko izvijesti kako je originalna namjera dolaska bila donijeti svjetlo, ljubav, liječenje, duhovno učenje, i buđenje svijesti kod stanovnika Zemlje. Ljudi opisuju ovo mjesto kao vrlo gustu, tešku planetu i ovu tešku nejasnu svjesnost i maglovito sjećanje. Oni koji su došli ranije zaboravili su svoj pravi identitet i otkud su došli. I mnoga bića među valovima pomagača koji su došli sa istom namjerom su također zaboravila. Ova era je nazvana vrijeme velikog buđenja. Možda su neki od naše „svemirske braće“ došli u istu misiju ponovo. Na žalost, neki od „aliens“ su izgleda ovdje kako bi iskoristili prednosti konfuzije. Većinu puta ih je teško razlikovati.

Kathy

Kathy se prisjetila životnog vijeka na drugom svijetu. Opisala je to kao „povratak kući zbog daljnjih uputa“ prije nastavljanja dugačke serije zemaljskih životnih vjekova. Ona je bila učitelj i liječnik, i njen posao je bio donijeti tu energiju do ovog planeta.

Sam

Sam, visoko inteligentni mladić, bio je ozbiljno depresivan, čak suicidalan, i osjećao se kao da je izgubio svoj pravac i svrhu u životu. U sesiji, prisjetio se svog porijekla s druge planete. Bio je iz grupe studenata koji su tamo pohađali visokoobrazovnu instituciju, i putovanje na zemlju za ljudsku inkarnaciju je bilo ništa više nego terenska nastava njegove grupe. Izgubio je kontakt s njima i osjetio samoću u svojoj misiji. Kad je dotakao svijest svoje grupe, naučio je kako su mnogi koji su došli, također zaboravili njihovu misiju, izgubili iz vidokruga svoju namjeru, i više njih je počinilo samoubojstvo. S ovom regresijom, Samsa depresija je smanjena, povratio je svoj entuzijazam za praćenje duhovne staze učenja, i pretpostavljam, da će se vratiti ispunjavanju svojih zaduženja iz ovog putovanja-misije na Zemlji.

Ted

Ted je pohađao naš Temeljni SRT (Terapija Duhovnog Otpuštanja) Trening Tečaj. Kao hipno-terapeut, htio je proširiti svoje znanje i vještine. Volontirao je kao subjekt za demonstriranje. Priča koja je isplivala nije neuobičajena, ali je svejedno prilično uznemirila Teda.

Otkrili smo zakačenog ET-a koji je bio tu dugo vremena. Ništa neobično. On (ET) je obznanio da je svrha bila prikupljanje podataka o ljudskoj životinji u normalnom životnom okruženju. Ponovo vrlo česta situacija. Ono što se sljedeće pokazalo bilo je donekle neobično, iako smo to čuli u drugim sesijama. Uputio sam Teda da locira porijeklo ove ET poveznice. On je bio vrlo iznenađen onime što su njegov vlastiti podsvjesni um i zakačeni ET otkrili.

Prije sadašnjeg životnog vijeka, biće koje se sada manifestira kao Ted, bilo je suradnik zakačenog ET! Oni su poznavali jedan drugoga! Oni su bili prijatelji sugrađani na drugoj planeti, u drugom denzitetu; Ted je bio ET! Njegovi prošli životi su bili na drugoj planeti. Ovaj komadić spoznaje je njemu bio težak za prihvatiti, iako je bio tu, došao iz njegove banke memorije.

Kao dio „znanstvenog tima“ u drugom mjestu, Ted je pristao doći u Zemljin ciklus kao vrsta zamorca za eksperiment. Kao ljudsko biće, on bi bio živuća laboratorija za njegove kolege za proučavanje bez neprijateljstva ili otpora koji izvorni zemljini stanovnici mogu pokazati prema nametljivim vanzemalcima.

Pratili su ga do Zemlje, ušli u njegovu fizičko tijelo dok je Ted još bio vrlo mlad, i ugradili svoju opremu. Bez obzira na efekte, on se na to navikao obzirom su tu bili gotovo cijeli njegov život.

Ted je izabrao otpustiti ET-a i otarasiti se opreme, komunikacijskih i kontrolnih sredstava koja su bila implantirana. To što je otkrio o svojoj vlastitoj prošlosti nije mu se svidjelo, i sad je izabrao drukčiji pravac. Doslovno je napustio alienski projekt i izabrao ljudski život. ET-ima se to nije dopalo, ali su poštivali njegov izbor. Oduvijek su znali kako to jeste jedan od mogućih ishoda takvog eksperimenta, ukoliko ih Ted otkrije.⁴⁵

Nordijski Tip

Jedan tip aliena o kome se često izvještavalo proteklih godina bio je identificiran kao „Nordijski“ tip. Plavokos, plavook, ljubazan i rado pomaže. Očigledno ovi tipovi dolaze na Zemlju već tisućljećima.

Nekoliko klijenata su imali vezane prošle živote sa Središnjom Amerikom za vrijeme kojih su imali ulogu svećenika ili svećenica, nastojeći učiti i voditi „primitivne“ ljude do više duhovne svjesnosti. Sebe su opisali kao visoke, plavokose, svijetle puti, Nordijskog izgleda. Upamtili su upute koje su primali povremeno iz njihovog matičnog svijeta, bilo izravnim komuniciranjem ili putovanjem tamo i vraćanjem na zemlju. Oni su bili vanzemaljci koji su došli pomoći zemaljskim ljudima. Sad su ostali tu kao ljudi.

Određeno vrijeme lokalni stanovnici su slušali mudrost ovih nebeskih ljudi, onda se konačno pobunili i poklali te „drugačije“. Nakon iskorjenjivanja ET utjecaja i vođenja, domaće poglavice i svećenici iskrivili su duhovno učenje i prakse.

S greškom u razumijevanju svećeničkih rituala i bakanja kao komunikacije sa matičnim svijetom njihovih bivših duhovnih vođa, ceremonije su počele biti isprazni rituali zamišljenim

„bogovima“ koji nisu odgovarali njihovim moliteljima, nisu ispunili njihove potrebe. U konačnici, poglavice su počele prakticirati ljudsko žrtvovanje u jednom nastojanju slanja „poruka“ bogovima sa molitvama za pomoć.

Krvavo žrtvovanje, uzimanje ljudskog života u takvom ritualu, bilo je neučinkovito, ipak je postala zajednička rutina za one ljude koji su prisvojili moć u upravljačkoj poziciji. Ljudsko žrtvovanje je postalo instrument straha, način održavanja kontrole nad ljudima. Ovo je bila golema zloupotreba moći i užasno iskrivljenje značenja rituala i bjanja, što su bili originalna sredstva komunikacije između „Nordijskih“ vanzemaljaca i njihovog matičnog svijeta.

Kad istražujemo ovu vrstu situacije kroz udaljeno sjećanje klijenta koji je bio žrtva u takvom ritualu u prošlom životnom vijeku, otkrivamo DFE kontroliranje svećenika i izvršitelja. Ovaj tip ljudskog djelovanja uvijek izgleda da je motiviran, kontroliran, i ovjekovječen od strane tamnih sila.

Muka „glasnika“ zbog žrtvovanja je energija koja može biti sakupljena od strane DFE. Energija od straha stanovnika, isto kao krvna požuda kod promatrača kad gomila prisustvuje žrtvovanju, može također biti poželjena i korištena kao „hrana“ za DFE i njihove pretpostavljene. Ovaj mehanizam žetve energije dobiva na većem značaju kako budemo istraživali ET/DFE vezu u kasnijim poglavljima.

Kad klijent otkrije takvo uznemirujuće sjećanje, to može biti osobnost prošlog života, iako je često samo traumatično mrtvo sjećanje na jednog zakačenog entiteta. Ako je to entitet, daljinsko otpuštanje tamnog bića iz te prošle scene, i čišćenje ostataka tamne energije koja još uvijek prijanja uz zemaljski omeđen duh žrtvovanog stradalnika, omogućit će ovoj ometenoj duši odlazak kući u Svjetlo. Razumijevanje grešaka počinjenih u tom životnom vijeku će voditi do slobode. Mir i ozdravljenje mogu doći na kraju.

Kad čujemo detalje o životu žrtvovanog stradalnika, to je skoro uvijek isto jadikovanje. Ceremonija ljudskog žrtvovanja je bila s ciljem zadovoljenja bogova, ili za iznošenje zahtjeva za pomoć, molitva bogovima za toliko potrebnu pomoć, kao što je kiša za usjeve, ili liječenje ljudi od neke vrste zaraze.

Nositelj hitne poruke može čak dragovoljno, iz čiste odanosti i ljubavi prema svom narodu, pristupiti toj dužnosti. Tečni napitak, uvijek gorkog okusa prema prisjećanju, dat je „glasniku“ i on bi ubrzo osjetio divnu euforiju. Iza toga bi nastupili fizička ukočenost i paraliza. Disanje i otkucaji srca bi stali, duh bi se podigao van fizičkog tijela i počeo bi tražiti bogove, željan da isporuči poruku. Ono što je slijedilo je nezadovoljstvo, razočarenje, i bijes. Glasnik bi tražio u nižim astralnim područjima, i „bogovi“ ne bi bili nađeni tamo; poruka ne bi mogla biti isporučena. Misija je bila besmislena, odanost i ljubav izgubljene u ništavilu, a takav entitet, prekriven frustracijama, osjećajima izdaje, razočarenjem i bijesom, često zakačen za obližnju živuću osobu.

Ako je odabrani glasnik bila vestalska djeвица, proces je često uključivao seksualni susret s muškim svećenikom ili svećenicima, obično protivno volji žrtvovane stradalnice. Nije bilo obrane protiv takvog nasilja.

Iza Smrti

Nakon smrtne scene u regresiji prošlog života, novopreminuli duh obično ide prema Svjetlu. Ovdje u Zemljinom ciklusu, Svjetlo je uvijek zlatno-bijelo, toplo, i vrlo sjajno. Opis je sličan izvještajima iskustva tik do smrti, NDE, osim ako je duh pridružen drugim bićima koja dolaze odvesti pridošlicu potpuno unutar Svjetla. Samo kad novopreminuli duh ide potpuno unutar Svjetla, prošli život je stvarno završio. Ali to je samo jedna moguća opcija za novopreminulog duha. Istražit ćemo i neke od drugih mogućnosti.

P o g l a v l j e 3

TERAPIJA DUHOVNOG OTPUŠTANJA

Regresijska terapija se proširila i razvila daleko iza procesa otkrivanja potisnutih sjećanja iz djetinjstva. Oporavak fragmentacije duše je integralni dio kliničke prakse regresijske terapije. Terapija Duhovnog Otpuštanja i terapija prošlih života u kliničkoj sesiji ne mogu biti odvojene. U praksi, terapeut obučen u Terapiji Prošlog Života (PLT) i Terapiji Duhovnog Otpuštanja (SRT) može odrediti razliku između osobnosti iz prošlog života i zakačenog duha preminulog ljudskog bića. Postoje posebne metode razlikovanja ovo dvoje, i tretman je različit za dvije situacije. Drugi tipovi zakačenih entiteta i energija mogu također biti prepoznati, imenovani, i otpušteni.

Duhovni priljepak

Ideja duhovnog opsjedanja, unutar konteksta suvremenog znanstvenog mišljenja i tradicionalne prakse mentalnog liječenja, može izgledati besmislena. Međutim, kad sam počeo čitati suvremenu literaturu o ovoj temi, bio sam zaintrigiran i vrlo radoznao oko mogućnosti kako to može biti istina na neki način. Znakovi i simptomi ovog stanja su izbijali na površinu kod mnogih od mojih klijenata; bilo bi blesavo ignorirati ovaj fenomen. I još k tomu, bilo bi znanstveno i profesionalno neodgovorno nijekati činjenice. Ignoranciji i nijekanju nema mjesta u potrazi za istinom, posebno unutar znanstvene metode.

Nastavio sam promatrati i bilježiti, zaprepašten onime što sam otkrivao kroz moje klijente u izmijenjenim stanjima. Temeljna pretpostavka koja mora biti uzeta u obzir pri istraživanju svijesti je kako je svijest odvojena od fizičkog tijela i stoga sposobna preživjeti smrt tijela. Tradicionalno, ova svijest je nazvana duh ili duša. U svojoj kliničkoj praksi, istraživao sam duhovnu stvarnost.

Proždirao sam literaturu o temi opsjedanja i egzorcizma. Ovo uključuje i tradicionalne religijske tekstove, duhovno orijentirane sveske, neke od njih kanalizirane, radove prizašle od

Spiritističkog pokreta (Spiritualist movement), znanstvene radove, i neke novije knjige pisane od gorljivih religijskih poslanika izbjavljenja. Vjekovima je patnja bila naširoko prepoznata i prihvaćena od većine ljudi na Zemlji. Mišljenja o specifičnim detaljima stanja značajno variraju u ovisnosti od autorovih filozofskih pogleda, znanstvenih i obrazovnih pozadina, te religijskih vjerovanja. Nisam imao unaprijed stvorenih ideja, niti limitirajućih sustava vjerovanja koji bi ometali moj projekt otkrića u kliničkom okruženju.

Pitajući mnoga pitanja za vrijeme privatnih sesija s klijentima, poprilično sam naučio o ovoj duhovnoj patnji. Pripovjedači su bili dosljedni, inteligentni, logični, i ni na jedan način klijenti nisu pokazali bilo kakav znak psihotičnih ili paranoidnih deluzija. Nastavio sam promatrati i pitati, postupno stvarajući temeljnu hipotezu, klinički model za objašnjavanje fenomena duhovnog priljepka, i racionalni model tretmana. Vrlo malo ljudi je izgleda imuno na takvo nametanje/intruziju. Međutim, izgleda kako je skoro svatko, u određenom trenutku svog života, iskusio neku vrstu miješanja/interferencije od strane bestjelesnih entiteta ili energija.

Bilo koji broj entiteta se može zakačiti za bilo koji dio fizičkog tijela: glavu, vrat i grlo, prsa, abdomen ili karlicu, spolne organe ili udove. Entitet može biti zakačen za bilo koji organ, posebice ako tamo postoji fizička slabost ili oštećenje. Primatelj transplantiranog organa može dobiti srce i dušu preminulog donatora. Ovo stanje nije neuobičajeno.⁴⁶

Entitet može biti uhvaćen u auri, energetskom polju koje okružuje fizičko tijelo.⁴⁷ Entitet može obitavati u jednoj od čakri, energetskom sustavu tijela, i utjecati na organe i ponašanje povezane s tom čakrom.⁴⁸

U jednom slučaju, mlada žena se požalila kako je njen šestogodišnji sin počeo prema njoj ispoljavati seksualno agresivne napade. Za vrijeme duhovnog otpuštanja na daljinu na njenom sinu, provođenim kroz nju kao posrednika, otkrili smo kako zemljo-omeđena duša odraslog muškarca utječe na njegovu drugu čakru. Ovo je središte seksualne energije. Entitet je otpušten i nepoželjna ponašanja su prekinuta.

U idealnom slučaju, nakon što osoba umre, duša se diže prema sjaju, Svjetlu, Nebeskom mjestu. Međutim, ljudi s velikim egom znaju zakomplicirati stvari, i ovaj prolaz nije uvijek tako lak ili direktan. Strah, bijes, tuga, krivnja, potreba za biti u pravu, pa čak i znatiželja, često mogu novo-umrlu dušu odvratiti od kretanja u pravom smjeru. Želja za osvetom nakon nasilne i nepravedne smrti može zadržati dušu, fokusiranu na ovu nerazumnu želju, na zemaljskoj ravni. Osveta je signal, otvoreni poziv za DFE-e.

Osoba koja osjeća krivnju zbog svog ponašanja tijekom života može se bojati kazne u Svjetlu. Osoba koja ima kruta vjerovanja o životu, smrti, i nebu, može biti pomalo zbunjena onim što je susrela nakon napuštanja fizičkog tijela. U jednom slučaju je duh baptističkog svećenika bio zakačen na njegovog sina. On, po Bogu, nije išao do neba dok to ne bude put za koji je on znao da treba biti! Poslije kratke edukacije o duhovnoj stvarnosti, promijenio je svoje mišljenje. Poželio je zbogom voljenom sinu i otišao u Svjetlo.

Žrtve vatre, ili gore, atomske eksplozije, izbjegavati će Svjetlo, koje je vrlo sjajno, zbog sjećanja na smrt povezanog sa sjajnim svjetlom. Našli smo grupu japanske školske djece,

duša, doslovno stopljenih zajedno eksplozijom A-bombe koja je bačena na Hiroshimu. Mlada majka koja umre može ostati s njenom malom dječicom iz dužnosti, ljubavi, i krivnje zbog napuštanja njih tako mladih. Ljubomoran, posesivni muž može odlučiti ostati sa svojom suprugom. Tuga obitelji i prijatelja može zadržati novo-umrli duh da ne ode.

Olivia

Netko tko umre gladan hrane, ili u potrebi za drogama, često se, kako bi ispunio tu potrebu, lijepi za domaćina koji ništa ne sluti. Olivia je bila rastavljena i živjela je s majkom, i dobila je blizu 14 kilograma u jednoj godini. Njen otac je, ne mogavši se oporaviti od operacije raka želuca, bio umro početkom godine. Bio je hranjen intravenozno. Umro je gladan. Njena majka je kraće vrijeme nakon njegove smrti osjećala njegovu prisutnost, a onda je izgleda samo otišao. Pripojio se svojoj kćerki i otad se ona počela prejedati. Nije shvatila opseg debljanja sve do posjete njene sestre blizanke, još uvijek mršave i lijepe, u vrijeme Božića. Nezasitna glad njenog oca je bila ta koja ju je dovela do prejedanja i dobivanja nepotrebne težine.

Novo-umrli duh se odmah nakon svoje smrti može prilijepiti drugom živućem čovjeku. Ovo se redovito događa u bolnicama, posebno u jasicama gdje se čuva novorođenčad. To je slično kupcu novog auta koji ide kroz izlog trgovine provjeravajući nove modele. Novo-umrli duh može ostati u omiljenom prostoru kao što je kuća, što tu kuću čini zaposjednutom. Svijest duše umrlog vojnika može ostati na dužnosti na dodijeljenoj lokaciji kao što su bojna polja Građanskog Rata, ili Vijetnama, ili utvrda poput Alama, ili brodova poput bojnog broda Arizona, potopljenog u Pearl Harboru.

Ukoliko osoba umre sa zakačenim entitetom, postoji nekoliko stvari koje se mogu dogoditi. Ako je novo-umrla duša dovoljno jaka, ponijet će zakačeni entitet, ili entitete, do Svjetla. Priljepak se može otkinuti i zakačiti nekom drugom, ili ostati čekati u svojoj zoni, jednoj među-etapi unutar niže astralne ravni između zemaljske ravni i Svjetla. On će prepoznati bivšeg domaćina i može se ponovo zakvačiti u sljedećoj reinkarnaciji. Ovo se može nastaviti kroz mnogo životnih vjekova domaćina.

Novo-umrla duša može ne biti dovoljno jaka za odlazak do Svjetla sa zakačenim entitetom. Duša tada postaje zemaljski duh sa zakačenim entitetom. Ovo se zove ugniježđeni entitet. Ovo gniježđenje može se produžiti na desetine ili stotine slojeva duboko. U mnogim slučajevima gniježđenje unutar osobe započelo je prije mnogo životnih vjekova, možda stoljećima unazad. Ugniježđeni entitet se otkači, sačeka u svojoj zoni, i ponovo zakvači kad osoba opet dođe u zemaljski život. Često iznađemo kako je onaj koji je najdublje, DFE. Ovo je posebice istinito u većini slučajeva kod živućih ljudi sa zakvačenim ETom; otkrijemo DFEe ugniježđene unutar ETa.

Priljepak kod bilo koje date osobe može biti potpuno nasumičan, čak slučajan. Priljepak može biti dobronamjieran po prirodi, okrenut prema sebi za ispunjenje osobnih potreba duha, zlonamjieran po nakani, ili potpuno neutralan. Neki istražitelji na ovom polju procjenjuju kako je između 70 i 100% populacije, u nekoj točki života, pogođeno, ili pod utjecajem, jednog ili više bestjelesnih entiteta.⁴⁹

Naše izražavanje/jezik reflektira unutrašnje poznavanje ovih stanja:

„Što je ušlo u tebe?“

„Što me zaposjelo da to učinim?“

„Što me to preuzelo?“

„Danas baš nisam sav svoj.“

Popularni komičar, Flip Wilson, izrazio je taj koncept u rečenici: „Đavo me natjerao da to uradim.“

Mrzovolja

Jedan 62-godišnji muški klijent je otkrio i otpustio zakačenog ženskog entiteta koji je umro od neke trbušne infekcije. Ona mu se pridružila u bolnici nakon njegove operacije slijepog crijeva u dobi od 6 godina. Fizička sličnost trbušne infekcije je bila kao magnet za ženski duh. U njegovoj obitelji kružila je priča kako se nakon operacije više nikad nije nasmijao. Izgleda da je žena bila poprilično mrzovoljna, i ta osobina, od tog vremena pa nadalje, utjecala je na klijentovu osobnost.

Ragbijaški heroj i demon

Jedna od funkcija DFEa je potkopati ljubav u bilo kojoj formi, vremenu, mjestu, u bilo kojoj situaciji koja uključuje ljude, zaljubljene parove, obitelji, grupe ljudi, ili ustanove koje služe ljudima. Individualno, zdrava samo-ljubav može biti izjednačena sa samopoštovanjem. Evo što se dogodilo jednom mladiću, ragbijaškom srednjoškolskom heroju.

Tommy je bio okužen ne-vjеровanjem u svoje vlastite sposobnosti. Patio je od strašnog pomanjkanja samopoštovanja. Čak iako je bio izvrstan igrač i vrstan strijelac na ragbijaškom igralištu, odbijao je tvrdnje drugih ljudi u pogledu njegovog uspjeha. Uz asistenciju, otkrio je zakačenog DFEa. Mračni entitet bio je taj koji je potkopavao njegovu samouvjerenost i samopoštovanje. On ga je također nagovorio da počini samoubojstvo. Tommy je umro u automobilskoj nesreći, bezobzirno i namjerno. Kao duh, zadržan je od strane DFEa u zemaljskim granicama, te se zakačio drugom studentu, Bennettu.

Tommy je otkriven u sesiji sa Bennetom, 37-godišnjakom koji je u prosjeku jednom tjedno trpio kompleksne epileptičke napade više od desetak godina, često tijekom vožnje automobila. Njegovi napadi su počeli otprilike u dobi od 9 godina nakon što je pao s bicikla i udario glavom o betonski ivičnjak. Tad se Tommy zakačio. Napadi su se nastavili još približno 7 godina, onda su nestali. Ponovo su počeli kad je Bennett bio u srednjim dvadesetim, kratko nakon rođenja njegovog prvog sina.

Tommy se priljepio Bennettu jer je ovaj maltretirao Tommyjevog mlađeg brata na školskom igralištu. Motiv je bila osveta. DFEu nije bilo teško stimulirati osvetu kad je mladić već bio kivan na Bennetta zbog načina na koji je ovaj tretirao njegovog malog brata.

DFE je otpušten na odgovarajući način. Određene radnje sa Tommyjem su bile završene, a u svezi pogrešnih vjerovanja o svojoj sposobnosti i uspjehu. DFE je ozbiljno distorzirao njegovo mišljenje o samom sebi. Shvatio je svoje pogrešne percepcije i svoj štetni utjecaj na Bennetta. Također je oplakao i svoj izbor samoubojstva. Ispričao se Bennettu i zahvalno otišao u Svjetlo.

Osam mjeseci nakon procedure otpuštanja, Bennett je doživio samo tri napada. Za njega je ovo bilo ništa manje od čuda.

Poslovni savjetnik i alien

Paul je bio poslovni savjetnik i bio je prilično uspješan. Čudno, no kvaliteta njegovih poslovnih savjeta poboljšala se nakon njegovog iskustva tik-do-smrti (NDE). Za vrijeme sesije, Paul je prizvao u sjećanja svoj NDE poslije operacije u bolnici. Bio je svjestan udaljavanja od svog tijela, a onda sporog povratka nazad. Kod kuće, nakon što je otpušten iz bolnice, često se budio oko 4 h pred zoru, njegov um je bio vrlo aktivan, s nadolazećim idejama. Ove nadošle ideje su se odnosile na njegove klijente i informacije su bile briljantne.

Paul se prisjetio svog NDEa do u detalje. Kad je objašnjavao svoje kretanje nazad prema tijelu, vodio sam ga da pažljivo istraži kako bi vidio jeli nešto drugo ušlo u njegovo tijelo za vrijeme njegovog odsustva. Preneražen onim što je otkrio, opisao je jednu energetska formu koja, kako je rekao, izgleda kao „[Gumby](#)“, lik iz crtanog filma od plastelina. Kad je on potpuno ušao u svoje tijelo, energetska forma se spljoštila u vrlo tanak sloj.

Energetska forma je tvrdila (kroz Paulov glas) kako je iz drugog mjesta. Nikad nije bila čovjek u svome vlastitom tijelu ovdje na Zemlji, i nije nametala/izazivala ljudske bolesti. Nije imala ništa od zlonamjernih osobina DFEa. To je bio jedan alien koji je došao eksperimentirati s mentalnim funkcioniranjem ovog čovjeka. Ono je zapravo nudilo dobre ideje za ljudsko ponašanje u okviru zemaljskih aktivnosti. Paul je odbio otpustiti aliena; bio je dobar za biznis. Ovo je uvijek klijentov izbor.

Nekoliko mjeseci kasnije, Paul nas je telefonski izvijestio kako je odlučio otpustiti aliena. Shvatio je kako mu se ne sviđa da mu misli budu pod kontrolom aliena, makar to pomagalo njegovom poslu savjetodavca. Ovisnost o ne-fizičkom biću, dokazalo se, može predstavljati otvorena vrata za duhovne priljepke destruktivnijih duhova.

Opsjednutost i egzorcizam

Termin duhovna opsjednutost sugerira potpuno preuzimanje živućeg čovjeka od strane

ne-fizičkog entiteta neke vrste, što se rijetko događa. U radu s klijentima, došao sam do razumijevanja stanja kao duhovnog uplitanja/interferencije ili duhovnog priljepka, prije nego opsjednutosti. Duhovni priljepak implicira povezanost, prijanjanje, držanje, parazitsku invaziju na domaćina, a to je dosta precizniji opis stanja.

Povijesno, zadatak uklanjanja duha nametljivca se davao šamanu, svetom čovjeku, iscjelitelju, ili svećeniku, kako kod civiliziranih, tako i kod urođeničkih populacija. Stariji termini, egzorcizam, od-opsjedanje (depossession), dis-opsesija, istjerivanje, i oslobađanje, indiciraju malu, ili nikakvu brigu, ili suosjećanje za zakačenog entiteta, koji je također od boga stvoreno biće, pa bio on i „demon“.

Religijski tekstovi pretpostavljaju unaprijed stvorene ideje o demonima, i klasični savjetodavni pristupi ritualima egzorcizma su potopljeni u sujevjerje i strah. Tradicionalne metode egzorcizma izgledaju nasilno i bez suosjećanja. Razvijen kroz dugi vremenski period, Rimski Ritual nastavlja biti model egzorcizma u okviru Katoličke crkve.⁵⁰ Ovaj koncept egzorcizma je temeljen na eksplicitnoj zapovjedi i primjeru Isusa kako bi se „istjeralo đavle“, iako crkva do danas nije uspjela razlikovati demone, Luciferove miljenike, od, za Zemlju vezanih duša preminulih ljudi. A pogotovo ne priznaju/prepoznaju ETe.

Ministarstvo oslobađanja je rastući dio karizmatičkog kršćanstva.⁵¹ Istjerivanje demona u ime Isusa postiže se u visoko emotivno nabijenom okruženju, i rezultati mogu biti dramatični i traumatični. To je „oružani“ pristup problemu, često vrlo učinkovit, iz straha osmišljen i uređen prema unaprijed stvorenim vjerovanjima o duhovnim carstvima. Ponovo, tu nedostaje prepoznavanje zemljo-ograničenih ljudskih duša ili ETa.

Negdje sredinom prošlog stoljeća rođena je filozofija Duhovnosti⁵². Pokret je bio popularan u Sjedinjenim Državama, i uskoro se proširio do Europe kao Spiritizam⁵³ (Spiritism). Dva primarna načela filozofije Duhovnosti su:

1. Preživljavanje svijesti nakon fizičke smrti.
2. Mogućnost komunikacije između živih ljudi i duhova „umrlih“ kroz glas medija.

Medij je osoba sa psi-nadarenošću, točnije sa sposobnošću omogućavanja drugoj svijesti da govori kroz njen glasovni mehanizam. Medij postaje kanal povezivanja, „telefon“ između ljudskog subjekta i bestjelesnog entiteta. Na ovaj način, komunikacija je moguća, i zemljo-ograničena duša može biti spojena na vezu. Jednom kad ove problematične duše imaju priliku izraziti ljutnju, tugu, zahtjev za pravdom, glad za hranom, pićem ili drogom, ili čak predati posljednju poruku voljenom, mogu biti otpuštene do sljedećeg koraka duhovne evolucije: Svjetla. Izgleda kako je ovo prvi suosjećajni pristup otpuštanju ovih zbunjenih duša. Nebrojene izgubljene duše ispraćene su kući do Svjetla.⁵⁴

U Brazilu, duhovno otpuštanje na daljinu se provodi rutinski u zdravstvenom centru vođenom od Medical Spiritist Association of Sao Paulo. Dis-opsesiju (disobsession), kako je to nazvano, provodi grupa od šest medija. Četiri čovjeka sjede u krugu okrenuti prema petom u središtu.

Šesta osoba djeluje kao onaj koji omogućuje/facilitator. Facilitator doziva duha koji se spetljao sa identificiranim pacijentom. Taj duh se pripaja sa, ili ulazi u medija u središtu kruga. U konačnici, duh je izbačen i na očigled vođen do njemu odgovarajućeg odredišta. Ovo je velikodušna i suosjećajna usluga, izvršena besplatno.

Terapija duhovnog otpuštanja

Razvijanje metoda tretmana za stanja duhovnog priljepka pokrivalo je nekoliko godina. Skovao sam termin Terapija Duhovnog Otpuštanja (SRT) za opisivanje kliničkih (ne-ritualnih) tehnika. Entitet i klijent su otpušteni jedan od drugog i entitet je praćen od strane duhovnih pomagača do njegovog punopravnog mjesta u Svjetlu, gdje god to bilo.

Riječ „otпустiti“ znači učiniti slobodnim od obuzdavanja, ograničenja ili robovanja; izbavljenje od nečega što ograničava, opterećuje, ili pritišće. To također označava oslobađanje ili olakšanje od žalosti, patnje, ili problema; otkazivanje obaveze ili odgovornosti; odricanje prava ili potraživanja; djelo oslobađanja ili postajanja neovisnim, kao od obuzdavanja. Dodavanjem sufiksa „ment“ („release-ment“ op.prev.) pokazuje proces otpuštanja.

Svaki drugačiji tip entiteta mora biti vođen do njemu odgovarajućeg odredišta. To je ono što Terapija Duhovnog Otpuštanja otprilike i jest: otkrivanje, identificiranje, i otpuštanje „dodatka“ koji su se pridružili vožnji.⁵⁵ To je nježan, ali čvrst, metodičan i logičan, racionalan pristup bavljenja s duhovima, ili drugim ne-fizičkim bićima. Uspijeva sa EB, DFE, i ET! Ili sa bilo kojom kombinacijom!

SRT se sastoji od šest dijelova. Prvi korak je otkriti bilo kojeg, ili sve (nikad nije samo jedan) zakačene entitete. Postoje mnogi pokazatelji koji pomažu u otkrivanju zakačenog entiteta.

Drugi korak je identifikacija zakačenih entiteta. Postoje mnogi tipovi bestjelesnih i ne-fizičkih energija koje mogu i čine kvačenja. Klijenti su opisali nekoliko tipova skoro ljudskih duhova, „mali ljudi“ kao što su trolovi, đavolčići, gnomi, devasi (duhovi prirode povezani s biljkama koji su nađeni u slučajevima ovisnosti o kokainu ili marihuani, na primjer), oštećene duše žrtava genetičkih eksperimeniranja, kristali, bezoblične grudice (blob) i sjene, misaone forme, implantiranih različitih vrsti i druge neidentificirane energije koje se opiru klasifikaciji. Međutim, većina zakačenih entiteta spada u jednu od tri kategorije:

1. EB: zemljo-ograničene duše preminulih ljudi, uključujući prekinute trudnoće i fragmente uma živućih osoba
2. DFE: entiteti tamnih sila, povijesno nazvani demoni
3. ET: vanzemaljci, tuđinci, to jest, bića iz drugih svjetova, dimenzija ili denziteta.

Treći korak je dijalog sa entitetom (kroz glas klijenta) kako bi shvatili zašto je on ovdje i što želi, te započinjanje specifičnog tretmana koji će dovesti do svojevolijskog otpuštanja od klijenta.

Četvrti korak je samo otpuštanje zakačenog entiteta; svaki tip zahtijeva različit proces

otpuštanja i svaki je odveden do različitog, specifičnog odredišta.

Peti korak je vođena imaginacija svjetla za klijenta. Važno je metaforički ispuniti prostor ostao nakon odlaska entiteta.

Šesti korak je nastupajuća terapija za klijenta. Više entiteta može biti nađeno i otpušteno u naknadnim sesijama. Terapija prošlog života je vrlo učinkovita u rješavanju trenutnih životnih problema. Oporavak izgubljenih fragmenata duše ključan je za klijenta kako bi pojačao unutrašnju snagu, „duhovni imuni sustav“. Liječenje unutrašnjeg djeteta⁵⁶ je vitalno za obnovu ravnoteže života klijenta. Ključno je riješiti konflikte i izliječiti emotivnu ranjivost koja je prva dozvolila duhovno kačenje. Ovo može spriječiti povratak duhovnih priljepaka u budućnosti, iako ne postoji potpuno preventivna mjera, nema imunosti na priljepljive entitete.

Identifikacija entiteta

Stanje duhovne opsjednutosti, ili duhovnog priljepka, ne uključuje svjetlosna bića. Anđeli, duhovni vodiči, anđeli čuvari i druga takva bića ne postaju zakačeni i oni ne koriste energiju osobe. Oni su ovdje da pomognu, ne tjeraju ljude na nikakve agende; vrlo su strpljivi. Ne odlučuju za osobe, niti ih pokušavaju kontrolirati na bilo koji način. Oni su prisutni kako bi pomogli ljudskim bićima, a ne da bi utjecali, manipulirali, iskorištavali ih, ili zlostavljali.

Postoji nekoliko načina detektiranja zakačenog entiteta i njegovog razlikovanja od osobnosti iz prošlog života, ili fragmenta svijesti. Ovo je osnovno pitanje:

Dr.B.: „Jesi li ti dio _____(ime klijenta), ili si netko drugi?“

Lik iz prošlog života, pod-osobnost, ili alter-ličnost u osobi sa višestrukim osobnostima će odmah izjaviti kako je ono definitivno dio osobe. Jedan zakačeni ljudski entitet obično će reći ono što je.

Jednom kad je entitet otkriven, ovo je sljedeće pitanje:

Dr.B.: „Jesi li ikada bio živ u svom vlastitom ljudskom tijelu? Jesi li ikada bio čovjek u svom vlastitom fizičkom tijelu na ovoj planeti?“

Zemaljski duh će odmah odgovoriti potvrdno. Duh iz prekinute trudnoće je također svjestan kako je ljudsko biće, iako nema iskustva bivanja rođenim. Fragment uma živuće osobe zna da njegovo tijelo živi upravo sada. Ne-ljudski entiteti, DFE, i ET, obično će odgovoriti sa naglašenim „NE!“

Skeniranje tijela je učinkovita metoda otkrivanja zakačenih entiteta. Klijent je usmjeren da se fokusira unutra i promatranjem i/ili osjećanjem, skenira tijelo i opisuje sve što je prisutno.

Dr. B.: „Fokusiraj se prema unutra. Uoči bilo kakve oblike ili sjene, lica ili forme, stegnutosti ili napetosti, bol ili druge senzacije, ikakvo emocionalno suzdržavanje, prekid energije, bilo kakve rupe ili prazne prostore, bilo što, bilo gdje u tijelu. Vjeruj u ono što se pojavi i opiši to jasno i

glasno.“

Klijent odlazi dublje u izmijenjeno stanje kad se fokus okrene prema unutra. Senzacije i slike obično nadolaze i jasno su opisane. Sljedeći primjeri su tipični: „bol u donjem dijelu mojih leđa“, „stegnutost u vratu“, „crna grudica u trbuhu“, ili „metalni obruč stegnut oko moje glave malo iznad očiju“. Terapeut se u pitanjima služi točnim riječima klijenta.

Ljudska duša

Dr. B.: „Ako bi taj bol u donjem dijelu tvojih leđa htio govoriti, što bi rekao upravo sada?“

Dr. B.: „Kad bi ta stegnutost u vratu mogla govoriti, što bi jasno i glasno rekla?“

Dr. B.: „Kad se fokusiraš na taj osjećaj, kakva slika se pojavljuje, što doživljavaš?“

Riječi koje dolaze mogu biti opisi emocionalnih osjećaja kao što su ljutnja ili strah, fraza može biti povezana sa slikom, ili scenom, traumatičnog incidenta u ovom životu, ili drugoj inkarnaciji, za vrijeme kojeg su donji dio leđa, ili vrat, bili ozlijeđeni. Terapeut mora biti senzitivna prema svakoj informaciji koja ispliva tada, i ne kritizirati, ili negirati to što klijent doživljava, bez obzira na osobna uvjerenja.

Ako je to scena smrti klijenta iz prošlog života, to bude obrađeno do završetka i razrješenja sa tehnikama terapije prošlog života. Sve preostale emocije su, posebno sram i krivnja, razriješene jer je ova trauma otpuštena. Dođe do opraštanja, ako je neophodno, i novo-preminula duša u tom životnom vijeku otpraćena je do Svjetla od bića koja normalno dolaze pomoći. Ovo obično olakšava, ili otklanja, fizičke simptome u sadašnjem tijelu uzrokovane od strane preostale emocionalne prtljage iz ranijeg životnog vijeka.

Ako je to sjećanje na traumu smrti nametnuto od strane zakačenog entiteta, događaj se obrađuje samo do točke otpuštanja entiteta. Nije pošteno niti primjereno da klijent iskusi entiteta bol umiranja i emocionalna sjećanja dok ovaj prolazi kroz cijeli proces rješavanja svih uključenih problema. On (entitet) će imati drugu priliku u budućoj inkarnaciji za rješavanje vlastitih poslova iz prošlih postojanja. Jednom kad je entitet voljan otići, on je pažljivo otpraćen u Svjetlo od strane drugog duha, često je to voljeni i povjerljivi član obitelji ili prijatelj.

Ako je stegnutost u vratu, ili bol u donjem dijelu leđa, dio sjećanja na smrt nekog entiteta, onda trauma koju klijent nosi i trpi od nje, i fizički, i u memorijskim bankama podsvjesnog uma, nije nikad njegova/njena, nego nametnuta od strane zakačenog entiteta. Nema načina znati sve kumulativne učinke na domaćinove fizičke i emocionalne vremenske staze kroz ovaj život, i svaki drugi, od smrti entiteta i kvačenja za domaćina. Interferencija je neizračunjiva. I ovo se odnosi samo na jednog jedinog priljepka. Nikad nismo pronašli samo jednog zakačenog entiteta.

Različite vrste entiteta će dati iznenađujuće specifične i dosljedne odgovore na upite kao što su ovi. Obično je moguće identificirati tip zakačenog entiteta prema načinu na koji odgovara.

Daljnja pitanja čvrsto ustanovljuju identifikaciju.

Pitanja se nastavljaju:

Dr. B.: „Jesi li muško ili žensko?“

EB se obično prisjeti svog spola. Entitet iz prekinute trudnoće zna svoj spol.

Dr. B.: „Koliko si star?“

Odgovor je obično trenutačan. EB će izreći svoju dob. Entitet prekinute trudnoće nema dobi izražene u godinama. Ova duša zna koliko mjeseci je bila unutar majke.

Dr. B.: „Koja je to tebi godina?“

EB je fiksiran na godinu svoje smrti. Nema prolaska vremena u duhovnom. Entitet iz prekinute trudnoće nije svjestan nikakvog datuma.

Dr. B.: „Kako se zoveš?“

EB obično zna svoje ime. Entitet iz prekinute trudnoće nema imena. Bebe nisu imenovane do poslije prolaza obreda rođenja. Terapeut ovoj duši nudi priliku da izabere ime za sebe. Mališan može uzeti ime kao Bijeli Oblak, ili Roza Ruža, ili Mir.

Dr. B.: „Gdje si bio prije nego što si se pripojio _____ (ime klijenta)?“

EB će imati jasno sjećanje svog vlastitog života, svoje smrti i događaja između tog momenta i kvaćenja za domaćina. Entitet iz prekinute trudnoće će obično opisati bivstvovanje u Svjetlu.

Prekinuta trudnoća

Naravno, većina duhova iz prekinute trudnoće idu Svjetlu. Oni koji ne nađu Svjetlo obično ostanu s majkom ili se mogu zakačiti sljedećem fetusu kad majka ponovo postane trudna. Nije neuobičajeno da se novorođenče rodi sa zakačenim trebao-sam-ti-bit-brat duhom. Jedna klijentica pratila je i tješila svoju odraslu kćerku za vrijeme pobačaja. Duh ubijenog fetusa zakačio se za svoju baku. Tijekom skeniranja prošlih života otkriveno je kako je ona trebala biti njegova majka u prošlom životnom vijeku, a ona ga je tada pobacila. On se, na ovaj način, pokušao vratiti svojoj obitelji.

U mnogim slučajevima blizanaca, jedan fetus može umrijeti u nekoj točki ranije u trudnoći. Tkivo ploda se ukloni i svi tragovi trudnoće nestaju. Duh preminulog blizanca često bude otkriven sa preživjelim blizancem i odlučno tvrdi kako je tijelo njegovo, bez obzira na dob preživjeloga. Ovaj entitet će biti ljut na domaćina, obrambenog stava prema terapeutu, i inzistirati na ostajanju. Ovo nije opcija. S ljubavlju, oni budu nježno otpušteni u Svjetlo.

U posljednje vrijeme osvjetljeni su mnogi slučajevi „Fenomena Iščezlog Blizanca“ („Vanishing Twin Phenomenum“/VTP). Dvoje od svakih 75 ljudi rođeni su kao blizanci. Prema medicinskim statistikama, između 75 i 85% žena s ranom dijagnozom trudnoće s blizancima roditi će samo jednu bebu. U većini slučajeva kad su blizanci otkriveni nakon što su 15 tjedana proveli u maternici, oba fetusa će rasti normalno i biti rođena.“

Spisateljica i istražitelj, Caryl Dennis⁵⁸ sugerira da je fetus poslije prvog tromjesečja prevelik za re-apsorpciju. Ona tvrdi kako je čula izvješća o VTP kroz cijeli period trudnoće, uključujući jedan slučaj koji se dogodio samo dva sata prije poroda. Jedna od pupčanih vrpca jednostavno je došla do kraja! Nema validnih medicinskih objašnjenja za mnoge od ovih slučajeva.

Dennis, koja tvrdi kako ima blizanca na jednom alienskom svemirskom brodu, sugerira da su ovi blizanci možda razdvojeni i izvađeni od strane ETa s namjerom proučavanja rasta i razvoja ove blisko povezane djece u različitim okruženjima: na Zemlji i u svemirskom brodu. Mogući su isto tako i drugi razlozi. Njen rad je otkrio neke, koliko fascinantne, toliko i zlokobne prizvuke.

U svjetlu VTPa i nakon susretanja s tolikim slučajevima duhovnih priljepaka nakon prekinute trudnoće, bili smo bolje osposobljeni u razumijevanju i pomaganju ljudsko/alienskim hibridima kad smo ih počeli otkrivati kao zakačene entitete.

Fragmenti uma živućih osoba

Nije neobično pronaći fragment uma druge živuće osobe sa klijentom. Prvo izgleda kao zakačeni entitet, ali kroz daljnje upite to se preokrene i pokaže se da se radi o fragmentu koji se odcijepio od tijela/uma druge osobe. On onda može ići van-tijela i može se zakačiti drugoj živućoj osobi.

Fragment uma zna aktuelni datum, budući da je on jedan integralni dio nekoga tko živi u ovoj stvarnosti, u svom vlastitom ljudskom tijelu. Zna svoje ime i spol iz nekog razloga. U svom vlastitom umu ima jasnu, logičnu svrhu zašto je zakačen. Ovakva intruzija nije primjerena, i fragment uma se šalje nazad u njegovo vlastito tijelo/um.

Često se pokaže kako fragment uma dolazi od roditelja klijenta, obično od majke, koja je bila vrlo posesivna tijekom djetinjstva. Posesivna majka može postati opsjedajuća majka.⁵⁹ Osoba s bolešću može biti parazit na zdravoj osobi. Ovo je vrsta psihičkog vampirizma. U praksi vještice i crne magije, koji uvijek uključuju DFE, bacanje uroka može uključivati i fragment praktikantove svijesti koji može biti prenesen do žrtve.⁶⁰

Sestra, brat i...

Sesija s mladom ženom otkrila je jedan interesantan obrat. Gwen, klijentica, bila je jako dobro svjesna prisutnosti Richija, njenog brata, koji je preminuo u automobilskoj nesreći nekoliko mjeseci ranije. Nesreća sa samo jednim autom često je samoubojstvo.⁶¹ Richie je priznao kako je ovo bio takav slučaj: on je odabrao umrijeti. Ona ga je voljela duboko i svjesno ga je

pozvala da joj se pridruži nakon njegove smrti. Skeniranje prošlih života otkrilo je kako su bili ljubavnici u drugom vremenu.

Uz vrlo malo objašnjenja njegove situacije i učinaka koje je imao na svoju voljenu sestru, Richie je izrazio svoju ljubav prema Gwen i bio spreman osloboditi se od nje i otići u Svjetlo, ali ono se pokazalo kao previše daleko. Obzirom kako ni od jednog od njih nije bilo otpora otpuštanju, to je bio znak neke vrste upletanja/interferencije. Ispalo je kako je jedan drugi entitet zakačen za Richia. Kad je istraživao unutar svog vlastitog bića, otkrio je entiteta, ali ga nije mogao identificirati.

Pitanja su bila upućena ovome dubljem entitetu.

Dr. B.: "Ti, koji si unutar Richia, unutar Gwen, istupi i govori. Ti koji si u interferenciji s ovim ljudima, govori."

Gwen: „Da, što hoćeš?“

Dr. B.: „Tko si ti i što radiš ovdje?“

G.: „Ja sam njihova majka.“

Otkrila je kako zbilja jest njihova majka u ovom životnom vijeku, a zakačila se svom sinu kad mu je bilo oko dvije godine. Kako je majka bila još uvijek živa, ovo je bio odvojeni fragment njene svijesti. Njena posesivna i prejaka ljubav, zajedno s njenim strahom od nedoraslosti za posao odgajanja djeteta, uzrokovali su njenu fragmentaciju i kvačenje za njenog malog dječčića.

U klasičnom opisu duhovnog kvačenja ili opsjedanja, živuća osoba je opsjednuta od duha preminule osobe. Ovdje je bila obrnuta situacija, u kojoj je preminuli duh bio opsjednut od živuće osobe.⁶²

Ne-ljudski entiteti

Neki od entiteta tvrde kako nikad nisu bili živi u njihovim vlastitim ljudskim tijelima. Neprijateljstvo, arogancija, i razaračko ponašanja signaliziraju entitete tamnih sila, ili DFE, istinski demonska bića koja nikad nisu bila čovjek. Iako postoji hijerarhija bića tamnih sila raširenih preko tkanja vremena, prostora, dimenzija, i univerzuma univerzuma, većina priseže na odanost Luciferovoj energiji. Boje se kazne za neuspjeh i slijepo slušaju zapovijedi njihovih nadređenih.

Postojala je špekulacija kako je demon projekcija ljudske sjene, eksternalizacija tamnije strane naših osobnosti, kako je opisano od Carl Junga.⁶³ U 17 godina kliničkog iskustva u ovoj oblasti, svjedočio sam oskudnim dokazima takve korelacije. DFE nisu sjena.

Kad klijent otkrije takve entitete, reakcija je često strah i gađenje. Ovi sebe ne zovu „demoni“, oni sebe zovu tama. „Demon“ je oznaka dodijeljena od ljudi. Mi koristimo srodan termin „entiteti tamnih sila“ kako bi preciznije opisali te zabludjele entitete. DFE ima se može asistirati pri njihovoj vlastitoj transformaciji i otpustiti na odgovarajući način u njihovo vlastito mjesto u Svjetlu.

Entiteti tamnih sila

Ponovo, opisi iz skeniranog tijela:

Dr. B.: „Ako bi ta crna grudica (blob) u tvom želucu imala lice, kako bi ono izgledalo?“

C: „Stvarno ružno. Očnjaci i crvene oči.“

Crno i crveno su signalne boje DFE. Crvene oči su ono što ih odmah odaje. Démonski entiteti u većini slučajeva imaju crvene oči. Rijede oči mogu biti prijeteći crne, vatreno narančaste, bolesno žute, ili uljeno, zlokobno zelene. Ovi mjenjači-oblika (shape-shifters) mogu oponašati voljenog, pomažućeg anđela, čak Kristovu figuru, ali oči, ogledala duše, ih odaju. U ovim lažnim oblicima, DFE može zadržati normalnu boju manje od minute, onda se crveno počinje pokazivati.

Dr. B.: „Ako ta crna grudica u tvom crijevu imala zvuk, kakav bi bio?“

Crna grudica će napraviti zvuk, koji će klijent pokušati oponašati, poput rezanja, gundanja, ili piskutanja. Ovo je najvjerojatnije DFE. Terapeut upućuje drugo pitanje, koristeći specifični zvuk kao opis i ime.

Dr. B.: „Ti, gundrač, kad bi mogao govoriti, što bi jasno i glasno rekao?“

Ovaj entitet zna kako je otkriven. Ovo je temelj za kaznu u mračnim ravnima. Entitet je ljut, neprijateljski, ratoboran, arogantan, strašan, i ogorčen na terapeuta. Postoji jedan tipičan odgovor koji gotovo da je sigurna dijagnoza sam po sebi.

C.: „J__i se!“

Sa ovim odgovorom, mi smo poprilično sigurni kako imamo posla s DFE. Još jedno pitanje može biti postavljeno za konačnu potvrdu identifikacije DFEa.

Dr. B.: „Koje je boje svjetlo odakle dolaziš?“

C: „Tamo nema svjetla.“ Ili, „Sve je samo crno.“

Ovo potvrđuje prisustvo DFEa.

Mnogi klijenti su opisali osjećaj bivanja blokiranim u životu. Tamno biće će opisati svoj dodijeljeni posao kao zaustavljanje ili blokiranje klijenta. Nakon što je DFE otpušten, klijent se više ne osjeća blokirano.

DFE pokušava prisvojiti vlasništvo nad drugim bićima. Oni su potpuno kontrolirani od strane njihovih nadređenih i oni tvrde kako imaju istu kontrolu nad osobom koju muče. Obrambenog su stava prema terapeutu koji ih namjerava izbaciti.

C. „Odstupi, ja neću otići. Ona je moja!“

Dijagnoza je jasna: ovo je entitet tamne sile, DFE, povijesno nazvan „demon“, kod kojih postoje mnoge razine i jakosti. Procedura za rad s DFE je čvrsta, specifična, žurna, i učinkovita. Mi pozivamo Ratničke Anđele Svjetla da okruže i zaštite sve i svakoga u zoni gdje radimo, te obitelji i voljene svih nas koji sudjelujemo, da ustanu protiv tame kao bastioni svjetla. Ratnički anđeli svjetla ne bore se sa DFEom. A DFEi se ne upuštaju u direktan sukob sa svjetlosnim bićima.

Mi zahtijevamo pomoć od tima vrlo moćnih bića po imenu Svjetlosni duhovi spasitelji koji prvo smjeste DFEa u kapsulu od svjetla iz koje se ne može uteći. Vodimo zarobljenog DFEa u otkrivanje njegove vlastite iskre svjetlosti u njegovom središtu. (Svako od Boga kreirano biće ima tu iskru, monadu) Njegova tama nestane, njegovi stavovi se potpuno promijene, i on se odluči za Svjetlo. Ovo je transformacija DFEa. Svjetlosni duhovi spasitelji transportiraju svako od ovih preobraženih bića tame do njegovog vlastitog mjesta u Svjetlu. Rezultati su konzistentni i trajni.⁶⁴

ETi i alieni

Drugi tip zakačenog entiteta je ne-ljudski i ne-demonski, obično visoko inteligentno biće koje tvrdi kako je iz „daleka“, i samo je u posjeti ovdje na nekoj vrsti misije. Rijetko se prisjete svog bivanja čovjekom u njihovom vlastitom fizičkom tijelu ovdje na zemlji, iako neki terapeuti na ovo češće nailaze. Ovo nije duh preminulog ET, niti je DFE, nego jedan alien u svom normalnom obliku: ne-fizički. Alieni, ili ETi, nisu DFEi! Demoni ne moraju putovati u svemirskim brodovima.

Ponovo, iz skeniranja tijela:

Dr. B.: „Kad bi mogao proširiti svoju svjesnost u vezi tog metalnog obruča stegnutog oko tvoje glave malo iznad očiju, što bi vidio?“

Metalni obruč stegnut oko glave malo iznad očiju gotovo uvijek je uređaj aliena, postavljen od strane vanzemaljaca u svrhu promatranja, komunikacije sa, i kontroliranja ljudskog bića. Obruč nije čvrst, fizički metal kako mi to poznajemo, nego jedan eterični, ne-fizički, energetski oblik koji izgleda metalan klijentu u izmijenjenom stanju svijesti. Postoje mnoge vrste implantata, i te sprave, kad budu otkrivene tokom sesije uzrokuju bol.

Dr. B.: „Proširi svoju svijest. Opiši obruč.“

To obično bude opisano kao grubi komad opreme. Može postojati jedna ili više antena koje se protežu iz toga. Tu su često žice ili konektori koji izlazeći iz sprave vode na mnogo različitih mjesta u tijelu, i druge žice koje vode gore do „letjelice“. Klijent u ovoj točki shvaća kako je ovo jedan ET uređaj. Strah i nemoćan bijes često izbiju na površinu. Ovo može voditi u sjećanje na neku otmicu od strane aliena, ali namjera ove sesije je otkriti i ukloniti uređaj i tehničara(e) aliene koji time rukuju, i sve ostalo uključeno. Mogućnost doživljene otmice može biti istražena u sljedećoj sesiji.

Za jedan takav izum opisan od strane klijenta pravimo proizvoljnu pretpostavku da je to alienski uređaj. Ovo pitanje direktno je upućeno onome za koga pretpostavljamo da je prisutan. U većini slučajeva odgovore.

Dr B: „Za vas, koji upravljate ovim uređajem, da li ste ikada bili živi u svom sopstvenom ljudskom tijelu?“

C: „Ne.“ Jednostavan odgovor.

Dr B: „Koja je prva stvar koju biste nam rekli?“

C: „Zašto se uplićete? Šta želite? Ja imam svoj posao koji trebam obaviti. Mi sakupljamo informacije.“

Govor je odsječan, spretan i bez emocija. Oni su ovdje poslom i ozbiljni su u vezi toga.

Dr B: „Odakle ste?“

C: „Iz daleka“

Dr B: „Koje je boje svjetlost u vašoj dalekoj zemlji?“

Svjetlost u njihovom svijetu ili univerzumu je uvijek drugačije boje od zlatno žute svjetlosti opisane u NDE i iskustvima prošlih života u ljudskom realitetu. Alieni opisuju svoju svjetlost kao zelenu, plavu, ružičastu, narančastu, limun–srebrnu, boje lavande, tamno ljubičastu, plavo–crnu, sivu ili nekih drugih boja. Neki izbivaju daleko od „kuće“ već dugo vremena i ne znaju kako da se vrate.

Oni nisu ratoborni ili otvoreno neprijateljski raspoloženi kao što su to DFEi. Odgovori često pokazuju nestrpljenje, nisku toleranciju za ljude, čak i snishodljiv stav kao prema nižima od sebe. Pokazuje se slika bijelog pacova i laboratorijskog tehničara u bijelom koji obavlja eksperiment s labirintom. Obično odbijaju daljnje razgovore. Identifikacija je jasna; ova serija odgovora indicira da entiteta prepoznamo kao aliena, ETa.

Prispajanje aliena

U demonstracijskoj sesiji SRT treninga, Brenda je brzo upala u izmijenjeno stanje. Osjetila je blagi pritisak oko glave i otkrila tipični metalni obroč. Nije imala ranijih iskustava s vanzemaljskim uplitanjima, otmicama, niti bilo kakvih sjećanja na izgubljeno vrijeme. Ovo je bilo potpuno iznenađenje za nju.

Što smo duže radili s njom bol se više povećavala. Pozvali smo tehničare zadužene za upravljanje ovim uređajem i brzo su odgovorili. Tražili smo da razgovaramo s njemu nadređenim, i čvrsto zahtijevali da uspostavimo kontakt s najvišim autoritetom zaduženim za tu

operaciju. To je konačno dovelo do vijeća u njihovoj domovini. Bili su voljni da odgovore na naša pitanja. Da, oni su vrlo dobro upoznati sa uređajima koji su prikazani za mnoge ljude kao kod ove žene. Da, oni samo prikupljaju informacije, naučne podatke. A zbog čega se mi miješamo u njihove aktivnosti? Ovakvi tipični odgovori identifikuju uljeze, a posebno onog s njom koji upravlja uređajem - kao ETe.

Bili su neprijateljski raspoloženi i odbijali su da uklone uređaj. Tvrdili su kako imaju pravo da ljude uzimaju nasumice, bez obzira na povrede i štetu koje može doživjeti domaćin/žrtva ovakvog napada. Ovakav stav potvrđuje uticaj DFEa. To su očigledno bili članovi alienske civilizacije koju kontroliše DFE.

Završili smo proces otkrivanja i oslobađanja od DFEa, od malog tamnog koji je bio prikazan i kontrolirao operatera, do visokog tamnog bića koje upravljalo domovinskim vijećem. Stav ETa se uvijek promijenio nakon takvog otpuštanja. Operater koji se dosađivao je umoran i spreman na povratak kući, a domovinsko vijeće zahvalno za oslobađanje od tiranskog diktatorskog vođstva i totalnog ropstva koje su iskusili pod vladavinom tamnih gospodara.

ETi su se složili da uklone uređaje iz klijenta i iz svih ostalih ljudskih bića kojima su ih nametnuli na ovaj način. Bol je prestao i Brendi je uvelike laknulo, zapanjena onim što je otkrila i iskusila. Shvatila je na koji način su uticali na nju i mogla je osjetiti da su određene stvari unutar nje drugačije. Njen muž je kasnije rekao da bi platio i 1000 dolara da dobije ovakvu pomoć za nju, samo da je znao da tako nešto postoji. Bio je prezadovoljan promjenama koje su se dešavale unutar njegove žene.

ETi i studentica

Varijacija metalnog obruča je metalna kapica. Ona se prostire preko cijele glave i spušta se na isti nivo iznad očiju kao i obruč. Otkrili smo takav uređaj kod jedne mlade žene tokom sesije oslobađanja na daljinu koju je zahtijevao njen otac. Elena je bila student i tokom zadnje godine fakulteta njeno ponašanje se ozbiljno iskvarilo. Tokom godine koja je prethodila sesiji ona je postajala sve više buntovna i devijantnija. Napustila je porodičnu kuću i počela živjeti sa drugaricom drugačijih svjetonazora nego njena porodica, te počela koristiti alkohol, učestalo je posjećivala studentske barove, posjećivala je rok koncerte i družila se sa „jezivim“ prijateljima. Proživljavala je velike promjene raspoloženja i ponašala se veoma neprijateljski u danima u kojim bi se njeni roditelji molili za nju.

U ovoj sesiji, otac je odmah primijetio uređaj u obliku kape i opisao dvije antene koje se pružaju iz njega. Tehničar je bio otkriven, ali kada smo se fokusirali na vodećeg u hijerarhiji osjetio je bića iz „drugog svijeta“, no locirana negdje na planeti Zemlji. Zapitali smo se u vezi toga, ali i nastavili posmatrati.

On je „vidio“ visoko-tehnološku instalaciju gdje su mnoga od ovih bića, uključujući i ljude u vojnim uniformama, činilo se – radila. Ova bića iz „drugog svijeta“ bila su prozirna, a opet kvazi-fizička, visoko inteligentna i nimalo zaplašena našim otkrićem njihove prisutnosti. 65 I da, oni su se nalazili na ovoj planeti.

Ova bića su sprovodila neku vrstu eksperimenta kontrole uma nad mnogim ljudima, za to su dobili dozvole od nekih ljudskih autoriteta i apsolutno su odbijali ideju da prestanu s takvim radom. Kao terapeut i onaj koji usmjerava sesiju, u ovakvim slučajevima obično zahtijevam da se klijentu vrati vlast nad njegovom individuom i pravo da koristi svoju slobodnu volju. To obično funkcionira, no ponekad baš i ne najbolje. Ova bića su se nadmeno složila da se iz projekta isključi samo ova mlada žena, ali niko drugi.

Ovo mi je probudilo žnatizelju, pa sam ih upitao:

Dr. B.: „Na koliko ljudskih bića na ovoj planeti vi utičete na ovaj način?“

Odgovor je bio trenutani, bezpogovoran i zloslutan:

C: „Pitajte svoju vladu:“

Otac je primijetio da je pažnja i usmjerenost tog bića sa nas skrenula na nešto drugo. Mi smo mu bili nevažni, kao i ova jedna mlada žena koju je upravo isključio iz projekta.

Ostao je nepogrješiv osjećaj zlonamjernosti i lične prijetnje. To je bilo sasvim dovoljno. U periodu dok se nisam slagao s teoretičarima zavjere u pogledu povezanosti ETa i vlade, vjerovao sam da su obavještajne agencije sposobne da prikriju zle aktivnosti koje se obavljaju na građanima. Takođe vjerujem da su psi-sposobnosti i kontrola uma istražene i da se u tom pogledu došlo do visokog praktičnog nivoa. Mi nećemo nastavljati s istraživanjem ove situacije, bez obzira na našu radoznalost. Ovo je bio moj lični izbor.

Usmjerali smo se na sledeći aspekt ove sesije na daljinu, oporavku fragmentacije duše. Ovdje je bio visok stepen fragmentacije, ili gubitka duše. Šta je moglo da bude uzrok takvom stanju u dvadesetim godinama života? Uspjeli smo da povratimo neke fragmente. Ovaj dio terapije je mnogo efektivniji ako se radi direktno s klijentom. Uprkos tome, činilo se da smo uspeli dostići dosta dobra poboljšanja u ukupnom stanju ove mlade žene.

Njen otac je nazvao ubrzo nakon naše kratke sesije na daljinu. Počeo je uviđati promjene u ponašanju i stavovima kod svoje kćerke i bio je zahvalen za sesiju. Neizmerno je bolno izgubiti dijete zbog bilo čega. Nezamislivo je nasilje izgubiti dijete od strane entiteta kao što su DFEi i ETi u nekoj vrsti eksperimenta kontrole uma. Ali od strane naše sopstvene vlade? Ovo je nezamislivo skrnavljenje. Mogućnost preklinje daljnja istraživanja i otkrivanja.

Duhovno otpuštanje na daljinu

Terapija duhovnog otpuštanja se obično izvodi direktno, s klijentom i terapeutom zajedno u istom prostoru. Posao takođe može biti urađen i na daljinu, s klijentom ili ciljanom osobom koja je distancirana, čak i kada ta osoba ne zna da se taj posao odrađuje za nju. Mi posmatramo rad na daljinu kao vrst molitve za pomoć. Rezultati rada u otpuštanju na daljinu potvrđuju ne samo klinički okvir tehnike SRTa, nego i koncept ne-lokalne realnosti i povezanosti svih svijesti.

Duhovno otpuštanje na daljinu zahtijeva posrednika, surogat koji bi djelovao kao medium, ili kao poveznica. Čini se kako je, u izmjenjenom stanju svijesti, većina nas sposobna spojiti se s umovima drugih bića, pa čak i sa samim sobom iz prošlih ili budućih vremena. Možemo se spojiti s drugima koji su napustili svoja fizička tijela nakon smrti. Možemo vizualizirati udaljene lokacije i tačno osjetiti šta se tamo događa. U primitivnim vremenima u mnogim urođeničkim kulturama, šamani su bili ti koji su ulazili u izmijenjena stanja svijesti i odlazili na „puteve“ koji su imali različite svrhe, na primjer da provjere kako su članovi familije ili prijatelji koji žive na udaljenim lokacijama ili da pronađu stada stoke.⁶⁶

U sesijama s klijentima, obično rutinski obavimo i duhovno otpuštanje na daljinu na djeci, buntovnim tinejdžerima, muževima alkoholičarima koji nisu željeli doći na sesiju, ostarjelim roditeljima ili ostalim članovima porodice koji žive na udaljenim mjestima, ili na nekome tko je u komi. U terapijskoj sesiji radimo na porodičnom sistemu. Šta god da utiče na jednog člana porodice može da utiče i na ostale. To je vrlo važan dio bilo koje privatne sesije. Rezultati nekad mogu biti viđeni momentalno.

Klijent je usmjeren da vizualizuje ili osjeti ciljanu osobu. Zatim se klijent spoji tako da sve doživljava očima drugog. Postoji mala sumnja kada je to povezivanje u potpunosti napravljeno. Sledeće što radimo je traženje dozvole od Višeg Sebstva prije započinjanja rada sa ciljanom osobom. Klijent opisuje dozvolu kao osmijeh na licu te druge osobe, klimanje glavom, otvorenu molbu za pomoć, crveni neonski signal „DA“ ili neki drugi definitivni odgovor. Rijetko je odgovor „NE“. Ako ipak dobijemo takav odgovor, odmah prekidamo sesiju.

Onda kada smo dobili dozvolu Višeg Sebstva, proces je isti kao i kod bilo kojeg direktnog duhovnog otpuštanja. Klijent postaje kanal, komunikacijska veza s ciljanom osobom, ili osobama, u slučaju potrebe za duhovnim otpuštanjem na više članova iste porodice. To je hrabro djelo i veliki dar ljubavi za sve ostale koji su uključeni u taj proces.

Ne-lokalna konekcija

Fenomen kanalisiranja ili dopuštanja drugoj svijesti da govori kroz nekog je dobro dokumentovan.⁶⁷ Gledanje na daljinu, ili percepcija mjesta ili aktivnosti na udaljenim mjestima ili vremenima, je proučavana i potvrđena u pažljivim eksperimentima. ⁶⁸ Moć molitve da liječi na daljinu potvrđena je u mnogim studijama. ⁶⁹ Ova sposobnost povezivanja mogla bi se opisati kao psi-nadarenost, iako većina klijenata to može postići u izmijenjenom stanju svijesti. Ovo je opisano kao „ne-lokalna konekcija“. ⁷⁰ Ona se takođe može razmatrati kao dokaz Univerzalnog Jedinstva, osnovnog duhovnog principa, ⁷¹ povezanosti svega svugdje i svagda.

Komunikacija na daljinu je moguća na ovaj način s bićima koja su u odnosu na nas iza ili ispred u vremenu, daleko u svemiru, živa ili preminula, a očigledno i u drugim dimenzijama (šta god to značilo). Čini se da ne postoje prepreke za takva viđenja, ili komunikacije na daljinu, pa prema tome, nema prepreka ni za duhovno otpuštanje na daljinu.

Kada se klijent, u izmijenjenom stanju svijesti, prisjeća i ponovo preživljava iskustvo alienske otmice, čini se da je konekcija sa samim događajem ne-lokalna, a opet vrlo stvarna. Mi možemo koristiti tehnike komunikacije na daljinu i pričati s ETom koji obavlja fizičke pretrage ili implantaciju komunikacijskog/nadzornog uređaja. Vrijeme kakvo postoji na zemaljskoj ravni, izgleda nije isto za aliene. Čini se da je dimenzija koju nazivamo vrijeme ETima potpuno rastegljiva.

Ne pretvaram se da razumijem sve ovo, no posmatrao sam uspjehe tehnika terapije prošlih života, terapije duhovnog otpuštanja i terapije duhovnog otpuštanja na daljinu. Ekstrapoliranjem ovih uspjeha došao sam do prihvatanja validnosti ovih ne-lokalnih konekcija i vjerujem da je kroz rad na daljinu nešto vrijedno postignuto u vezi s alienima i njihovim civilizacijama. Intuitivno znam da ovakav rad dovodi do izliječenja mnogih duša u tim udaljenim mjestima, a možda čak i u drugim dimenzijama.

P o g l a v l j e 4

NLOi I ALIENSKA OTMICA

Naše Sunce je mala zvijezda u blizini vanjskog oboda jednog kraka spiralne galaksije koju zovemo Mliječni put. Najbliže zvijezde u galaksiji su Alpha i Proxima Centauri, i čestici (ili talasu) svjetlosti potrebno je oko 4 godine da s tih zvijezda stigne do nas putujući brzinom od skoro 300 000 kilometara u sekundi. Mnoge od zvijezda koje vidimo na noćnom nebu nisu zvijezde kao naše Sunce nego cijele galaksije, neke mnogo veće nego naša, koje su toliko udaljene da izgledaju kao male svjetlosne tačke.

Sa svim tim zvijezdama tamo vani skoro je sigurno da više nego par njih, slično našem solarnom sistemu, u svojoj orbiti ima planete. Nezamislivo je da život ne postoji nigdje drugo osim na planeti Zemlji. Mnogi ljudi su špekulirali o mogućnostima razvoja inteligentnog života negdje u univerzumu u nekom vremenu tokom 15 milijardi godina od kad je nastao. Naučnici su procijenili da je naša planeta stara oko 5 milijardi godina i pogledajte što se ovdje desilo!

Objava iz 1996. godine, o mogućnosti postojanja oblika života, mada primitivnog, detektirana na stijeni koja potiče s planete Mars, izazvala je buru spekulacija i uzbuđenja među naučnicima i u javnosti. Misli se kako je stijena morala biti izbačena milionima godina ranije, moguće u vulkanskoj erupciji, i potisnuta van Marsove gravitacije, te u konačnici uhvaćena Zemljinim gravitacionim poljem. Otkrivena je na Arktiku, gdje su pronađene i druge stijene sličnog porijekla. Istraživanje Marsa i proučavanje njegove historije nastavljeno je sa serijom od 10 svemirskih vozila nazvanih „Mars Pathfinder“ (Marsov pronalazač puta). Ubrzo nakon slijetanja Pathfindera, rover sa šest kotača veličine tetrapaka od mlijeka, spušta rampu na površinu crvene planete da ispita, analizira i sakupi sastav tla i stijena za povratak na Zemlju. Planirano je da se ovaj projekt protegne u 2005. godinu.

Pisci naučno-fantastičnih priča poklonili su nam nebrojene skice vanzemaljskih civilizacija s udaljenih planeta i njihovih posjeta planeti Zemlji. U ovim maštovitim pričama, vanzemaljci prilaze Zemlji i njenim stanovnicima iz mnogih razloga: da podjele svoju naprednu tehnologiju i znanje s primitivnim zemljanima; da pokore i preuzmu našu populaciju koristeći tehnološki mnogo razvijenije oružje protiv našeg sirovog oružanog sistema (slično načinu na koji su evropljani očistili populaciju domorodaca u Americi koristeći vatreno oružje protiv lukova i strijela); zbog prijateljske komercijalne razmijene dobara i usluga; da porobe ljude i koriste ih kao radnike na svojim planetima; da sakupe ljude za hranu kao što i mi radimo s „nižim oblicima života“ na Zemlji; možda zbog naseljavanja na Zemlji jer je njihova rodna planeta uništena.

Izvještaji o misterioznim letjelicama i nezemaljskim bićima dijelom su Zemljine historije. Crteži na kamenju i u pećinama portretiraju humanoidnu figuru s loptastim oblikom oko glave, slično našim astronautima i njihovim svemirskim kacigama. Sirijusov sistem sa dvije zvijezde otkriven je u skorije vrijeme upotrebom velikih teleskopa, a opet, pećinski crteži u Africi detaljno opisuju takav sistem sa dvije zvijezde, a narod Dogona opisuje točno mjesto na kojem je sistem lociran na noćnom nebu. Njihova usmeno prenošena historija sadrži izvještaje o bićima: s tog mjesta stigli na Zemlju. U Bibliji, prorok Ezekiel dao je opis nečega što bi moglo biti interpretirano kao visokotehnološko svemirsko vozilo i njegovi stanovnici. Tokom svog putovanja u novi svijet, Kristofer Kolumbo je opisao sjajnu napravu koja prelijeće preko pramca njegovog broda i zaranja u ocean.

U moderno doba, broj viđenja NLO, i sa zemlje i iz letjelica, i izvještaja o navodnim aktivnostima aliena, uključujući sakaćenje životinja i otmice ljudi, dramatično se povećao. U vremenu nakon drugog svjetskog rata avijacija SADA istražuje NLO pojavljivanja, zaključujući da je četvrtina viđenja ostala nerazjašnjena, da fenomen NLO-a nije prijatna za nacionalnu sigurnost. Tako da od 1969. godine zrakoplovstvo tvrdi kako nemaju službenog interesa u vezi ove teme. Očigledno je pak, da je vojska još uvijek zainteresirana za ovo polje.

Da li su NLO-i stvarni ili imaginarni? Mnoga, očigledno fizička vozila, vidljiva golim okom i radarom, iznenada su nestala s ekrana. Što se desilo s takvom letjelicom koja je prisutna u jednom trenutku, a nestane u sljedećem? Tu su dokazi kao što je radarski kontakt, video snimci tobože neidentificiranih letećih objekata, fizički ožiljci na ljudskim tijelima, no samo neosnovani izvještaji o tanjurima ili alienskim tijelima. Bar je vrlo malo takvih informacija javno objavljeno.

Mjesta udesa koja su dospjela na naslovnice brzo su, od zakonodavnih agencija, proglašena zabranjenim zonama. Vojnim i civilnim pilotima, kao i astronautima, koji su izvještavali o NLO-ima, naređivano je, i pripriječeno da ćute o takvim susretima. Neki autori tvrde da postoji i zakon protiv kontakta s alienskim bićima. Ako je tako, to će izazvati šutnju onih koji su kontakt ostvarili.

Tajnost vlada! Iz te tajnosti izrasle su mnoge glasine, pretjerivanja sa detaljima i strah od vladine urote da sakriju i zataškaju informacije. Federalna vlada je optužena za propagiranje dezinformacija, prezentiranje namjernih laži i „činjenica“ koje navode na krivi put u vezi viđenja NLO – a, slijetanja i otkrivenih alienskih tijela. Za sada nema konkretnih odgovora javnom

mnijenju.

Moguće je da nitko na Zemlji stvarno ne zna istinu o NLOima i vanzemaljskim bićima. Vlada je pogodan žrtveni jarac za strah i paranoju. Mnogi ljudi su prihvatili mogućnost općeg NLO zataškavanja od strane vlade SADa, a i drugih svjetskih vlada. Teorija zavjere je narasla u visoko emotivno nabijen problem među NLO vjernicima.

Eminentni švicarski psihijatar, Karl Jung, imenovao je problem „letećih tanjura“. U pismu za ciriške novine, *Weltwoche*, on je izjavio: „Za sada samo jedna stvar je sigurna; ne radi se isključivo o glasinama, nešto je viđeno“. Jung je predložio mogućnost individualnih, ili grupnih halucinacija, možda kao odgovor „na strah nastao uslijed očigledno nerješive političke situacije koja u svakom trenutku može dovesti do univerzalne katastrofe“. Ovo je napisano 1954. godine, u vrijeme kada je prijetnja od nuklearne katastrofe bila veoma realna. „U takvim vremenima ljudske oči se okreću nebu za pomoć, i veličanstveni znakovi se pojavljuju sa visine, prijeteće ili ohrabrujuće prirode.“ Nepoznati objekti viđeni na nebu mogli bi zapravo biti oblikovani od strane naših psihičkih projekcija.

Iako je priznao fizičke dokaze NLO-a viđenih kao treptanje radara, Jung se fokusirao na psihičku, duhovnu i arhetipsku dimenziju fenomena. Disk ili sferni oblik je, kako je predložio, analogan mandali, riječi koja na sanskritu označava krug, skoro univerzalan simbol jedinstva, zaštite, moderni simbol reda, koji organizuje i obuhvata psihičku cjelokupnost. Što bi Jung mislio o trokutastim oblicima opisanim u skorašnjim susretima (viđenjima)?

Razmišljanja Junga vezana za arhetipske slike i psihičke projekcije odjekuje u radu autora Keitha Tomphsona i Jacquesa Valeea. Mitovi o vilama, vilenjacima, trolovima, gnomima, anđelima i demonima zastupljeni su kroz milenije u bogatstvu ljudskih legendi. Neki suvremeni istražitelji dodali su NLOe ovoj mitologiji.

Iskustvo alienske otmice

Ljudi koji su prijavili iskustva otmica prezentiraju zamjetno konzistentnu sliku redoslijeda događaja. Izgleda kao da su uspostavljeni pojedini obrasci i da postoji neka standardna procedura tokom alienske otmice. Ovo je prijavljivano širom svijeta. Iskustva otmica mogu biti zbunjujuća, traumatična i užasno remetilačka u privatnom životu. Ako su oni koji su ih doživjeli izabrali da pričaju o njima, često su ismijavani od strane prijatelja i porodice, osim ako nisu bili oteti i drugi članovi porodice. Čak i tada neki ljudi radije ne priznaju događaje. U nekim slučajevima, članovi porodice su postali otuđeni jedni od drugih nakon iskustva otmice.

Većina stručnjaka za mentalno zdravlje su skeptični kada se spomenu priče o NLO i alienskoj otmici, a mnogi od njih iskazuju uvredljive stavove prema onima koji su to iskusili. Ovo pokazuje žalosno nepoznavanje oblasti i neprofesionalni nedostatak suosjećanja za osobu koja treba pomoć u sortiranju i integriranju takvog uznemirujućeg iskustva. U nekim slučajevima, otmica je dovela do iskustva lične duhovne transformacije. Ako osoba može prodrijeti iza emotivne i psihičke traume, možda pronađe neku poruku ili izazov koji se treba prepoznati.

Kao i druge emotivne i fizičke traume i invazije ličnosti, ovakvo iskustvo za mnoge ljude mora ostati tajna, a stres izazvan ovim događajima i sjećanja na njega mogu godinama uticati na ličnost. Post-traumatski stresni poremećaj iz bitke i ratnog iskustva, silovanja i otmice, ili alienske abdukcije veoma je stvarno stanje. To što toliki broj ljudi prijavljuje i opisuje takva iskustva, zastrašujuća je realnost, tako otvoreno oprečna kosenzus stvarnosti da prkosi objašnjenju, i na to moramo obratiti pažnju otvorenog uma. Ukoliko postoji veća stvarnost od materijalnog, mehaničkog, redukcionističkog, Njutn–Dekartovskog modela zapadne nauke, ona mora biti istražena. Može biti da nam je sam opstanak na kocki, pogotovo ako preživimo vlastite zločine i ekscese protiv nas samih i vlastite planete.

Prema nekim slučajevima prijavljenih otmica ljudi su uzimani iz automobila. Ovakvi slučajevi su tipično počinjali s pojavom NLO–a. Osoba (ili osobe) zaustave auto da bolje vide, a onda shvate da ne mogu da se pomjere, postanu paralizirani i mozak im postane prazan. Kada opet postanu svjesni okruženja, jedan vremenski period je prošao, obično oko 2 sata i više, i oni ili sjede u autu, ili pored puta, ili se voze po putu na određenoj distanci od mjesta gdje se viđenje odigralo.

Neki od onih koji su ovo doživjeli izvještavaju kako su vidjeli malečke „ljude“ da stoje pored letjelice. Ukrcavaju se u pratnji malih bića. Nekoliko ljudi je možda upleteno i oni ušeću, ili budu podignuti, u letjelicu. U nekoliko prijavljenih slučajeva, čitavi automobili zajedno sa svim putnicima ukrcani su na brod.

Otmica se može desiti noću dok osoba spava. Ako se tu nalazi partner onda je on tokom epizode „isključen“ i ne može biti probuđen. Otmica nekada počinje kao vrlo živ san, a detalji mogu ostati zamagljeni ili nestvarni. Osoba može biti probuđena malim bićima u spavaćoj sobi. Alieni, čini se, uđu kroz prozor u jarkoj (svijetloj) zruci, a izvještavano je da dolaze i kroz plafon, zidove ili zatvorena vrata. Često je tu i jarki svjetlosni izvor, ili u sobi, ili van nje. Osoba odlebdri sa kreveta kroz zid, ili zatvorena vrata, ili prozor, pa gore do letjelice koja ga čeka. U nekim slučajevima dvoje, ili više članova porodice su podignuti u isto vrijeme. Žene koje vide svoju djecu istovremeno podignutu posebno su potresene svojom nemoći.

Prema nekim izvještajima, otmice su se desile kada je osoba uključena u grupu ljudi sa kojom se bavi istom vanjskom aktivnošću. Ostali u grupi možda postanu fokusirani na nešto drugo, ili možda budu „isključeni“, dok ciljana osoba odlazi od grupe i otkriva brod i mala bića koja ju čekaju.

Otmica se može odigrati i usred bijela dana, dok je osoba sama. Oni opisuju bljesak svjetlosti, vrtložni prekid neke vrste, a onda period izgubljenog vremena, opet oko 2 sata i više. Tu je obično i amnezija koja se odnosi na taj kraći period. U opuštenom i izmijenjenom stanju svijesti tokom sesije, osoba se obično može prisjetiti što se desilo u periodu gubitka vremena. Neki istražitelji koriste jedan vid hipnotičke regresije da istraže sjećanja.

Mnogi ljudi s ovakvim iskustvima se sjećaju da su bili podignuti na brod, ili letjelicu, i odvedeni u jarko osvijetljenu sobu. Svjetlost je izbijala iz zidova i površina u sobi; nema fiksnog izvora svjetlosti kao takvog. Oni vide opremu duž zidova i stol za ispitivanje. Uz strah i zbunjenost koju osoba osjeća u tom trenutku, ova sjećanja će možda izgledati nejasna. Osoba će možda biti

zadržana u čekaonici neko vrijeme, a onda ispraćena od strane nekoliko malih bića duž zakrivljenih hodnika, ili koridora, do jarko osvijetljene sobe. Scena liči na moderne kirurške sale u bolnicama: čisto, sterilno, osoblje učinkovito i impersonalno.

U ovakvom scenariju obično je prisutno nekoliko malih bića koja rukuju sa opremom i jedan koji pažljivo razodijeva osobu. Oteti ne može da se pomjeri sa hladnog metalnog stola; prisutna je mentalna tromost i fizička paraliza. Mala bića mogu izvoditi jednostavne procedure pregleda: uzimati uzorke kože, krvi i tkiva s različitih dijelova tijela. U mnogim slučajevima otmica ljudi su viđali ulaženje višeg bića u sobu, očigledno nekog nadležnog kome se manja bića pokoravaju. Kada se ovaj pojavi, manja bića se često udalje od stola, dopuštajući potpun pristup pregledavanoj osobi.

Oteti osjeća autoritet i zapovjednu poziciju ovog višeg bića. Neki ljudi opisuju to biće kao „doktora“, čak i prije nego što izvede „medicinske“ zahvate. Neki oteti su osjetili kako bi manja bića možda mogla biti neka vrsta inteligentnih robota, androida, prije nego živa bića.

Više biće nastavlja fizičku proceduru uključujući ekstrakciju jajnih ćelija od žena i sperme od muškarca. Mnoge žene su zatrudnile tokom otmice. Kroz nekoliko mjeseci ove žene su ponovo transportirane na brod i rastući fetus je odstranjen. Ove „nestajuće trudnoće“ izazvale su velike emocionalne traume mnogim ženama. Mnogi NLO istražitelji sugeriraju da se od strane aliena provodi neka vrsta programa razmnožavanja.

Pred kraj ovog iskušenja, više biće, ili ona manja, mogu ukloniti, ili implantirati mali metalni uređaj, obično unutar uha, nosa ili sinusnog otvora. Postoje spekulacije da ovi uređaji imaju svrhu lociranja, praćenja, kontrole ili neke vrste komunikacije.

Većina otetih bude vraćena u svoje krevete. Neki budu bačeni na otvorena polja, ili travnata područja, izvan njihovih domova. Oni onda lebdeći dođu do svojih kreveta, s lišćem ili travom zakačenom za noćnu odjeću. Prijavljeno je da su neke ženske spavačice bile obučene naopako! Neki ljudi otkriju nove modrice ili ožiljke na svojim tijelima, ili krv na plahtama i jastucima.

Krvarenja iz nosa nisu neuobičajena nakon abdukcija. Neki od ovih metalnih implantata ispadnu ili budu odstranjeni od strane ljekara. Nekoliko ih se pojavilo na rendgenskim snimkama, ili MRI skenerima, na različitim lokacijama u glavi. Za ovo ne postoje medicinska objašnjenja.

Neki slučajevi abdukcija uključuju čitave porodice, a također i njihove prijatelje. Dr. Karla Turner opisuje užase koje su njena porodica i ona trpjeli kada su otkrili sumnjive signale i simptome tipičnih alienskih abdukcija. Također je opisala neprijatne posjete svojoj kući od strane ljudi u vojnim uniformama, što može predstavljati alternativno objašnjenje. Ovo nije objašnjeno.

Karla Turner završava svoju knjigu izjavom o veoma stvarnom prisustvu aliena. I izjavom da, ukoliko ne naučimo što je svrha ovih alienskih upada, ostat ćemo njihove bespomoćne žrtve. Tragično, dr. Karla Turner preminula je od raka početkom 1996. godine.

Pojavila se intrigantna korelacija između NLO abdukcija i NDE. U dvjema knjigama Raymonda Flowera, „Promatrači“ i „Promatrači II“ (The Watchers), Betty Andreasson Luca slikovito opisuje njena iskustva otmica. Ona je vođena od strane aliena kroz prolaz na čijem kraju su Velika vrata, sa svrhom sretanja Jednog. Mjesto gdje Jedan živi zove se Dom. Ovo je veličanstveno iskustvo, za razliku od nekih opisa NDEa. U drugoj knjizi, Flower uspoređuje razlike i sličnosti između NDE i NLO otmica.

U „Omega projektu“, Ken Ring opisuje na nekom nivou paralele između NLO abdukcija i NDEa. Neki koji su imali NDE iskustvo vraćaju se sa detaljnim opisom tipične NLO otmice. Ring predlaže treći realitet, između fizičkog realiteta i čiste mašte, pod nazivom imaginarni realitet, u kojem se takvi događaji pojavljuju. Čini se da je ovaj realitet, ili nivo svijesti, dostupan kada se osoba nalazi u izmijenjenom stanju svijesti.

Abdukcija s preokretom

Laura je nedavno napustila 20godišnji brak. Prožimala ju je lagana krivnja zbog odlaska, ali bilo je to nešto što je osjećala da mora uraditi. Otpočela je proces samopotvrđivanja u svijetu na vlastiti način. Studirala je hipnoterapiju kao novi poziv i upravo je završila naš kurs SRTa. Shvatila je da i sama mora nešto odraditi u privatnoj sesiji.

U nastavi su obuhvaćene razne vrste zakačenih entiteta. Prošli smo kroz kratak opis ETa, ali ne i abdukcija. Taj predmet se obrađuje na Intermedijarnom SRT tečaju (SRT Intermediate Course). (Intermedijaran fil. - koji istovremeno sudjeluje u inteligibilnom i senzibilnom svijetu (Platon)- op.prev.)

Bili smo u sesiji oko sat vremena, i ona je upravo završila važan dio u radu na otpuštanju entiteta. Tokom pauze koja je uslijedila, Judith je dobila snažan utisak da je Laura mogla biti otimana kao mala. Direktno pitanje o takvom događaju ne može biti postavljeno. Mi smo uvijek oprezni kod postavljanja bitnih pitanja. Klijenti u izmijenjenom stanju ponekad mogu biti vrlo lako navođeni; lažna sjećanja mogu biti ugrađena ili generirana. To bi bila velika medvjeda usluga klijentu.

Laura nije imala saznanja o temama kao što su ETi, NLOi, ili naučna fantastika. Imala je samo nejasno interesiranje i nije pročitala nijedan izvještaj o otmicama niti bilo što povezano sa tim. Iako se čini da pitanja kao ova mogu navoditi na odgovor, ništa iz ispitivanja ne opisuje ili sugestira ono što je ona kasnije ispričala.

Judith je započela s pitanjima:

Judith: „Laura, da li ste imali rupe u pamćenju ili rupe u vremenu?“

Laura: “Da“

Odgovorila je brzo, čvrsto i sa sigurnošću.

J.: „Koliko to traje?“

L.: „Ja... ja ne mogu... ne sjećam se svog djetinjstva. Imam neke slike o tome... u zadnje vrijeme mi ih je dolazilo sve više. Ulijevaju se na neki način. Sjetim se stvari.“

J.: „Kada ste zadnji put u vašem životu imali rupe u vremenu ili u memoriji?“

L.: „Jednostavno nemam jasnih sjećanja.“

J.: „U redu. Da li su i vaša razmišljanja zbunjujuća?“

L.: „Da.“

J.: „Koliko dugo se to događa?“

L.: „Zadnjih dvije ili tri godine. Ne znam. Neko vrijeme.“

J.: „Kada čujete priče o ET- energijama, o stvarima koje se dešavaju s ETima, šta se dešava u vašem srcu, u stomaku, unutar vas?“

L.: „Ništa.“

J.: „Jeste li ikada vidjeli neku sliku ETa?“

L.: „Ne. Hmm-m.“

Judith mi je mahnula da nastavim.

Bill: „Jesi li ikada čitala neku knjigu kao što je Whitley Streiberova „Communion“, ili neke druge knjige?“

L.: „Ne.“

Dr. B.: „Jeli te ikad privlačilo pročitati neku od tih priča?“

L.: „Ne.“

Dr. B.: „Postoji li averzija prema tome?“

L.: „Ne. Jednostavno nisam. Ja jesam zainteresirana, to je zanimljivo, ali... jednostavno nisam.“

Dr. B.: „Jesi li ikada vidjela slike s naslovnice Whitley Streiberove knjige, sa bićem velike glave i tamnih očiju? Tamne kose oči?“

L.: „Je, to zvuči poznato. Ne sjećam se da sam vidjela neke slike toga.“

J.: „Dok trenutno razgovaramo o tome, da li se unutra išta događa? Kakve senzacije? Kakva komešanja?“

L.: „Mmm. Osjećam težinu na prsima, upravo ovdje. Mmm. Kao da su opterećena. Kao da je teško.“

Dr. B.: „Kad bi se mogli fokusirati na tu težinu točno tu gdje je opterećenje, kakva slika dolazi?“

L.: „Blještavo svjetlo.“

Dr. B.: „Fokusirajte se na to blještavo svjetlo i slušajte. Ima li zvuka? U toj težini u vašim grudima?“

L.: „Lupanje. Tu je lupanje...udaljeno lupanje.“

Dr. B.: „Nastavite slušati, nastavite promatrati. Što se sljedeće događa?“

L.: „To je blještava soba. I to je svjetlo. Puno svjetla. To je...To je kao operacijska soba. Kao, uh... pločice svuda okolo, kao, ne znam, bijeli zidovi, posvuda bjelina, posvuda bjelina, posvuda bjelina. Svjetlo.“

Dr. B.: „Sterilno, kao operacijska soba, bijelo.“

L.: „Da. Svjetla svuda. Svjetlo, samo svjetlo. Svjetlo.“

Dr. B.: „Oprema u toj operacijskoj sobi?“

L.: „Daleko. Ne mogu...Osjećam je, ali ne mogu vidjeti zato jer je tako blještavo.“

Dr. B.: „Mmm. (pauza) Što se događa u toj sobi?“

L.: „Osjećam kao da sam na nečemu hladnom, i ne mogu se pomaknuti.“

Dr. B.: „Sjedeći, ležeći?“

L.: „Ležim, na leđima sam.“

Dr. B.: „Znači okrenuta si prema gore, možeš vidjeti svjetlo?“

L.: „Tu je blještavilo svud naokolo, (pauza) A tu su i stvari, ljudi, nešto se kreće uokolo, ali ne mogu vidjeti jer je tako blještavo. I ne mogu se pomaknuti.“

Laurin glas je postajao glasniji, indicirajući na određenu uznemirenost.

Dr. B.: „I ti možeš osjetiti njihovu prisutnost?“

L.: „Nešto, da.“

Dr. B.: „Čak i u blještavilu, možeš li osjetiti kojeg su oblika kad se kreću uokolo?“

L.: „Ne. Ne mogu...Ovo nije stvarno...“

Ton njenog glasa izražavao je njenu nevjericu u ono što je doživljavala i opisivala.

Dr. B.: (nježno) „Vjeruj u to što dolazi.“

L.: „Tu su te stvari, kreću se svuda uokolo i imaju... A ja se ne mogu pomaknuti. A oni imaju...ruke, nešto, oni mogu dohvaćati.“

Laura ispusti mali uznemireni uzdah.

Dr. B.: „Što?“

L.: „Nešto miluje moje čelo.“

Dr. B.: „Je li ugodno, ili nešto drugo?“

L.: „Ne. To želi biti ugodno, ali osjet je čudan. Hladno je, i grubo, i ljepljivo, kao da me netko miluje uznojenom rukom, samo što je hladna.“

Dr. B.: „Da. Oni se trude biti ugodni.“

L.: „Da.“

J.: „Koliko je stara Laura dok tu leži i dok je milovana?“

L.: „Trinaest.“

J.: „Nastavi. Što se događa. Milovanje čela.“

L.: „Da. Mmm. Ja mislim da se oni pojavljuju i... pipkaju me.“

Dr.: B.: „Pipkaju te?“

L.: „Baš kao da posežu za mnom i pipaju me kao da sam nešto na osjet vrlo čudno. Kao da sam nešto novo za pipkati i dodirnuti, i vidjeti koji je osjećaj. Osjećam se kao buba! Kao da su znatiželjni. Dotrče i pipnu me, moje ruke na primjer, i onda pobjegnu. Kao da im je, također, i zabavno to učiniti. Ne osjećam strah. Ali je čudno. I vrlo je blještavo. Blještavo svjetlo jednostavno je posvuda uokolo. I ustvari ništa ne mogu vidjeti, samo neku vrst slika, i ja znam to da su oni tu.“

J.: „Ima li i drugih ljudi na tom blještavom mjestu s tobom?“

L.: „Ne, samo su ove stvari uokolo.“

Dr. B.: „Blještavilo, svjetlo, da li dolazi od rasvjete, lampi ili žarulja, možeš li reći?“

L.: „Izgleda da je tako, iz svih kutova sobe i ponad mog tijela i oko stvari na kojoj ležim.“

Laura je bila visoko podložna hipnozi, pa isto tako, sumnjao sam, i sugestiji. Pitanja o žaruljama, lampama, i opremi u sobi su trebala testirati njenu podložnost sugestijama. Kratko smo je propitali o njenom znanju o NLOima, literaturi o otmicama, i slikama aliena kako bi odredili ima li nekih pozadinskih informacija ili unaprijed stvorenih mišljenja o temi. Očigledno, nije imala. Oni koji su to doživjeli nisu izvještavali o lampama ili žaruljama.

J.: „Što je na tvom tijelu?“

L.: „Ništa.“

Ovo otkriće je uznemirilo Lauru. Bila je nepokrivena i ove stvari su je tretirale kao neku vrstu laboratorijskog primjerka.

Dr. B.: „Da li te još uvijek dodiruju, pipkaju?“

L.: „Ne. Zauzeti su, rade stvari, nešto. Od sada svatko od njih ima mali zadatak za uraditi. Štogaod to bilo. Ne mogu reći. Ne mogu se pomaknuti.“

Laura je brzo udahnula i brzo ispustila uzdah.

J.: „Što se upravo sad dogodilo? Što se dogodilo?“

L.: „Vrata su se otvorila. Nekakvo otvaranje. Nešto je ušlo unutra. Strašno je.“
Njen glas je utihnuo.

Dr.: B.: „Nije kao ostali?“

L.: „Ne, ne, ono ima nešto, (šapat) Ali što? Što? Što je to?“

Dr. B.: „Što taj netko radi? Što je to što ima?“

L.: „To je... Ostali se vrte uokolo sada. Spremaju su. Ne znam. Ne mogu reći što ono radi.“

Dr. B.: „Ovaj nije poput ostalih, je li?“

L.: „Ne, ovo je, kao, glavni. Svi... (pauza) ja znam da je ono glavno. Ono je taj. To ja kao kad si u zubnoj ordinaciji i čekaš zubara da uđe. Tako to izgleda, (naglašeno) kao kad čekaš da zubar uđe!“

J.: „Kako se ti osjećaš kad ono uđe?“

L.: „Sada prestrašeno. Stvarno nervozno.“

J.: „Što se dalje događa?“

L.: (šapat) „Ne znam. Sve je zamagljeno.“

J.: „Što je sljedeća stvar koju si zapamtila? Prva sljedeća stvar koju si zapamtila?

L.: (glasnije) „Hej gospođice, jeste li u redu? Hej gospođice, jeste li dobro?“

Dr. B.: „Tko govori ovo?“

L.: (u suzama) „Mali dječak.“ (jecanje) „Ja sam na pločniku. Onesvijestila sam se ili nešto tako. Tu se ovaj mali dječak naginje, oh, dva mala dječaka se naginju nada mnom i jedan od njih govori „Hej gospođice, jeste li u redu?“

Dr. B.: „I jeste li u redu?“

L.: „Ja...ja ne znam. Mislim da jesam. Ja sam...pala sam. Onesvijestila sam se. Ne znam što sam uradila. Pala sam u nesvijest, srušila se, hodala sam kroz polje i došavši do ruba samo se... srušila sam se. I tu je to blještavo svjetlo iznad mene i vruće je, vruće je kao sunčeva stvarna vrućina i stvarni znoj. I povraćati ću, mučno mi je u trbuhu, i plačem, a ovaj dječak govori „Hej gospođice, jeste li u redu?“ Ovi mali dječaci me se boje.“

Dr. B.: „Oni se boje tebe?“

L.: „Pa, ležim tu na tlu i oni ne znaju što to ne valja sa mnom. Oni su mali, oko šeste, mali dječaci. I oni su me pronašli.“

Dr. B.: „Što si radila u polju.“

L.: „Hodala sam preko njega. Ja sam na putu do liječnika.“

Dr. B.: „Da li često hodaš preko tog polja“

L.: „Ne, obično ne pješačim. Ali moja majka je radila, nije me mogla voziti.“ (plakanje)

Dr. B.: „Hajdemo preskočiti unazad do trenutka kad si napustila kuću i krenula preko polja prije nego si se onesvijestila. Je li normalan dan?“

L.: „Da.“

Dr. B.: „Da li se osjećaš normalno?“

L.: „Da.“

Laura je bila na putu do liječnika zbog fizičkog pregleda. Ponekad je hodala stazom kroz polje. Na ovaj vrući ljetni dan primijetila je kako je iznenada postalo vjetrovito. Ne normalan vjetar, nego vrtložni koji podiže prašinu. Kao mali „prašnjavi vrag,“ rekla je. Mlatio je prašinom naviše oko njenih nogu. Veći nego prašnjavi vrag. Dolazilo je otpozadi nje i morala se okrenuti

da pogleda i vidjela je kako je čudno to bilo.

Dr. B.: „Što se sljedeće događa?“

L.: „Ohh...Ovo je...“

Dr. B.: „Vjeruj tome što dolazi. Vjeruj slikama koje dolaze.“

L.: „Vruće je. Stvarno mi je vruće. I tu je ovo...stvarno blještavo svjetlo oko mene. Odjednom, kao bljeskanje, kao, kao da netko svijetli ogledalom u moje oči ili nešto takvo.“

Dr. B.: „Drugačije od sunca?“

L.: „Je, ne mogu...i stvarno je vjetrovito, i prašina mlati oko mene i ne mogu stvarno vidjeti, i...i stavljam ruku preko očiju.“

Dr. B.: „Da?“

L.: „I...onda sam u toj... sobi.“ Njen glas iznenada postade vrlo miran, obuzdan.

Laura je polagano hodala duž krivudavog hodnika s ispruženim rukama. Bila je zanijemila i nije ništa mogla osjetiti, iako je bila svjesna ruku na svojim leđima koje su je požurivale naprijed. Netko joj je držao zapešća, i njihov dodir je bio osjetno čvrst. Ona iznenada dahnu. Odvodili su ju u sobu. Bilo je vrlo blještavo i oni su je položili na hladnu ploču. Nije se mogla pomaknuti. Nešto slično ljudima se kretalo po sobi, radeći nešto. Nešto je počelo milovati njeno čelo.

U toj vrlo blještavoj sobi otvorila su se vrata. Laura je mogla pomaknuti oči taman dovoljno da bi vidjela tamu u prostoru gdje su se vrata otvorila. Stjenke sobe emanirale su svjetlo. Zidovi su bili svijetli, pa je tako sve bilo blještavo bez sjena. Nije bilo žarulja ili bilo kakvih pričvršćenih stvari. Njen um nije prihvatio moju raniju sugestiju o rasvjetnim sredstvima u sobi. Vrata su zatvorena i ponovo je sve svjetlilo.

Biće je ušlo u sobu. Izgledalo je više od drugih, i manja bića su mu se sklanjala s puta; očito je on bio glavni. Nosio je nešto što nije mogla identificirati. Mislila je o njemu kao o „liječniku“. Zaustavio se s lijeve strane stola. Onaj koji joj je milovao čelo, odstupio je, ali i zadržao ruke lagano sa strana dodirujući Laurinu glavu.

Dr. B.: „Što se sljedeće događa?“

L.: „On stavlja nešto u moja usta. Koristi neku vrstu alata, ili nečega. Otvorio mi je usta. Kao zubar, koristi neku vrstu alata. Ne mogu ništa osjetiti, ali gura me s time. Mogu ga osjetiti kao neko, bodenje, ili štipanje, ili pikanje, ili kao da radi nešto tu unutra. Osjećam se kao da dobivam plombu.“

Dr. B.: „To te podsjeća na zubara koji stavlja plombu u tvoja usta. Radi li se zaista o zubu,

možeš li reći? Ili o nekom drugom dijelu tvojih usta koji ne možeš osjetiti?“

L.: „Ne, to je dublje u mojoj vilici. On stavlja nešto dublje u moju vilicu. U kost, unutra.“

Laura je iskusila i opisala postavljanje implantata u kost blizu lijevog uha, kroz njena usta. To je bila tipična scena otmice: bljesak svjetla; nesvjestica; osjećaj nijemosti kad su je bića pratila duž krivudavog hodnika; blještavo osvijetljena soba s hladnim stolom; manja bića pripremaju je i možda je anesteziraju; „liječnik“ implantira napravu. Njeno sjećanje je prazno od trenutka kad je mali vihor podigao prašinu, i blještavog, vrućeg svjetla, do trenutka kad je pogledala gore i mali dječaci su upitali: „Hej gospođice, jeste li u redu?“

Nastavila je ići do svog liječnika gdje je imala zakazan pregled za 1 sat popodne. Stigla je oko 5 sati. Nazvala je kući. Sestra ju je izgrdila, majka joj je bila ljuta i odvezla se do liječnika. Laura se nije mogla izjasniti o izgubljenom vremenu, i nitko joj nije vjerovao. Stavili su je na stol za preglede i usmjerili na nju blještavu svjetiljku. Pala je sa stola na pod i umalo se onesvjestila. Tada je povratila. Liječnik je mislio da je pretrpila lagani toplotni udar. Njena je majka mislila kako je slaba i omamljena zbog ne jedenja.

U okviru SRT treninga, naučavamo proces duhovnog otpuštanja na daljinu, komunicirajući s drugim distanciranim bićima. Sugerirali smo Lauri mogućnost razgovora s „liječnikom“ iz operacijske sale kanaliziranjem njegovih riječi kroz njen glasovni mehanizam. Nikad ovo nismo prije pokušali, u stvari, bio je to naš prvi slučaj otmice. Nismo znali što sada može biti urađeno u vezi implanta, ali smo htjeli otkriti. To nije spadalo u Laurinu lubanju. Ona se složila iskušati daljinski proces.

Laura je brzo locirala trenutak kad je liječnik ušao u sobu i stao pored njenog lijevog ramena. Ovaj put ona nije izražavala strah.

Dr. B.: „Možeš li mu uopće vidjeti lice? Možeš li vidjeti njegove oči?“

L.: „Da, one su velike, one su velike...One izgledaju skoro ljudski, ali nemaju nikakve boje. Crne su, nema bijeloga.“

Dr. B.: „Postavljene nasuprotno jedno drugome kao ljudske oči?“

L.: „Da.“

Dr. B.: „Kakvog je oblika svako oko?“

L.: „Poput badema.“

Dr. B.: „Koje je boje njegova koža, možeš li reći?“

L.: „Ona je boje mesa, ali poput voska.“

Dr. B.: „Ova pitanja uputit ću njemu.“ (čvršće) „Tebi, Liječniče, ti si ovo radio i prije, nisi li? Sa

ljudima?“ (mekše) „Što on kaže?“

L.: „Da.“ Njen glas je bio mekši, odmjeraniji, ravan.

Dr. B.: „U koliko ljudi si, Liječniče, ugradio ovakve naprave?“

L.: „Na hiljade.“

Dr. B.: „U koju svrhu?“

L.: „Informacije, čuti, slušati, pratiti.“

Informacije su prikupljane, proučavane i pohranjene. Ovo je bio njegov posao, ništa drugo. On ništa više od ovoga nije znao o operaciji. On je izvodi jedino ovu proceduru.

Liječnik je na ljudima izvodio jedino ovaj postupak. Ovo je zvučalo kao snimka s automatske telefonske sekretarice. Pitao sam jesmo li bili u kontaktu s liječnikom. Odgovor je bio ne, to je bila snimka. Zatražio sam prisustvovanje liječnika. Poslije otprilike 30 sekundi, Laura progovori mekšim glasom; netko drugi je došao na vezu. Ovaj je imao malo više informacija.

Da, odgovorio je, ovo je bio njegov posao, i on nije imao veze s informacijama nakon što su prikupljene. Drugi radnik šalje informacije do zapovjedne postaje. Liječnik je ustvrdio kako su stotine pod-stanica, kako je nazvao svoju letjelicu, bile iznad zemlje, iznad svake zemlje, svakog ljudskog naselja.

Ljude bi transformirali svjetlosnim česticama, na molekularnoj razini, i prebacivali na letjelicu. Tamo bi bili reintegrirani u fizičku formu, implantirani, onda na isti način vraćeni do njihove prethodne lokacije. Da, fizičko tijelo je bilo to koje je otimano na ovakav način.

Ova grupa je radila samo sa spolno zrelim ljudima. Ova grupa nije smještala implantate u nos ili sinuse. Oni su sprovodili samo ovu proceduru poslije koje bi promatrali da skupe informacije. To je bila njihova svrha, njihov posao, i liječnik nije trebao znati, niti je imao veze sa nekom drugom razinom posla ili nekom višom svrhom.

Zatražili smo od liječnika da kontaktira višu zapovjednu razinu, ali s te razine nije bilo odgovora. Ta veza očigledno je za nas bila blokirana. Zahtijevali smo da ova procedura koja je ozlijedila toliko mnogo ljudi bude obustavljena. Iznenadjujuće, liječnik se složio, rekao je kako uviđa da je to povreda slobodne volje, iako on to do ovog trenutka nije smatrao takovim.

Složio se deaktivirati napravu ugrađenu u Lauru s mjesta gdje je se on nalazio. Napravu je mogao ukloniti jedino kad bi ona opet bila donijeta na letjelicu. Odluka o tome, u nekom budućem vremenu, ostavljena je njoj. Mi u toj sesiji nismo mogli uraditi ništa više od toga.

Laura se otkopčala od liječnika i događaja. Vizualizirala je svoje tijelo ispunjeno svjetlošću, i potpuno se vratila u svijesnost sadašnjeg trenutka, u potpunosti kontrolirajući svoje tijelo i um. Sesija je bila završena.89

Otmica i Transformacija

Dr. John Mack, harvardski psihijatar i autor „Abdukcije“ (Abduction) piše o 13 slučaja otmica od strane aliena u kojima je sprovedena tipična intruzivna procedura. Tu je bio boli, trauma, izvađenih fetusa, slično drugim izvještenim slučajevima. A opet su neki od njegovih pacijenata znali doživjeti duhovnu preobrazbu kao rezultat iskustva otmice.⁹⁰ Ova ideja o potencijalnoj duhovnoj preobrazbi počela se pojavljivati u nekim izvještajima otmica.

Ako postoji ikakva mogućnost više svrhe u ovoj osvjedočenoj alienskoj invaziji na naš suverenitet, moramo održavati našu prijemčivost za nove ideje i koncepte moguće evolucije ljudske svijesti. Zapleteni u teror i bol traume, većina ljudi vidjeli su nazočnost i djelovanje aliena kao nametanje i osobno nasilje. Malo ljudi je pogledalo iza viktimizacije kako bi potražili bilo što vrijedno.

Postoji li uistinu neka nadoknađujuća vrijednost u iskustvima, ili je tu neki suptilni utjecaj koji izobličava percepciju i interpretaciju onoga koji prolazi kroz iskustvo? Je li to stvarno, ili je to kontrola uma? Neki istraživači čvrsto vjeruju kako su scene „alienskih otmica“ implantirane u ljudsku podsvijest i postaju paravan sjećanja, ili prekrivena sjećanja, skrivajući stvarna sjećanja na iskustva izvođenja eksperimenata s polja kontrole uma od strane ljudskih znanstvenika. Ove optužujuće špekulacije često upiru prstom u CIA-ine (Central Intelligence Agency) tajne operacije.

Prema definiciji, paravan sjećanje, ili prekriveno sjećanje, stvarno je sjećanje ili misao, ne fantazija, koja se koristi kao štit za skrivanje srodne memorije koja može biti previše bolna ili emotivno neprihvatljiva.⁹¹ Ako takva implantirana sjećanja sadrže ne samo slike, nego također psihološke i fizičke komponente, to je zbilja nevjerojatan podvig hipnoze, projekcije misli, ili elektromagnetne radijacija.

Jedan istražitelj, koji tvrdi da ima vezu sa višom razinom uprave i vojnim izvorima u nekoliko država, sugerira kako su nasilne, bolne, intruzivne alienske otmice zbilja povezane s ljudskim agencijama. On špekulira kako su, kontakti s alienskim bićima koja savjetuju oprez ljudskoj rasi, proizvode ozdravljenja za one koji su bili u kontaktu, i nadahnjuju iskustva duhovne transformacije, upravo to što i izgleda da jesu. Možda je stvarna slika puno šira i složenija nego što bilo tko može zamisliti.

Nedavno su se pojavila izvješća određenog broja onih koji su doživjeli traume otmice, a koji su iznenada promijenili svoj stav prema otmičarima i cijelom iskustvu otmice. Oni sada izvješćuju o duhovnom razvoju i preobrazbi. Nema objašnjenja za ovu iznenadnu promjenu. To je kao da je postojao vremenski tempiran signal prekidač koji je ugasivši se u njihovom umu, odjednom aktivirao ovu reakciju. Dok oni sami mogu opisati logično opravdanje za promjenu, to ostaje misterija za mnoge promatrače.

Zasigurno postoji paralela između intruzivnih alienskih aktivnosti i ponašanja klasičnih sila tame, Lucifera i njegove legije demona, koji su protjerani na Zemlju i nastavljašu okuživati

ljude.⁹² Obilježja nisu identična, ali su slična: upad bez dozvole; nasilje bez obzira na fizičku i mentalnu patnju; preuzimanje kontrole s apsolutnim nepostojanjem obzira na osobni suverenitet i slobodu.

Međutim, kad pronađemo ETe pod utjecajem entiteta tamnih sila, nema sumnje o razlikovanju između ETa i DFEa. Izvlačeći iz priča tisuća klijenata u izmijenjenom stanju, izgleda kako su legije demona pod zapovjedništvom Lucifera razbacane nadaleko i naširoko u univerzumu i nisu ograničene na planetu Zemlju. Ova tamna bića okužuju i druge životne forme istom nametljivošću, arogancijom, i bezobzirnošću za osobni integritet koje nameću ljudskim bićima. Oni uzrokuju toliko prekida, kaosa, konfuzije, i destrukcije, i daju ista obećanja o zdravlju, moći, kontroli, i dominaciji. I bića širom univerzuma vjeruju, i prihvaćaju ova lažna obećanja, i pate zbog posljedica.

P o g l a v l j e 5

HIBRID

Ljudsko-alienski hibrid

Strašno uznemirujući element fenomena NLO otmica predstavlja prijavljivani program genetskog eksperimentiranja i uzgoja. Mnoge žene prizvale su u sjećanje kako su bile sondirane kroz abdomen i vaginu, očigledno sa svrhom ekstrakcije jajnih ćelija. Muškarci su se prisjećali kako su bili stimulirani na ejakulaciju raznoraznim sredstvima, od usisavajućih cijevi do prisilnih odnosa s ljudskim ženama i alienskim bićima koja su naizgled bila "ženska". Nekoliko muškaraca je prijavilo da su bili zavođeni, ili čak prisiljeni na seksualne odnose, s nečim što je na početku izgledalo kao ljudska žena, a zatim vidjeli kako se mijenja u nešto definitivno aliensko i odbojno. Ljudi su prijavljivali te seksualne agresivnosti „mijenjoličkih“ (shape shifters) i u vlastitim spavaonicama.

Mnogim ženama je ginekološki utvrđena trudnoća da bi iznenada, nakon otprilike 10 do 12 sedmica, saznale da više nisu u drugom stanju. Do takve promjene je došlo bez bola, krvarenja ili bilo kakvog vidljivog odbacivanja ploda. Trudnoća je jednostavno nestala. Neke od žena koje su prijavile ovakvu situaciju tvrdile su da nisu bile s muškarcem. Takva misteriozna je-nije trudna situacija događala im se godinama.

Neka od iskustava žena, također vraćena u sjećanje pod hipnozom, govore i o „inkubatorima“ koji sadrže staklene kontejnere punjene tečnošću. U toj tečnosti vidjele su nešto što je izgledalo poput ne potpuno ljudskih plutajućih embrija, spojenih na žice i cjevčice. Nalazila su se tu isto tako i obdaništa u kojima su ženama pokazivali i nagovarali ih da dodirnu, pa čak i zagrlje, mališane koji su izgledali kao da im je između dvije i 5 ili 6 godina. Ta djeca su vitka s velikim glavama i očima, ni alieni, a niti potpuno ljudska. Opisana su kao ravnodušna i krhka, te da reagiraju na ljudski dodir. Činilo se kako alieni koji su upravljali ovim obdaništima nisu bili sposobni podizati/odgajati ovu djecu.

Ova djeca su hibridi, rezultat genetske manipulacije za koju neki ljudi smatraju da je dio naše vlastite planetarne, galaktičke, pa čak i duhovne evolucije. Ovakve informacije navode na neke alarmantne spekulacije. Da li je ovo sljedeća "karika koja nedostaje" u ljudskoj evoluciji? Da li su alieni manipulirali naš genetski kod u drevnim vremenima? Da li je moguće da su ljudi ovdje zasijani od strane neke vanzemaljske civilizacije prije više miliona godina? Da li je fenomen otmica, prijavljivan širom svijeta, dio ljudske evolucije i transformacije svijesti? Ili, da li će s razvijanjem savršenog „hibrida“ ljudska rasa u budućnosti biti iskorijenjena iz postojanja?

Da li je moguće da su alienski spolni susreti iznjedrili pretkršćansko vjerovanje u inkube i sukube, demone za koje se mislilo da nasilno stupaju u seksualne odnose s ljudima? Oni su optuživani za silovanja žena i uzimanja sperme od muškaraca. U razvoju rane teološke misli, ljudi su vjerovali, mada je to vjerovanje kasnije izbačeno iz crkvene doktrine, da iz takovih sjedinjavanja mogu nastati djeca. Takve su bile teme filmova kao što su Predskazanje (Damien) i Rozmerina beba (Rosemary's Baby).

Kao i kod bilo kojih eksperimenata koji uključuju biološki materijal, neka od ove djece genetskog inženjeringa prežive, a neka ne. Što se događa sa "dušom" ne-fizičkog, ili kvazi-fizičkog bića kada se odvoji od svoje kvazi-tjelesne forme? U koju Svjetlost ona odlazi, u zlatno–bijelu našeg vlastitog reinkarnacijskog ciklusa, ili u plavu, ili zelenu, matičnog svijeta alienskih eksperimentatora? Mnoge od njih uopće ne pronađu svoj put kući, nego se zakače za živuće ljude.

Kada pronađemo entitete djece tih neuspjelih hibridiziranja, obično budu u malim grupama, povezani zajedno strahom, izolacijom i konfuzijom. Oni pate od istih emocija kao i svi mješanci kroz historiju. Plaše se da će biti odbačeni od obe strane njihovih predaka, slično kao i podmlaci bijelaca i američkih domorodaca u ranim danima ove zemlje, bijelaca i crnaca, ili američkih vojnika i Vijetnamskih žena tijekom i nakon Vijetnamskog rata. Mješanci su bili metom mržnje, predrasuda i odbacivanja, te žrtveni jarci ljudskih projekcija kroz mnoga vremena.

Kao i svaki drugi entitet koji je vezan za Zemlju, oni zadržavaju obilježja osobnosti mješanca, ljudsko-alienskog hibrida, koji su bili i kada su bili „živi“. Oni sebe i dalje vide kao takve. Svjetlosna bića su općenito istovjetna, cjelovita su i kompletna, netaknuta i bez mana. Poprimanje karakternih slabosti prožima biće emocijama kao što su strah, unaprijed zamišljene predrasude i zbunjenost.

Čak i kao zakačeni duhovni entiteti, oni, klijentu koji ih je otkrio, izgledaju boležljivo, ranjivo i stidljivo. Neodlučni su i oklijevaju projicirati svoje misli koje bi klijent naglas izgovarao. U toku sesije, s ovim se bićima mora postupati izuzetno nježno. Molili smo Svjetlost za svu pomoć koju nam može pružiti kako bi ispratili ova bića njihovom domu. Izražavaju sumnju u vezi toga da će biti prihvaćeni u našu zlatno–bijelu svjetlost. U svakom slučaju, kada osjete anđeoska bića koja im prilaze i šireći energiju ljubavi, reaguju s radošću. Sretni su što su prihvaćeni u Svjetlost.

Aliensko-alienski hibrid

Nakon čitanja nekoliko knjiga koje iznose detalje o situaciji ljudsko-alienskih hibrida, nije bilo iznenađujuće naići na entitete djece neuspjelog hibridiziranja.⁹⁸ Tada smo počeli pronalaziti i nešto drugo. Opisi koje su klijenti davali jednostavno se nisu poklapali s onim što smo pročitali o hibridima. Aliensko-alienski hibridi bili su iznenađujuće otkriće.

U jednom slučaju "roditelji" su bili iz sasvim oprečnih grupa: Bijela (ne bijelci) ET bića opisana su kao profinjena, duhovno evoluirana i dobronamjerna; Sivkasta (ne tipični Grejsi) ET bića bila su prosta, nimalo duhovno evoluirana, i dosta neotesana, ako ne i brutalna. Hibridno potomstvo nastalo iz ovakvih sparivanja bilo je providno, povišene vibracije i nevidljivo Sivkastim alienima, a ipak odbačeno i od Bijelih. Poput gubavaca, nemaju gdje otići.

U sesiji ponekad dolazi do improvizacije. Bilo to čisto fantaziranje ili nadahnuto maštanje, takav način rada često upali za klijenta. Džudit je osjetila da tamo negdje postoji mjesto svjetlosti i ljubavi koje je stvoreno za ova odbačena bića i pozvala je Čuvara Svjetlosti iz tog mjesta. Nakon što je to uradila, klijent je osjetio Čuvara dok se približavao. Mališani su ubrzo povjerovali Čuvaru Svjetlosti koji je srdačno i s ljubavlju prigrlio aliensko-alienske hibride povevši ih kući, do njihovog mjesta u Svjetlosti.

Možemo biti sigurni da ništa nije toliko jednostavno kao što se možda čini na prvi pogled. Prvi izvještaji o hibridnoj djeci bili su veliki šok za ljude. Sada su majice s crtežima slatkih, malih hibrida dostupne na bilo kojoj NLO konferenciji. Čini se da su mnogi ljudi izgradili imunitet na implikacije koje leže u pozadini ovog fenomena.

Pogled na ovu krhku djecu slama naša srca na isti način kao što su to činila djeca velikih očiju na slikama Waltera Keana koje su bile popularne prije nekoliko godina. Malo je ljudi koji ostaju nedirnuti patnjama djece u današnjem svijetu; tolika su gladna, zlostavljana i bez roditelja. Prihvatanje ove djece hibrida otvorena srca moglo bi otupiti naš oprez prema onima koji su odgovorni za njihovo stvaranje i zamagliti memoriju na sve ono što je i dovelo do ove tačke u njihovom projektu.

Ukoliko ova iskustva reflektiraju istinsku stvarnost, i ovakvi hibridi budu uvedeni u ljudsku civilizaciju, što će s njima biti? Da li će biti odbačeni, kao i ostali ljudsko-ljudski hibridi tokom naše historije? Da li će ih ljudska bića prihvatiti i učiniti ih dijelom tkiva ljudske vrste? S ovim teškim pitanjima bi se mogli konfrontirati mnogo brže nego što se mi tome nadamo.

P o g l a v l j e 6

BLISKI SUSRETI OPSJEDAČKE VRSTE

Različiti tipovi bliskih susreta s alienima obilježeni su rimskim brojevima.

CE-I, blisko viđenje NLOa.

CE-II, fizički i mentalni utjecaji na ljude, čudni i neobični tragovi na tlu, i navodni fizički artefakti alienskih letjelica.

CE-III, vizualni kontakt sa alienskim bićima.

CE-IV, nepozvane, nasilne otmice od strane aliena.

CE-V, namjerni poziv alienima na kontakt (na način kako je to razvijeno od CSETI grupe100)101

Ja predlažem CE-VI kao oznaku za stanje koje smo našli tako učestalim u sesijama izmijenjenog stanja sa klijentima: intruzivno i parazitsko kačenje od strane ne-ljudskih bića iz nekog drugog mjesta, alienskih bića, ili ETa. Povijesno, ovo stanje je nazvano opsjedanje. U ovim slučajevima, entitet koji opsjeda nije demon, nego biće iz drugog svijeta ili druge dimenzije.

Postoji popularno romantično mišljenje, možda više frenetično nego romantično, kako prijateljski ETi, naša „svemirska braća,“ staloženo čekaju kako bi nam pomogli, ili, staloženo čekaju već neko vrijeme, mi ih samo moramo pozvati. Na auto-naljepnicama čitamo: „Podigni me Skoti“ ("Beam me up Scotty"). U popularnom filmu, Dan Neovisnosti, rulja moleći i pozivajući stoji na krovovima visokih zgrada s natpisima: „ODNESI ME KUĆI“, „DOBRO DOŠLI NA ZEMLJU“, „UZMITE ME SA SOBOM“, „POZDRAV BRATE“, „ZAPAMTI ME“, i takvim sličnim dobrodošlicama i zahtjevima.

Mnogi ljudi zazivaju posjetu vanzemaljaca, naših „rođaka“ iz ostalih planetarnih komšiluka. Motivacija može biti znatiželja, ili stvarni poziv za pomoć ovoj raspadajućoj civilizaciji. ETi mogu doći na poziv, i za osobu koja je zvala je bolje da ima nešto važno za reći. Vanzemaljci su ozbiljni i imaju svoje vlastite misije za ispuniti. Poziv za pomoć može biti shvaćen kao odobrenje za interakciju s ljudskim bićima u obliku otmice ili priljepka. Ovakav priljepak može biti enormno destruktivan za bespomoćnog domaćina/žrtvu.

Neki ljudi su pozvali „svemirsku braću“ na kanaliziranje kroz njih, na korištenje njihovog glasovnog mehanizma kako bi širili riječi mudrosti. Neki oportunistički bestjelesni duh, astralni entitet, ili obližnji alien može iskoristiti svakoga tko se tako otvoreno pozivajući nudi. Kanaliziranje ili posredništvo definirano je kao privremeno opsjedanje, s dozvolom domaćina, od drugog bića, sa specifičnom svrhom i ograničenim trajanjem. U mnogim slučajevima kanaliziranja, biće koje ulazi i govori kroz glasovni aparat ljudskog dragovoljca, po završetku sesije kanaliziranja odbija otići. Ovo postaje permanentno duhovno opsjednuće, ili kačenje od strane nekog vanzemaljca, nekog alienskog bića.

Izgleda kako su se ovi ne-fizički alieni nekako infiltrirali u podsvjesni um velikog broja ljudi, sa ili bez poziva. Prema izvještajima, bića mogu telepatski projicirati riječi, vršiti mentalnu kontrolu, pa čak i, za vrijeme otmice, pobuditi fizičku i emocionalnu ugodu. Moguće je da alieni projiciraju sve emocije koje osoba osjeća, čak i slike i doživljaje neke otmice.

Većina naših klijenata su voljni, u kliničkoj sesiji, izgovarati riječi, ili misli, koje im upravo iskoče kao odgovor na naša pitanja, štogod one bile. Oni opisuju sve fizičke senzacije koje izranjaju za vrijeme našeg dijaloga. Mi ih ohrabrujemo da vjeruju tome što dolazi u um i da to

jasno i glasno kažu.

Za vrijeme terapijske sesije razgovarali smo s alter-osobnostima kod ljudi s dijagnozom DID-a, ili disocijativnog poremećaja ličnosti (nekada zvanog MPD, ili poremećaj višestrukih ličnosti).¹⁰² Obično postoji jedan alter koji zna koji su (alteri

) među njima kreirani unutar sistema ličnosti, koji su osobnost iz prošlog života „probuđena“ uslijed traumatičnog događaja, te koji su izvana pozvani, to jest, zakačeni entiteti raznih tipova.

Klijenti bez ikakvog znaka DIDa (MPDa) također otkrivaju druge osobnosti koje determinirano nisu njihove vlastite. Ovi drugi govore kroz glas klijenta. Razgovarali smo s osobnostima koje su tvrdile da su drugi ljudi, neki mrtvi, neki živi. Ovi entiteti su zakačene duše, ili fragmenti duša, ljudskih bića.

Klijentu koji traži pomoć za osobne, emotivne, fizičke, i ponekad duhovne probleme, neprijatno je iznenađenje otkriti kako probleme uzrokuje neki zemaljski ljudski entitet. To može ostaviti osobu u osjećanju bespomoćnosti i nesposobnosti zaštititi samu sebe od takve vrste povrede osobnih granica. Ipak, većini ljudi je pojam duhovnog svijeta gdje se događaju takve stvari, u najmanju ruku, poznat. To je popularna tema fantastike, kako književne, tako i filmske.

U filmu, Maxie, Glenn Close glumi mladu ženu pod invazijom duha neke glumice koja je u njenom stanu u San Franciscu živjela desetljećima ranije. Kad je shvatila situaciju, iznjela je izvrstan filmski citat: „ Ja sam žena, a ne jeftino svratište!“

U terapijskim sesijama smo znali biti izazivani od bića koja su tvrdila su miljenici Lucifera. (Oni sebe ne nazivaju demonima, to je ime uvedeno od ljudi.) Ovo često, kod ljudi koji odbijaju prihvatiti postojanje demona i đavla, uzrokuje nevjericu i neprihvatanje. Kod ljudi koji vjeruju u religijsko mišljenje o postojanju takvih bića, uzrokuje strah.

Najčešća reakcija klijenata koji otkriju ET-prebivaoca je nevjerovanje. To je tako strana ideja. Međutim, nakon nekoliko minuta istraživanja i ispitivanja klijent nema sumnje o tome što je to. Obzirom da većina ljudi nosi dva, ponekad sva tri tipa entiteta, klijent lako može prepoznati razliku između različitih tipova koji su nazočni.

Većina ljudi je prije sesije potpuno nesvjesna neke takve prisutnosti. U nekim slučajevima osoba zna kako nešto nije u redu, bilo emocionalno ili fizički, i to je nekako neopisivo. Kako drugo biće odgovara na otkrivajuća pitanja, klijent čuje pripovjedača u svom vlastitom glasu. Ovo nije jedan prikaz njegovog vlastitog iskustva; to očito netko, ili nešto, drugi opisuje nešto sasvim drugo. Što, međutim, uključuje njegovo vlastito tijelo i um.

Njima je nakon slušanja (i govorenja) ovog dijaloga jasno kako su preuzeti od strane neke alienske svijesti, nekog vanzemaljca. To je potresno, nevjerojatno, to se ne uklapa u nikakvo unaprijed stvoreno poimanje stvarnosti. A ipak, ovdje je, u njihovim vlastitim mislima, u njihovim vlastitim riječima, i u njihovom vlastitom iskustvu.

Kroz glasove naših klijenata, susretali smo se s alienima koji su tvrdili da su iz daleka, iz drugih svjetova. Oni opisuju nekoliko različitih misija, funkcija, ili ciljeva zbog kojih su ovdje: oni su kolonisti, ekspanzionisti, znanstvenici, hibridi, osvajači, i gore stvari.

Glavnina naših klijenata u izmijenjenom stanju svijesti, istražujući dublje dosege podsvjesnih razina svojih vlastitih umova, otkriva ove druge osobnosti, druga bića ili entitete, druge glasove. Neki od ovih drugih su prijateljski, čak korisni, neki neutralni, neki su oportunisti i koriste energiju i resurse domaćina, dok su neki neprijateljski i stvarno štetni. Svi ovi parazitski uljezi iznuđuju korist od domaćina. (exact a cost from the host)

U današnje vrijeme, više od pola naših klijenata za vrijeme sesije otkriva zakačenog ETa, a i drugi terapeuti koji koriste SRT tehnike također otkrivaju uljeze. Vanzemaljci opisuju različite razloge zašto su ovdje, ali većina nema grižnju savjesti zbog invazije, nema neodlučnosti što se tiče kršenja slobodne volje pogođenog čovjeka. U osnovi, nema skrbi za naš individualni suverenitet kao osjećajne vrste.

Ovi uljezi mogu biti izgubljeni, napušteni ili umirovljeni (penzionisani) ovdje na Zemlji. Neki tvrde kako koriste oči i uši ljudi jer oni sami nemaju propisnu aparaturu za percepciju ove realnosti, dimenzije, ili ravni. Tvrde kako ne mogu protumačiti dijapazon elektro-magnetskog spektra koji mi vidimo kao boje, niti mogu interpretirati zvučne valove. Neki od ETa deklariraju kako su ovdje na znanstvenim ekspedicijama, dosta slično kao kad ljudski znanstvenici istražuju džungle, oceane, i udaljena mjesta na ovom globusu.

Normalno, zakačeni ETi nisu neprijateljski ni agresivni kad budu otkriveni, niti su prijeteći. Oni su intruzivni, pritajeni, i ne vole biti ometani u svom radu. Kad su upitani, govoriti će i neće oklijevati da otkriju svoju svrhu bivanja s klijentom. Oni misle da nema ničega što bi mi mogli učiniti kako bi ih omeli, ili se umiješali u njihove aktivnosti.

Mnogi od zakačenih ETa tvrde kako su oni bili s klijentom ne samo od ranog djetinjstva, nego također i u prošlim životnim vjekovima ovdje na Zemlji. U nekoliko slučajeva, tvrdili su kako dolaze iz istog matičnog svijeta kao i klijent, i da su tamo bili prijatelji, obitelj, ili kolege. Ove veze idu vremenski daleko unazad! Nekoliko klijenata je oklijevalo osloboditi se bića s kojima dijele toliko isprepletenu historiju.

Neki alieni, kroz glas klijenta u izmijenjenom stanju, glatko izjavljuju da na ovaj način zauzimaju svijet. Oni planiraju jednostavno potisnuti ljudsku volju, kontrolirati ljudska tijela i preuzeti boravište ovdje u ovim fizičkim biološkim vozilima. Daljnje sondiranje otkriva entitete tamnih sila, ili DFEE, koji kontroliraju ili utječu na ETe. Ovo agresivno, invazivno, premoćno ponašanje je jedan gotovo univerzalan znak infestacije DFEEa.

U nekim slučajevima, intruzivni ETi tvrdi kako djeluje pod duhovnim principima Univerzalne Jednosti, i obzirom su oni dio Jednog, a i ljudi su također dio Jednog, oni se ne upliću u poslove nekog drugoga, samo istražuju šire dimenzije Jednog Sebstva. Ovo je distorziranje duhovnih principa u provedbi sebičnih i intruzivnih ciljeva.

Može postojati mnogo inteligentnih vrsta u univerzumu. Ako prihvatimo mogućnost da je

informacija koja dolazi kroz svijest i glas naših klijenata validna, onda možemo pretpostaviti kako je veliki broj vanzemaljaca već sad ovdje među našom populacijom. I mnogi od njih se pačaju s živućim ljudima na prilično isti način kao i bestjelesni EBi i DFEi remeteći normalan smjer ljudskog života.

Poprilično ekipe ima čudan „spasi me“ stav prema pretpostavljeno višim bićima s drugih mjesta. Nejoj ET grupi pozivnica može dovesti posjetitelje, a opet, ako nisu spasili čovječanstvo prije toga, zašto bi to učinili sada? Pozivnica „svemirskoj braći“ može dovesti tamne ETe, i to bi bio početak sužanjstva koje bi moglo potrajati jedno duže vrijeme.

SRT tehnike su nježne premda čvrste. Svaki tip zakačenog bića vođen je do pravljenja izbora odlaska i prekida pačanja s ljudskim domaćinom. Klijent uči prepoznati i iscijeliti ranjivost, osigurati otvorenosti, i poništiti poziv kojim je bilo dozvoljeno kačenje u sadašnjem životu, ili u vremenu nekog drugog postojanja. Nije neobično iznaći kako je klijent, vrlo znatiželjan u nekom vremenu svog života, zapravo pozvao nekoga s nebesa da dođe k njemu. Odaziv se može pokazati kao veliko iznenađenje!

Čak i kada ljudsko biće ne poziva aliene, oni ionako, od negdje „tamo vani“, dolaze. To su oni izgubljeni, kolonisti i osvajači, znanstvenici, ili ETi koji su kontrolirani od strane DFEa. Sa svjetlije strane, neki od tih koji dođu mogu biti učitelji, čak i neki aspekti nas samih iz nekog budućeg vremena, ili alternativne dimenzije, ili možda ulaze u tkanje našeg vrijeme-prostor kontinuuma kako bi nam donijeli nadu u našu budućnost.

Svejedno da li su pripovijedači validni ili ne, kod većine naših klijenata, kao rezultat regresijske terapije, oporavka fragmentacije duše, terapije duhovnog otpuštanja, te terapije otpuštanja ETA, događa se određeni stupanj emocionalnog, a ponekad i fizičkog iscijeljenja. Kao terapeutu, ovo je moj prvenstveni cilj. Kao istražitelj, nastavljam biti enormno znatiželjan. Još uvijek nema načina za dokazati, ili opovrgnuti, ove situacije. Međutim, konzistentnost takvih pripovijedača kod mnogih stotina klijenata, izgleda da ukazuje na stvarno i široko rasprostranjeno stanje, koje pak opravdava daljnje, ozbiljno i nepristrano istraživanje.

Samozaštita

S osviješćenošću i razumijevanjem, klijent može naučiti obraćati pažnju na znakove prilaska uljeza. Osoba može naučiti reći „NE!“ nekom oportunističkom entitetu. Ovo zasigurno pomaže obnavljanju osjećaja osobne moći i sposobnosti zaštite samoga sebe. Sugerirano je i u nekoliko novijih knjiga.¹⁰³ Neki koji su ovo već iskusili tvrde da su bili sposobni prekinuti i zaustaviti otmicu koristeći se različitim strategijama: recitiranjem Molitve Gospodnje; osjećanjem i izražavanjem pravedničkog gnjeva; vizualizacijom fontane svjetla koje se izljeva iz njihovog tijela; širenjem energije ljubavi rađe nego straha. Prilazeći ETi izgleda kao da oklijevaju, a onda jednostavno iščeznu.

P o g l a v l j e 7

ALIENI KOLONISTI

U kliničkim sesijama mi slušamo i zapisujemo informacije koje iz klijenata u izmijenjenom stanju svijesti, isplivaju na površinu. Pripovjedači opisuju aliene, razloge koje ovi navode zašto su ovdje, metode djelovanja i eventualne ciljeve. I drugi terapeuti širom zemlje otkrivaju slične informacije. Postoji, nezavisno sakupljena, uznemirujuća dosljednost u ovim izvještajima, koja potvrđuje validnost iskustava. Evo što smo otkrili.

Neke su alienske grupe izgleda usredotočene na širenje njihovog uticaja u univerzumu i uspostavljanje kolonijalnih ispostava na drugim planetama. Ovo svakako nije nova ideja; kolonijalizam ima dugu i bolnu istoriju upravo ovdje na Zemlji. Ove grupe su obično pod uticajem DFEa. SRT tehnike su veoma učinkovite u otpuštanju tih uljeza.

Ovi invazivni ETi izabrali su koristiti se živućim tijelima stanovnika Zemlje. Njima je skroz zgodno da se jednostavno uvuku u umove ljudi i preuzmu kontrolu. To nije ništa drugačije od teme filma od prije par godina s naslovom Invazija tjelokradica (Invasion of the Body Snatchers)

Skloni su preuzimanju uspostavljanjem „skvoterskih prava“ (zaposjedanje nekorištenog prostora bez dozvole vlasnika, kod nas poznato kao bespravno useljenje. Najčešće se skvotovi koriste kao javni prostori tj. kao društveni centri koje mogu svi da koriste – op.prev.) nad muškarcima, ženama i djecom ove planete. Kada su otkriveni, mogu, ali i ne moraju, biti neprijateljski raspoloženi. Oni su arogantni i sigurni u njihovu superiornost. Ovdje su i mi u vezi toga ništa ne možemo uraditi. Ili se barem tako hvališu.

Kada se čini da nijedna od osnovnih SRT tehnika ne djeluje dovoljno brzo, obratim se njihovim sjećanjima na njihovu sopstvenu istoriju. Uradim kratku regresiju prošlih života aliena zakačenog za um i tijelo mog klijenta. Prijemčivi su i saraduju u ovoj aktivnosti jer misle da ne postoji ništa što bi bilo dovoljno osposobljeno da ih se otarasi.

Evo primjera jedne takve interakcije. Pravio sam jasne zabilješke u odnosu na to koji glas pripada klijentu, a koji su glasovi „drugih“.

Dr. B.: „Prisjeti se, iz istorije tvog matičnog svijeta, vremena invazije superiornije vrste. Nekih sa drugog mjesta. Konsultuj vaš kompjuter, vaše biblioteke, sjećanja vaših mudrih. (U tom trenutku koristim bilo koju ideju koja mi se pojavi u glavi). Prisjeti se još nekog vremena u kojem je tvoj narod bio preuzet od nekog drugoga. Lociraj taj događaj. Šta se desilo?“

Obično, u ovoj tački gdje proces tek započinje, postoji mala neodlučnost. Instrukcije „Prisjeti se“ i „Lociraj“ veoma su moćne komande za podsvjestan um. To ih doslovno zaustavi na trenutak. I oni se sjete takve invazije! Da li je to stvarno? Da li sam ja u tim trenucima inspirisan nekim višim aspektima svjesnosti da pitam za takvo sjećanje? Da li sam i ja do tog stepena u izmijenjenom stanju na kojem mogu ući u alienovu banku sjećanja? Ili je sve samo

sugestija i mašta, moja i klijentova? Ja samo znam da djeluje; tu je gotovo uvijek odgovor i proces se nastavlja do kraja, to jest, „drugi“ odu, a klijent se osjeća bolje.

Kroz klijentov glas, počet će otkrivati priču o drevnom vremenu u kojem se upravo takva invazija dogodila. Nastavljam ispipavati. Pitam šta se dešavalo, kako je njihov narod reagovao na neželjenu i nepozvanu intruziju, i šta su uradili da se odbrane. I oni mi kažu! Daju mi rješenje za sadašnju situaciju! I onda se slože da odu!

Dr. B.: „Sada znate kako se mi osjećamo po pitanju vaše invazije ovdje. Uporedite vaše reakcije i osjećaje sa našim kad ste ovdje stigli nepozvani. Možete li razumijeti naš otpor vašem nametanju?“

Duboko u sebi mora da imaju osjećaj pristojnosti, pravde, dobrote i jednakosti, jer je ovaj pristup opetovano palio. Slože se da se odvoje od klijenta i da pozovu sve ostale pripadnike svoje vrste koji su u tom trenutku spojeni s drugim ljudima. Saglase se da zajedno odu, i još jedna horda osvajača bude poslana na pakovanje.

Dualni identitet - čovjek/alien

Neki prikačeni ETi tvrdili su da se kriju, neki da su izgubljeni, napušteni, ili umirovljeni. Oni su, ili došli ovdje da izbjegnu kaznu za neki zločin ili grešku, ili su samo odlutali s kursa tokom putovanja i sasvim slučajno pronašli Zemlju. Neke od njih su njihovi komandujući ostavili iza sebe kao kaznu za neke prekršaje na brodu, drugi pak Zemlju opisuju kao umirovljenički dom. U nekoliko slučajeva alien više nije bio u svom tijelu, ostvario je prelaz analogan ljudskoj smrti. Kao i mnogi zemaljski duhovi (EBi) koji ne znaju da su mrtvi, ni ovi ETi ne znaju da su „umrli“.

Dosta aliena priznaje intruziju, ali tvrde da nemaju gdje drugo da odu. Neki od njih tvrde da matični svijet iz kojeg su došli više ne postoji, da je spaljen, ili uništen od strane neke sile. Te planete su bile anihilirane, ili prirodnim događajima, ili ratnim ludilom.

Ovo nisu memorije prošlih života klijenta koji se prisjeća svoje alienske egzistencije, već uporedna iskustva – sadašnji život čovjeka i sadašnje iskustvo ETa. ET može opisati matični svijet i šta mu se desilo, putovanje ovamo (čini se da ne možemo dobiti čistu sliku pogonske tehnologije, mehanizma translacije, ili načina putovanja), dolazak na planet Zemlju, te proces lociranja i kačenja na klijenta.

Ova vrst ET kačenja se isprva može manifestirati kao „dualni identitet“, ljudsko/alienska mješavina. Osoba može imati čitavo sjećanje aktuelnog ljudskog života, a takođe i iskustvo bivanja alienom, zajedno sa saznanjima o sopstvenom narodu, sjećanjima na matični svijet, svemirski brod i skorije aktivnostima na njemu. U slučajevima u kojima sumnjamo na dualni identitet, prikačeni ET može biti otkriven i identifikovan pomoću posebnih pitanja postavljenih od strane terapeuta.

U nekim su slučajevima čovjek i ET razvili prijateljsku, čak i ljubavnu interakciju. Ovo može biti i istinska priroda veze. Međutim, vidjeli smo da alieni mogu, u ljudima koje otmu ili kontaktiraju, inducirati osjećaje ljubavi i mira. U mnogo više slučajeva, koje smo vidjeli u

kliničkoj praksi, ETi za dobrobit čovjeka nisu marili ni koliko je crnog pod noktom. Oni imaju cilj/svrhu i tom cilju marljivo teže, manipulirajući ljudskog domaćina da toj svrsi posluži.

Prikačeni alien tijelo domaćina prisvaja kao njegovo sopstveno. Ili barem preuzima vlasništvo i kontrolu. Jednostavno ignoriše ljudski duh i poriče bilo kakvu ideju invazije ili interferencije. Na kraju krajeva, ET sebe smatra superiornijim od tih ljudi; slično kao i na Zemlji, superiorne vrste se ne brinu oko toga šta se čini sa inferiornima.

Specifična pitanja otkrivaju vezu između prikačenog entiteta i domaćina, u ovom slučaju aliena i čovjeka, i razotkrivaju iluziju „dualnog identiteta“.

Dr. B.: „Prisjeti se iskustva pridruživanja ovom tijelu, (pauza) Da li je neko već tamo? Da li je zakoniti duh već u tijelu?“

Odgovor je uvijek iznenađeno „Da“.

Kad bi sa mnom ustvari pričao duh zakonitog vlasnika tog tijela, to pitanje bi bilo besmisleno. Prikačeno biće, kojeg god tipa, očito, u ovoj tački, da je uljez.

Dr. B.: „Koliko je stara bila ta osoba kada si im se pridružio?“

Odgovor se daje kao starost u godinama, obično veoma mlada, često i u trenutku rođenja.

Dr. B.: „Gdje si bio prije nego što si se pridružio ovoj osobi?“

Istinski ugovoreni duh je prije začeca i trudnoće bio u zlatno–bijelom Svjetlu. Prikačeni ET opisuje da je bio u letjelici, ili matičnom brodu, ili u mjestu drugačije obojenog svjetla.

Dr. B.: „Tko te poslao ovdje? Tko te odredio za ovo tijelo?“

Komandant matičnog broda, upoznat s ljudskim običajima i ponašanjem, dodijelio je ETa ljudskom domaćinu, obično u trenutku rođenja znajući da će intruzija tada biti najmanje primjetna. Gledano iz drugog ugla, ovo bi se moglo posmatrati kao saosjećajan, čak herojski čin komandanta, koji pokušava pomoći svojim ljudima da prežive očajnu situaciju koristeći živuće ljude kao spremnike za svijest ETa. S druge strane, gledano iz perspektive ljudskog domaćina, to nije ništa drugo nego pokušaj opsjedanja od strane nefizičke svijesti, alienskog bića. Ovo je nasilje, i nešto može i mora biti učinjeno da okonča ovu invaziju.

Većina ljudi nisu svjesni ovih pripajanja jer su bilo koji efekti ili vanjski znakovi koji bi se pripisali tako nečemu prisutni od rođenja. Iz istog razloga, članovi porodice posmatraju bilo kakvo neobično ponašanje osobe kao normalno. Samo bi u terapijskoj sesiji izmijenjenog stanja takav prikačen entitet bio otkriven. Obično je poprilično iznenađenje za klijenta otkriće prisutnosti alienskog bića koje, u takvoj jednoj vezi, koegzistira unutar njegovog fizičkog tijela i podsvjesnog uma.

Kao i kod bilo kojeg drugog prikačenog entiteta, čini se da se svjesne misli i sjećanja ETa i

čovjeka u trenutku pripajanja stope. Tako čovjek može imati znanje i sjećanje na letjelicu, aliensku rasu i njihov matični svijet. On ili ona također imaju i normalna sjećanja na ljudsko odrastanje i život u našoj kulturi. Kako su potpuno isprepleteni za vrijeme čitavog života, ljudi obično osjećaju emocionalnu povezanost, čak i zavisnost od prikačenog aliena. Za klijenta je odluka da se konačno oslobode prikačenog ETa ponekad teška i bolna.

U svojoj knjizi, *Susreti (Encounters)*, dr. psihologije Edith Fiore opisuje slučaj prikapčanja od strane ETa. Njezin klijent, čovjek srednjih 40-tih, u vreme prikapčanja bio je malen dječak u šetnji po poljskom putu, u državi Vašington. Ne-fizički alien obrušio se na Zemlju, otkrio dječaka, i jednostavno ušao na potiljak. Dječak nije bio svjetan intruzije. Čini se da je alien došao na Zemlju, kao i mnogi drugi njegove vrste, kao u utočište za umirovljene. Nasumično je izabrao ovog dječaka kao svoje mjesto odmora, njegovo gnijezdo.

U izmjenjenom stanju, klijent je opisao svoj život i svoje uspomene, pre i posle vremena kačenja. Također je opisao i, u prvom licu kao da je zaista tamo, unutrašnjost alienske letjelice, dobro naoružane borbene krstarice, njihova putovanja i borbene obaveze, te njegovo konačno penzionisanje od aktivne dužnosti. Ovo nije bio slučaj dualnog identiteta, to je bila još jedna posebna, individualna svest koja se zakačila za podsvesni um i tijelo ovog djeteta.

Alien je izrazio čežnju da se vrati na dužnosti sa svojom starom posadom. Narativ njegovih avantura je šokantno otkrovenje. Izgleda da alienska grupa prvo otkrije planetu koju su htjeli, a zatim „skoknu“ do gusto naseljenog područja. Ovo bi značilo donošenje totalnog razaranja gradu, ili primarnom populacijskom središtu. Onda bi kontaktirali vođe ili vladare i objavili im da oni preuzimaju planetu. Ima li primjedbi? Ako postoji bilo kakav otpor, alieni će još negdje „skoknuti“. Kraj primjedbi; nema više otpora; preuzmi planetu.

U popularnom filmu, *Dan nezavisnosti (Independence Day)*, razvio se sličan zaplet. Super oružje s alienske letjelice opustošilo je ogromna područja nekoliko glavnih gradova i drugih lokacija. Svjetska vojna sila je bila desetkovana. Zahvaljujući brzom razmišljanju i hrabrom djelovanju nekolicine dobrih ljudi, alieni su uništeni i Zemlja je spašena. Svakako da je ovo jedan od načina da se ujedine narodi Zemlje! Zajednički neprijatelj. Čak je i bivši predsjednik Regan ovo predložio u govoru tokom svog drugog mandata.

Iako su priče o životu aliena fascinantne, nismo prvenstveno fokusirani na njihove okolnosti, ili detalje o brodu, naša je namjera usmjerena na otpuštanje ovih nametnika sa njihovih domaćina. Te stvari nisu zabavne, i mogu napraviti pustoš u ljudskom životu.

U nekoliko slučajeva smo otkrili da ET može preuzeti kontrolu svesti do te mjere da klijentov glas proizvodi nerazumljive zvuke. Očigledno je ovo bila neka vrsta jezika, s infleksijama, ponavljajućim zvučnim obrascem, i prepoznatljivim pauzama, te izmjenama za strukturu rečenice ili pitanja, ali ljudskom uhu zvuči kao totalna besmislica i brbljanje. U procesu svake Terapije Otpuštanja, mora da postoji smisleni razgovor između terapeuta i zakačenog entiteta. U nekoliko slučajeva, alien nije otišao. U jednom takvom slučaju, porodica klijentice se zapravo vezala za biće koje je koegzistiralo u tijelu njihove kćerke, i zaista naučila značenje nekih njegovih fraza. S takvom vrstom dozvole i prihvatanja, nije bilo šanse da ga ubijedimo da ode.

Za ono malo aliena koji izgleda nisu imali vezu s obližnjom letjelicom ili posadom, negu su zaista izgubljeni ili su zalutali, ili pokojni, pozivamo Svjetlosne Duhove Spasioce iz njihovog univerzuma (boje) svjetlosti, koristeći boje koje su nam oni opisali. Funkcionira! Zakačeni ET prepoznaje i opisuje šarena bića koja dolaze da mu pomognu na putovanju kući. Kako odlaze, ponudi im se posljednja šansa da izgovore svoje oproštajne pozdrave domaćinu kojeg napuštaju. Obično je to izvinjenje za intruziju i zbrku, te iskreno „Hvala“ za asistenciju u pronalaženju puta kući.

U svojoj knjizi Otmice (Abductions), dr. Džon Mek opisuje nekoliko slučajeva „dualnog identiteta“, to jest, smiješanu ljudsko/alienku svijest u kojoj klijent/ica ima svoje uspomene, a opet može da opiše unutrašnjost letjelice, značenje i svrhu misije, te detalje života aliena. Mek tumači ovaj fenomen kao da je viši nivo svijesti postao znan nižem (ljudskom) aspektu. Neki klijenti imaju osjećaj da su most između dvije ravni, ljudske i alienske.

Terapeut sa širokom svjesnošću duhovne stvarnosti i radnim znanjem o konceptima SRTa bi ukazao na drugačije objašnjenje. Ovo nije dvojni identitet, nego kačenje i pokušaj posjedanja živućih ljudi od strane alienskih bića. Nažalost, ova situacija je sasvim uobičajena.

Možda postoji viši cilj u prisilnim otmicama i traumama koje su mnogi oteti iskusili. Mada nekoliko klijenata dr. Meka tvrdi da su imali duhovno uzdizanje zbog iskustva, većina ljudi koja su otpila nedobrovoljnu zapljenu, eksperimentisanje, i seksualno povređivanje, ne bi se složila. Neki iskušeni su zaista uživali u ličnoj ekspanziji i, onome što bi mogli nazvati, duhovnom transformacijom usled alienske otmice, mada je obično potrebno mnogo meseci za ovu svesnost da se razvije.

Neki od klijenata Dr. Meka osjećaju da su na kraju profitirali od traumatskog iskustva. Međutim velika većina ljudi koji su se prisjetili i prijavili svoje iskustvo otmice, osjeća srdžbu, strah od povratka aliena, kao i osjećaj gnušanja što su bili tako napastvovani.

Kada naši klijenti otkriju aliena rezidenta, bez obzira na bilo koju navedenu svrhu njegovog boravka, bilo kao kolonista čiji svjet više ne postoji, kao naučnika koji prikuplja podatke, ili kao osvajača koji pokušava da preuzme čovječanstvo osobu po osobu, reakcija je da se oslobodi uljeza. To je parazitski odnos, koji uvijek uzima mentalni ili fizički danak od domaćina, i parazit nema pravo da bude ovdje. Čovjek ima suvereno pravo da bude slobodan, da odredi šta će se desiti telu i umu. U ovom životu, međutim, postoje mnogi koji bi htjeli narušiti to pravo, u rasponu od ljudi s političkom moći, preko mikroskopskih organizama koji uzrokuju bolesti, sve do ne-fizičkih bića koja bi koristila energiju domaćina, koji ništa ne sluti.

Srećom, postoje tehnike za uklanjanje većine ovih parazita koji se besplatno nastanjuju, kao i metode za vraćanje lične slobode.

P o g l a v l j e 8

ALIENI ZNANSTVENICI

Nakon otkrivanja i identifikacije zakačenog ETa, moguće je odrediti specifične detalje vezane uz njegovo prisustvo. Oni koji tvrde kako skupljaju podatke ili eksperimentiraju sa domaćinom klasificirani su kao znanstvenici, istraživači, ili tehničari. Obično su vrlo fokusirani na svoj zadatak i na naša inicijalna pitanja nakon otkrića daju samo površne odgovore. A onda skrenu pažnju sa nas.

Pitanja koja osporavaju istraživački projekt, bacaju sumnju na napor uložen u prikupljanje informacija, ili vrijeđaju tehničara i njegove nadređene, obično će isprovocirati tog entiteta da odgovori. Oni u pravilu imaju snažan ego-priključak na svoje projekte.

Dr. B.: „Koliko podataka vi trebate? Koliko ćete još ostati ovdje? Koliko dugo već sakupljate informacije ovdje? Zar niste svjesni duhovnog principa ne-interferencije s osjetilnim vrstama? Zar niste svjesni „eksperimentator efekta“ (utjecaj eksperimentatorovog ponašanja, osobina ličnosti, ili očekivanja na rezultat vlastitog istraživanja – op.prev.) ovdje? Vi odsjedate u subjektu eksperimenta. Vi utječete na rezultat. Vaš cijeli istraživački projekt je promašaj. Vaši podaci su beznačajni. Vaša grupa je beskorisno trošila resurse. Vaša otkrića su sprdnja. Što će vaš recenzijski odbor reći o ovom defektnom nacrtu i uzaludnom trudu? Gdje je vaš časnik za znanost? Tko je odgovoran za ovu farsu?“

Oni obično nisu upoznati s krajnjom točkom eksperimenta, samo su marljivo nastavljali istraživati, često kroz nekoliko života ljudskog domaćina. Postaje očito kako su zakačeni ET istraživači tehničari bez autoriteta i ne trebaju znati ništa više od svog konkretnog posla.

Nastavljam im papriti s bilo kojim pitanjima koja mi padnu na um. Podsjećam ih na znanstvene metode zemaljskih znanstvenika i recenzijski odbor, izazivajući ih s idejom o tome tko će objaviti prvi, (Bolje je zaustaviti posao i požuriti kući!) i bilo čime drugim što mi padne na pamet reći.

ET tehničar će obično reagirati na ova pitanja i braneći projekt prkosno odgovoriti. U vrlo malo slučajeva, umjesto prkosa, ET se može složiti s ovim „laboratorijski štakorom“ koji ispituje „bijelu kutu“. Ovakve misli možda nikad nisu pale na pamet ovom marljivom (a koji se i počesto krajnje dosađuje) tehničaru. Cijeli projekt je iznenada viđen kao beskoristan, besmislen utrošak vremena, energije i resursa. Obično jedva čekaju prestati s ovim jalovim naporom. U ovoj točki, tehničar je spreman izići.

Uklanjanje jednog zakačenog ETa vježbanje je uzaludnosti. To bi, obzirom da bi taj jedan odmah bio zamijenjen, domaćinu priskrbilo vrlo malo ili ništa. Kroz svijest i glas klijenta fokus dijaloga prebacuje se na zapovjednu hijerarhiju, počevši s onima koji zapovijedaju obližnjom svemirskom letjelicom. Može postojati puno takvih tehničara i istraživačkih timova, s bazom na istom brodu, koji na isti intruzivni način nadgledaju ili prikupljaju informacije od tisuća živućih ljudi.

U ovom procesu, uvijek tražimo kontakt s najviše rangiranim vođom, zapovjednikom stožera. Svemirski zapovjednik, vođa posade, ili časnik za znanost može biti dozvan, i on će odgovoriti.

To me uvijek iznenadi. Zašto se zamaraju odgovaranjem na moja pitanja?

Komunikacijske linije izgleda da postoje između svih članova ove alienske birokracije. Kako oni govore, klijent na našem jeziku može ponoviti njihove riječi. Oni mogu otkriti kako su pod zapovjednom odgovornošću i da su dio flote od nekoliko takvih letjelica na sličnim misijama diljem Zemlje. Mogu se unakrsno povezati sa stanicama u dubokom svemiru, zapovjednim bazama u matičnom svijetu, te s njihovim vladajućim tijelom, bez obzira bila to vojna klika ili civilno vijeće. Klijent može ponoviti riječi alienskih vođa kad oni odgovore. U izmijenjenom stanju je lako postići ovaj način kanaliziranja.

U malom broju ovih slučajeva, zapovjednik baze je prepoznao intruziju i složio se ukloniti tehničare, opremu, sonde, komunikacijske naprave, svaki implantat, i kakav god invazivni mehanizam da je bio postavljen. Oni ponekad tvrde kako su samo vršili istraživanja, slično kao zemaljski znanstvenici, i nisu shvaćali da bi ljudi mogli biti svjesni intruzije ili da bi se mogli protiviti projektu. Odaju dojam suosjećajnosti i brzo surađuju sukladno zahtjevu za odvajanje.

Mi zahtijevamo da tehničar, iz subjekta istraživanja, to jest, našeg klijenta, ukloni svu opremu, aparate, implantirane naprave, žice, te svaki i najmanji trag eksperimentiranja, ili ostatak njegove vlastite nazočnosti. Oni izgledaju voljni to učiniti i nude ispriku zbog interferencije, često i molbu za oprost, te od srca iskreno „Hvala“ za novu svjesnost u pogledu njihovih neplodnih istraživačkih napora. Otpravi ih se kući stamenim Zbogom. Klijent može osjetiti podizanje tereta s postojanja, i vrlo je svjestan odsustva, unutarnjeg osjećaja povećanja mjesta za esenciju njegove vlastite duše. To je golemo olakšanje.

Jedan izvanjski promatrač takve sesije može prosuditi ovakvu vrstu interakcije vrlo bizarnom, čak čistom fantazijom. Međutim, jednom kada nas prođu početna nevjerica i zapanjenost mogućnošću dijaloga između ljudi u terapijskoj sesiji i vanzemaljskih aliena u drugoj dimenziji koji proučavaju ljudski život na Zemlji, ovaj proces postaje fascinantna studija svijesti.

Tamna strana ET istraživanja

Kao što naši ljudski znanstvenici sondiraju i rasijecaju životinje kako bi naučili tajne života na Zemlji, isto tako i neki od vanzemaljskih znanstvenika tvrde da provode eksperimente s ljudskim bićima. Implantirali su u ljude fizičke i ne-fizičke sonde i različite tipove komunikacijskih i nadzornih naprava u svrhu prikupljanja informacija, i više od toga.

Izgleda kako alieni kroz neke od ovih ugrađenih naprava mogu kontrolirati emocije; kroz druge pak kontroliraju apetit za hranu, alkohol ili seksualne aktivnosti. U nekim slučajevima funkcija gnjeva je pojačana. U drugima, intenzivira se strah. A onda eksperimentatori promatraju što se događa s ljudskim ponašanjem u okviru ličnih interakcija. Izgleda kako su sposobni pačati se u, ili kontrolirati, bilo koji aspekt uma, ili dio fizičkog tijela.

Mona i ET kontrolori

Mona je izrazila strah zbog svog neuobičajeno visokog seksualnog apetita i promiskuiteta. Ovo stanje je postojalo u njenom životu od kasne adolescencije. Teško je održavala monogamne veze i to je uzrokovalo njenu duboku tugu i zbnjenost. U sesiji je otkrila ET grupu koja je eksperimentirala s njenom seksualnošću. ET istraživači bi pojačavali njenu seksualnu želju slično pojačavanju zvuka na televizoru, a zatim promatrali njeno ponašanje i njene reakcije na to ponašanje.

Otkrili smo široku mrežu DFEa različitih razina koji su kontrolirali ETe u ovoj aktivnosti. Ovo konkretno eksperimentiranje uključivalo je širok segment ljudske populacije, i Mona je bila samo jedna od mnogih pogođenih ljudi. ET tehničari su otkrili ovu informacije, te dublje razotkrili prijavu sliku intruzije. Neki od ETa, pod utjecajem DFEa, postali su osobno uključeni u ljudsku seksualnost, namjerno potičući razuzdane i izopačene seksualne aktivnosti. Ne samo da su oni bili distorzirani u znanstvenom promatranju, nego su i sudjelovali u eksperimentima.

Moni se smučilo od otkrića ove informacije. Znala je kako je nešto vrlo pogrešno u njenom životu, i sumnjala je na utjecaj entiteta, ali ni sanjala nije ovakvu vrstu ekstenzivne upletenosti, posebno ETa. Duboko je odahnula napokon se oslobodivši ovog strašno intruzivnog i vrlo osobnog nasilja.

Ljudska bića su od djetinjstva, pa kroz adolescenciju i sve do odraslog doba, a čak i u starosti kad senilnost nastupa, tako strašno uhvaćena u seksualne probleme. Cijeli problem sastoji se od mješavine društvenih pitanja koja se odnose na spolnost; braka, monogamije, preljuba, promiskuiteta, religijskih tabua i nametnute krivnje, vrlo stvarnih problema neželjene trudnoće i abortusa, bolesti, ljudske posesivnosti i ljubomore, i drugih. To je plodno tlo za interferenciju entiteta tamnih sila.

Ovi eksperimenti na emocijama i seksualnosti tobože su dizajnirani za proučavanje ljudskih osjećaja i ponašanja. Tehničar jednostavno pojača snagu nekog aspekta emocija, ili ponašanja, i bilježi što se događa s ljudskim subjektom. Takvo ponašanje, ili izljev emocija, u čovjeku uzrokuje muku. To je željeni rezultat. Upravo ta muka osnovni je cilj projekta.

Energetska emanacija muke ljudske patnje bude požnjvena od strane DFEa. Koristi se kao energija, živež, hrana.¹¹¹ U većini takvih slučajeva iznašli smo, a i drugi terapeuti izvješćuju istu situaciju, da je, čini se, eksperiment krinka za aktivnost DFEa. To je stvarna svrha „istraživanja“ koje provode alieni.

U većini slučajeva ET priljepka gdje je operativna takva grupa, kapetan broda, ili zapovjednik baze, može eskivirati, biti prijetvoran, čak i prgav, i odbiti ukloniti intruzivne naprave i alienska bića. Obično će izbrbljati informaciju kako se tu nalazi visoko tamno biće koje kontrolira njihove ljude. Klijent će ponekad opisati zlokobnu i prijeteću tamnu figuru na letjelici, koja očito vrši snažnu kontrolu, i uvijek se nalazi u neposrednoj blizini kapetana broda.

ET tehničar je obično nesvjestan tamnog utjecaja. Zapovjednik svemirske letjelice je svjestan tamne prisutnosti u oko pola takvih slučajeva. Članovi vladajućeg vijeća na matičnom svijetu na različitim su razinama svjesni vladavine tamnih gospodara. Priznaju kako su oni, ili njihovi prethodnici u vijeću, davno prije utvrdili savez s tamnim silama u svrhu zadobivanja osobne i

političke moći. Međutim, jednom kad je tamni ugovor utemeljen, DFEi su preuzeli moć nad vijećem. DFEi su prisvojili „vlasništvo“ nad alienskom civilizacijom, i u vezi toga se ništa ne može poduzeti.

Članovi vijeća, obično u sastavu brojnosti između tri do jedanaest (iako je jednom izviješteno o senatu od 1800 članova), zahvalni su za asistenciju u odvajanju njih samih i njihovih građana od DFEa. Uz asistenciju mnogih svjetlosnih bića, omogućujemo potpuno uklanjanje entiteta tamnih sila, sve od najnižih DFEa zakačenih ET tehničarima preko tamnih lordova na letjelici do visoko rangiranih tamnih bića u vlasti nad članovima vijeća, te nadglednika i silnika skrivenih iza zastora.

Nakon otpuštanja DFEa iz njihove civilizacije, vijeće rado zapovijeda uklanjanje implantata, monitora, komunikacijskih naprava, širokog asortimana poveza i kapica za glavu, i ET tehničara. Zapovijede povratak svih letjelica koje su u orbiti oko ovog i svih drugih svjetova, te svemirskih stanica uključenih u ovaj odvratni projekt. Golemi dio posla obavljen je u vrlo kratkom vremenu. Učinak na svijest nije moguće izmjeriti.

Klijenti su otkrivali, ne samo ove zakačene ET tehničare i njihovu opremu, nego također i automatske sonde i druga sredstva u različitim dijelovima anatomije i u čakrama, ili energetskim centrima tijela, i na samima sebi, a i na drugim članovima svojih obitelji. Ove sonde su ne-fizičke po prirodi, a opet spojene na način koji omogućuje slanje informacija do lokacije ET znanstvenika. Sonda, ili konektor, može također omogućiti ETu da daljinski kontrolira neke aspekte psihološkog, ili mentalno/emocionalnog, funkcioniranja osobe.

U jednom izmijenjenom stanju klijent može vizualizirati sondu, često crni konopac, kako vodi do ET laboratorije. Mi upućujemo pitanja alijeni istraživaču. Ova komunikacija izravno se, duž zakačenog konektora, prenosi do ETa, i iznenađeni ET će, kroz glasovni mehanizam klijenta, odgovoriti. Ovo može biti iznenađujuće i stresno za klijenta, ali s našim jamstvom kako je kontrola samo privremena, i kako su mnogi ljudi prevladali ovu intruziju, većina klijenata nastavlja s dijalogom.

DFE tankovi

U jednom je slučaju žena srednjih godina otkrila nešto što je izgledalo poput cjevovoda zakačenog u području baze njene kralježnice. Tu nije bilo hinjenja istraživanja; ovo je bio energetski cjevovod koji je iz nje isisavao životnu silu. Kada je u svojoj unutarnjoj imaginaciji krenula pratiti cjevovod, otkrila je kako se nastavlja daleko van u „svemir“ do druge lokacije, male planete. Radnici na tom mjestu bila su glupava, nerazborita bića koja su se brinula o sakupljanju i skladišnoj stanici za ovu životnu energiju, ogromnim „tankovima“ sličnim onima naših naftnih rafinerija. To je bio njihov jedini posao.

Slični cjevovodi, iz nebrojenih bića koja žive na mnogim svjetovima, sa svih strana su dolazili do ovog skladišnog postrojenja. Ovi radnici su, od moćne grupe viših bića s druge planete koja su kontrolirala operaciju, kao kompenzaciju primali mali postotak energije životne sile prikupljene na ovaj način. Nisu izgledali svjesni bilo čega drugoga.

Pozvali smo vođu viših bića. Javio se. Da, njegovi ljudi su ustrojili ovu mrežu prikupljanja i skladištenja energije životne sile. Da, ovi radnici obavljaju tu dužnost za njih. Da, DFEi su oni koji vode njegove ljude, i to već dugo vremena. Da, DFEi su zapovjedili polaganje cijelog ovog sustava za prikupljanje energije životne sile. Da, DFEi su energiju životne sile uzimali za njihove vlastite potrebe. Da, njegovi ljudi su zapravo robovi DFEima. Ne, nije bilo ničega što bi oni mogli učiniti oko toga. Da, oni bi cijenili bilo kakvu asistenciju da se oslobode.

U ime Svjetla, zahtijevali smo razgovor s tamnim zapovjednikom koji kontrolira ovu operaciju. Za nekoliko se trenutaka, kroz glas klijenta, ovaj i javio. Bio je iznenađen i iznerviran ovim prekidanjem. Da, njegovi tamni suradnici koriste nešto energije, ali većina bude odnešena do jedne još više razine u tamnom realitetu. On o toj razini ništa nije znao.

Pozvali smo Svjetlosne duhove spasitelje da okruže ovog tamnog zapovjednika mrežom svjetla, svjetlosnom stupicom, kapsulom svjetla, da poviju ovoga u svjetlo. Zamolili smo Svjetlosne duhove spasitelje da prođu kroz skupinu tamnih na toj planeti, ma gdje se u tom trenutku nalazili, i poviju u svjetlo svakog od njih.

Uputili smo zapovjednika da se fokusira unutar samoga sebe. Prva obmana u tamnom realitetu je kako nema svjetla unutar individualnog bića. Jednom kad to povjeruju, oni su pod potpunim jarmom njihovih tamnih nadređenih. Kontrolirani su prijetnjom anihilacije. Druga obmana je kako oni mogu biti anihilirani, mogu biti uništeni, prestat će postojati. Treća obmana je da će ih svjetlo ozlijediti, spaliti ih, uništiti. Tako da bi oni, naravno, izbjegavali svjetlo. DFEi su, kroz ove tri obmane, potpuno kontrolirani prijetnjom i strahom.

Zapovjednik je bio zapanjen kad smo otkrili njegovu vlastitu iskru svjetla. Njegov cijeli fokus je bio na iskri kad se proširila. Bila je topla. Prisjetio se Svjetla i topline iz svoje davne memorije. Prisjetio se svog porijekla od Svjetla, i trenutačno odbacio tri kontrolirajuće obmane. Nanovo je odabrao Svjetlo. Ovo je transformacija demona.

Kad je ponovo razmotrio projekt prikupljanja i skladištenja, shvatio je strašnu invazivnost, opačinu kršenja slobodne volje nebrojenih od boga stvorenih bića. Složio se početi demolirati sustav. Također se složio pomoći u okupljanju i transformaciji legija DFEa pod njegovim zapovjedništvom. Kroz linije komunikacije sa svim podređenima dozvao ih je iz udaljenih ispostava i uputio na fokusiranje unutra, kako je i on uradio. Svjetlosni duhovi spasitelji skupljali su ih kad bi došli, svakog u njegovu vlastitu kapsulu svjetla. Ovo je u usporedbi s prolaženjem kroz proces sa svakim pojedinačnim demonom jako učinkovita metoda otpuštanja DFEa. Prema tvrdnjama klijenata iz tisuća sesija kroz sve ove godine, to djeluje.

Kad ovi DFEi navale, klijenti opišu scenu poput poplave tame, kao rijeku lave ili gustog, crnog ulja, koje teče prema Svjetlu. Svaki DFE je učajuren u svjetlu; svaki otkriva svoju iskru; svaki se transformira u svjetlo. Svjetlosni duhovi spasitelji transportiraju ih do njihovog vlastitog mjesta u Svjetlu. Ovo je klijentu u izmijenjenom stanju svijesti jedan impresivan vizualni prikaz.

Javivši se ponovo vođi bića više razine, nalazimo njega i njegove ljude u proslavi njihove nanovo uspostavljene slobode. Bili su zahvalni za pomoć. Napustili su sve aspekte projekta

prikupljanja energije. „Oprema“ je bila rastavljena. Ovo bi oslobodilo mnoge ljude i nebrojene druge tog energetskog odvoda.

Uputili smo klijenticu da pretraži područje na kojem je prvi put otkrila cjevovod. Čak i nakon ovog otpuštanja mnoštva DFEa, još je bio na mjestu! Ponovo prateći cjevovod, pronašla je skladišnu planetu. Jedno od glupavih bića je izgradilo neke svoje vlastite zamisli. On je ovaj projekt vidio kao vrlo dobar posao, čak je razmatrao i neke potencijalne komercijalne mogućnosti ovdje. Ovaj i nije bio tako glupav. On je sad razmišljao kao poslovni čovjek, i mao je crvene oči. Ovo je jasno pokazalo pravac koji smo trebali pratiti u sesiji. U klijentovoj imaginaciji, crvene oči na bilo kojem ljudskom biću, ETu, životinji ili crnoj grudici, ukazuju na DFE energiju.

Kad je transformirani tamni zapovjednik na drugoj planeti počeo okupljati svoje trupe, ovaj možebitni poduzetnik se odcijepio i prekinuo vezu, obje, i komunikacijske linije i cjevovode do tog mjesta. On je odlučio sistem prikupljanja energije životne sile sačuvati za sebe i svoje ljude. Naravno, drugi DFEi su upravljali njegovim razmišljanjem i pokušavali smanjiti vlastite gubitke.

Ponovo smo, u ime Svjetla, pozvali glavnog u ovoj grupi. Odcijepljeni tamni zapovjednik istupio je gundajući, i odao svoju pobunu protiv zapovjednikovog pozivanja. Svjetlosni duhovi spasitelji ponovo su uradili svoj posao, DFEi su prošli kroz transformaciju, a oni glupavi su se složili rastaviti njihov dio sistema.

Cjevovod je nestao iz baze kraljeznice klijentice. Ona je osjetila olakšanje, iako prije sesije nije bila svjesna intruzivne naprave niti energetskog odvoda. Tada je samo znala kako nešto nije uredu. Nakon pohađanja predavanja o SRTu, osjetila je unutrašnji poriv da s nama u privatnoj sesiji to istraži. Bila je zaprepaštena time što je otkrila, i oduševljena rezultatima.

Žetva Energije

U drugom slučaju žena je htjela proći terapiju prošlog života. Nije bilo specifičnog problematičnog područja, ona je jednostavno htjela iskusiti rad. Znala je jedino da radimo regresijske terapije. Objasnili smo kako je unutrašnje poznavanje sebe to što upravlja sesijom, i da mi ne vodimo klijenta u prošle živote. Bila je voljna istražiti što god isplivalo. Kad je skenirala svoje tijelo, otkrila je prekid energije u abdomenu, u području solarnog plexusa. Izgledalo je kao da je stegnuta, i osjetila je laganu mučninu.

Dr. B.: „Ako bi taj osjećaj stegnutosti mogao govoriti, što bi on upravo sada rekao?“

C: „Što hoćeš?“

Dr. B.: „Što ti radiš ovdje?“

C: „Uzimam njenu energiju.“

Vrlo neposredno, bez okolišanja, bez prikriivenih priča.

Dr. B.: „Jesi li ikada bio čovjek u svom vlastitom tijelu?“

C: „Ne.“

Dr. B.: „Koje je boje svjetlo u tvom univerzumu?“

C: „Narančaste“.

Dr. B.: „Što radiš s energijom?“

C: „Šaljem je gore do Velikog Tamnog.“

Nije bilo letjelice. Nije bilo matične planete. Nije bilo pokorene ET civilizacije. Nema posrednika. To je bio DFE koji crpi energiju viseći samo u jednom mjestu narančastog svjetla. Našli smo kako su lokacije crvenog, narančastog, crnog, i ponekad tamno-ljubičastog svjetla, izgleda domene DFEa. Ova banda uljeza je jednostavno isisavala energiju iz ove žene i mnogih drugih ljudi. DFEi su odgovorili na proces transformacije i bili otpušteni.

Nastavili smo sesiju s oporavkom fragmentacije duše. Njena esencija je bila polagano isisavana. Većina je povraćena i reintegrirana. Žena se osjećala umorno, ali i mirno i nekako potpunije.

Pokojni Robert Monroe, bivši izvršni korporativni direktor, bio je pionir u opisivanju i objavljivanju osobnog iskustva i istraživanja u okviru van-tjelesnih iskustava, OOB (out-of-body experience).² Detaljizirao je bitke s entitetima koje je on zvao „demoni.“ U nekim od njegovih van-tjelesnih ekskurzija, shvatio je da postoje „entiteti“ koji ga jašu kao što dijete razigrano jaši konjića na leđima odraslih. Opisuje i jedan OOB u kojem je opsluživao drevnu crpnu stanicu s ogromnim cijevima koje transportiraju nešto od puno veće energetske vrijednosti nego nafta, vrijedno i vitalno potrebno drugdje. Je li to energija životne sile ispumpana od ljudi transportirana do drugih mjesta za korištenje od strane oportunističkih bića? Našli smo puno takvih slučajeva u kliničkoj praksi.

Vampiri

DFEi vjeruju kako oni nemaju iskru svjetla u svom središtu. To je prva obmana u tamnom realitetu. Oni vjeruju kako nemaju svoj vlastiti izvor energije. Nema svjetla, nema energije, nema ishrane. Oni moraju krasti energiju od najboljeg izvora na planet: ljudskih bića koja ništa ne sumnjaju. Njihovi nadređeni vjeruju istu stvar. Njihov posao je ušutkati svjetlo u ciljanim ljudima i požnjati toliko energije od domaćina koliko je moguće transportirati do viših ravni tame. Oni od domaćina doslovno krađu životnu silu ili energiju duše. Ovo vodi do svih vrsta ljudskih oboljenja i simptoma bolesti. Ovo nije novost u ljudskoj povijesti.

U starosjedilačkim kulturama, iscjelitelj se zvao šaman. U šamanskoj literaturi, smatrano je kako je bolest uzrokovana gubitkom duše.¹¹³ Krađa duše se često događa zato što je jedna

osoba stekla premoć nad drugom osobom. Oni koji su preživjeli seksualno napastovanje često opisuju osjećaj kao da je zločinac (otac, očuh, djed, ujak) ukrao njihovu dušu. U svakom slučaju seksualnog zlostavljanje koji smo vidjeli u kliničkoj praksi, bili su uključeni DFEi.

Krađa duše može biti rezultat kletve, uroka ili čini bačene od vještice, crnog magičara ili čarobnjaka. Crna magija uvijek uključuje DFEe. Ovakav tip kletve i fragmentacija duše ponekad budu otkriveni u prošlim životima, a kletva može još uvijek utjecati na klijenta u sadašnjem životu.

Mnoge žene izvještavaju o ljubavnim aferama s muškarcima koji su bili posesivni, čak i nasilni. Ove afere često završavaju gorčinom. U nekim slučajevima, muškarci su se zavjetovali držati žene pod svojom kontrolom i posjedovati njihova srca i duše. U sesijama s ovim ženama, kada smo te muškarce mogli istražiti na daljinu, iznalazili smo kako su djelomično ili potpuno pod kontrolom DFEa.

Vampirizam je kulturni mit koji je stariji od Kršćanstva. Odnosi se na izvlačenje krvi ili životne sile iz živućih ljudi bez da ih se usmrti. Stvorenja iz mita uzimaju mnoge forme: demoni; inkubi i sukubi; zgodni muškarci, lijepe žene, od kojih su i jedni i drugi mijenjoliki; crni magičari; noćno-leteće astralne krvopije; duhovi neumrlih i drugi.⁴ DFEi su integralni dio ovakve vrste aktivnosti.

Za vrijeme katastrofe kao što je zemljotres, vulkan, rat, ili pad aviona koji rezultiraju smrću, DFEi nastoje osvojiti koliko god više mogu zbunjenih duša. Ljudi koji umru s emocijom krivnje prijemčivi su za DFEe. U filmu Duh (Ghost), dva loša momka su umrli i odmah bili ščepani od strane tamnih entiteta. Fragmenti uma živućih ljudi mogu biti zarobljeni od DFEa.

Ovo su aktivnosti DFEa: potkopati snagu ljubavi; kaos i destrukcija u ljudskim životima; kontrola i moć nad drugima; krađa duše; isisavanje životne sile; ščepati duše i fragmente uma tijekom traumatičnih i zbunjujućih događaja. Ovo je istinito, kako na ovoj planeti tako i u drugim svjetovima, drugim realitetima, drugim ravnima i dimenzijama.

U ljudskoj interakciji, DFEi pokušavaju izazvati kaosa i destrukcije, prekida i razdora između ljudi koliko god mogu. Individualno se ovo manifestira kao nisko samopoštovanje. U ljubavnoj vezi između dvoje ljudi, ova interferencija može voditi do uzrujanosti, odvajanja i razvoda, a čak i do obiteljskog nasilja i ubojstva.

Skupine ljudskih duša vraćaju se nazad život za životom da bude zajedno u iscjeljujućim i ljubavnim interakcijama.¹¹⁵ Ljubav je iscjeljujuća energija i na ovom svijetu i onkraj njega. DFEi se nastoje pačati u iscjeljujuću snagu Svjetla/Ljubavi gdje god i kad god mogu. Oni tvrde kako je to samo njihov posao.

PREGOVARANJE SA SILAMA TAME

Pakt s djavolom, dogovor sa sotonom, udruživanje s Luciferom, građa su horor filmova i gotskih romana torture s radnjom u srednjovjekovnim dvorcima. Odjeci dr. Fausta! Samo spominjanje Inkvizicije, noćne more kakva je bila, evocira scene divljih progona vještica i optužbi za saradnju s djavolom, te strašnih mučenja koja su im u vidu kazni odmjerena. Spaljivanje na lomači, smrt na spravama za mučenje i druge nehumane torture, podstakle su mnoge potrebite nesretnike na čin prizivanja sila tame koje bi im pomogle u osveti. U ovim groteskno ključnim trenucima u postojanju bića, lična duhovna evolucija, obzirom na izbor učinjen u korist sila tame, napravila je korak unazad.

Kroz čitavu istoriju oružanih sukoba, ratnici su jurišajući u bitku prizivali mračne sile. Molitve Bogu u tom momentu, kažu oni, ne donose ništa dobra. Bog ne pomaže jednom vojniku u ubijanju drugoga. Duhovi umrlih u bitkama mogu, zarobljeni od strane DFEa koji su došli u trenutku strahom potaknute zamolbe, vjekovima ostati vezani za Zemlju. DFEi ne mogu da pružaju zaštitu od smrtnih rana. Vojnici koji tako u zadnji čas sklope pogodbu s mračnim silama uživaju u osjećaju nepovrijeđivosti. Neprijatno su iznenađeni svojom smrću kao ishodom i potonjom vezanošću za tamu.

Nebrojeni su ljudi iz miliona različitih sebičnih pobuda, ili za zdravlje ili sigurnost najmilijih, u ovom ili u prethodnom životu sklopili pogodbe sa đavolom. U nekim slučajevima pogodbe su namjerno sklopljene, u drugima pak, veza je nastala nesmotrenim prihvatanjem poziva, prikrivenog ili otvorenog, od strane onih tamnih. Tamna strana ne pregovara u dobroj vjeri; nema vremenskog roka isteka ugovora. Ljudi misle samo u okvirima ovog života. Mračne sile razmišljaju u okvirima vječnosti, ali tu činjenicu ne istaknu. Jednom kada se dogovor uspostavi, DFE je dodijeljen. Osoba je pod kontrolom mračnih sila na dugo, dugo vrijeme. To se pretvori u strašno mračno ropstvo.

U mnogim primjerima dogovor je svjesni čin namjernog traženja. Najozbiljniji oblik prizivanja Sotone je onaj s izričitim ciljem stvaranja formalnog pakta. Pakt obično garantuje neke zemaljske koristi poput lične ili političke moći, tajnih znanja i psi-sposobnosti, materijalnog bogatstva, ili obezbijedivanja usluga od strane željenih žena ili muškaraca. Oni Tamni, uživaju nuditi takve kratkotrajne nagrade u zamjenu za vječnu dušu osobe s kojom se pogađaju.

Nakon smrti žrtve takvog ugovora, nesrećni duh može da prođe kroz ciklus Svjetlosti i inkarnira se ponovo, a ugovor će se reaktivirati odmah po rođenju; DFEi se ponovo dodijele. Ovo zarobljeno ljudsko biće, kroz svoje fizičko tijelo, iz života u život nastavlja s perverznim radotama tame u sužanjstvu i potpuno pod kontrolom mračnih sila.

Isto tako često, upravo preminuli duh, ostane vezan za Zemlju (zajedno s ugniježdenim DFEom koji ga kontrolira) i nastavlja služiti mračnim silama na način da se prikači za drugo ljudsko biće. Kada ovakav EB bude otkriven u sesiji, on ispoljava ponašanje DFEa, kako svojom reakcijom na razotkrivajuća pitanja, tako i pri otkrivanju njegove svrhe. No s druge strane, tvrdi da je živio u svom tijelu. Ovi EBi obično su raspoređeni u zapovjednike nižeg ili srednjeg ranga. Nisu oni najniži koji mrmljaju, sikću ili reže.

U sesiji, klijentu koji je u ovom ili prethodnom životu, ili s prikačenim entitetom koji je podlegao iskušenju, formirao takav pakt, predlažem:

Dr. B.: „Prisjeti se trenutka u kojem si izabrao tamu.“

Ova će se jadna duša odmah prisjetiti sudbonosnog trenutka: kao ratnik ide u bitku, kao vještica biva spaljena na lomači, kao političar žudi za većom moći, ili neke druge podjednako bitne tačke izbora. Čim se počnu sjećati svog iskustva od tog trenutka nadalje, ne da su voljni, oni ne mogu dočekati da okončaju ropstvo, da očiste svoj um od distorzija i odreknu se opakog pakta. Vodili smo ga da izgovori Odricanje od tame, frazu tog trenutka. Entitet daje izjavu kroz glasovni mehanizam klijenta.

Dr. B.: „Ponovi ove riječi. Napravi ih svojima. Ne čini ništa dobro ako ih ja kažem umjesto tebe. Moraš ih ponoviti kao da su tvoje sopstvene.“

Terapeut mora biti osjetljiv na vjerske stavove klijenta. Za one koji se ne protive imenu Isusa Hrista, to sveto ime se koristi. Za one koji su osjetljivi iz bilo kog razloga, termin „Svjetlost“ je zamjena.

„U ime Svjetlosti, neka te Bog odvrati, Tamo.“

Entitet/klijent ponavlja ovu rečenicu, kao i svaku od sledećih.

„Odričem se svih aktivnosti tame.“

„Opozivam sve ugovore i sporazume, pozivnice i prizivanja, rituale i inicijacije u tamu.“

„Kroz vječnost, sve dok moja duša postoji.“

„Jer u ime Svjetlosti, tako tomu jest.“

Entitet/klijent ponavlja. Nakon 20 ili 30 sekundi tišine, ja tiho pitam:

Dr. B.: „Koji osjećaj to izaziva?“

Normalno bude prisutan duboki osjećaj olakšanja, kako kod prikačenog entiteta tako i kod klijenta. Kada je osoba preplavljena DFEima postoji mogućnost da je bilo nekih poziva ili prihvatanja u ovom ili prethodnom životu. Davanje izjave na ovaj način ima dvostruku funkciju, prikačeni EB s ugnježenim DFEom, a i klijent, oslobođeni su njihovih pojedinačnih ugovora s tamom. Oni Tamni tada bez muke mogu biti otpušteni od klijenta, kao i od zbuđenog i zavedenog duha vezanog za Zemlju (EBa).

Ista izjava se koristi kod bilo kojeg klijenta koji se prisjetio prošlog života u kojem je, na bilo koji način, bio u interakciji s mračnim silama, bilo da su se petljali u čarobnjaštvo, crnu magiju, vračanje, tamna bratstva ili sveštenstva, ili bilo kakve vrste aktivnosti satanskog kulta.

Energija sila tame distorzira razmišljanje taman toliko koliko treba da osoba vjeruje kako je

ono što ona čini, upravo ono što ona i želi činiti. Bez neke intervencije kao što je SRT, ovakvo ponašanje će se nastaviti nesmanjenim tempom, čak i kroz mnoge živote, čineći bezglavo razmišljanje dobro ukorijenjenim.

Formalni i obavezujući odnos s Bogom iziskuje vjeru u Boga, posvećenost dužnosti i služenje čovječanstvu. To su monaški i religijski zavjeti. Bog ne želi ništa drugo za sebe, samo ono što je u najboljem interesu ljudi. Pakt s đavolom je sasvim drugačiji u suštini i formi. Đavo zahtijeva nešto za sebe dok daje malo dragocjenosti čovjeku koji je tražio pakt. Bog se pogađa s ljudima ili s čovječanstvom. Đavo se isključivo dogovara individualno s osobom. Tradicionalno, pakt s đavolom potpisan je ljudskom krvlju, a čuvan od đavola.

Slični paktovi i dogovori su očigledno sklapani i između lidera alienskih civilizacija i Sila tame. Ovi zlonamjerni dogovori donose strašne represije alienskim građanima i često imaju štetne i dalekosežne posljedice po planetu Zemlju i njene ljudske stanovnike.

Tamni reptili

Charles je bio aktivni hipnoterapeut. Takođe je imao izražene vidovnjačke sposobnosti. Volontirao je pri demonstraciji u okviru nastave osposobljavanja za SRT. Osim ako nešto nije već isplivalo na površinu ili bilo otkriveno kod te osobe, u ovim demonstracionim sesijama ne određujemo predmet niti pravac ispitivanja. Volonteru je dana instrukcija da skenira svoje tijelo u potrazi za emocionalnim osjećanjima ili fizičkim senzacijama. Tu uvijek postoji nešto. Nastavili smo sa razotkrivajućim pitanjima:

„Ako bi imalo veličinu ili oblik, kakva bi bila?“

„Da ima boju, koja bi bila?“

„Da ima zvuk, kakav bi on bio?“

„Da ima riječi, koje bi one bile?“

„Da može pričati, šta bi upravo sada govorilo?“

Poslije svakog pitanja napravi se pauza za mogući odgovor. Ako tu postoji entitet, obično je izazvan ovim pitanjima i vrlo vjerojatno je da će, do vremena postavljanja poslednjeg, imati nešto da nam kaže. Duh vezan za Zemlju će biti uplašen i zbunjen, ili ratoboran i defenzivan. DFE će biti neprijateljski raspoložen, prkosan i arogantan. ET će biti iznenađen što ga gnjavimo dok on, ili prikuplja podatke „naučne“ prirode, skuplja energiju za svoje kontrolore, ili se bavi preuzimanjem. On obično izaziva naše pravo da ometamo njegove aktivnosti ili propituje svoje pravo da bude prisutan. Kroz razotkrivajuća pitanja, onaj kod Charleasa identifikovan je kao ET pod DFE uticajem.

Još jednom, povezali smo se sa Vladajućim savjetom, liderima ove alienske civilizacije. Priznali su bivšu vezu s mračnim silama. Pozdravili su našu pomoć. Imao sam intuitivni bljesak

da tamni visoki komandant nije sa drugima u odajama savjeta. Moja pitanja bila su usmjerena lideru Savjeta.

Dr. B.: „ Pogledaj oko sebe po vašoj odaji. Da li je on tu? Možda je u predsoblju, negdje iza scene, u susjednoj sobi. Je li iza zidova, sakriven od tvoga pogleda.“

Charlesova percepcija prebacila se do sobe blizu odaja Savjeta i on je opisao mračnog kontrolora. U prvi mah se Charlesu učinilo da vidi uspravljenu veliku reptilsku figuru koja je bila iznenađena što je otkrivena. Ovaj tip je često opisivani u NLO literaturi. Reptoidi imaju lošu reputaciju.

Pozvao sam Svjetlosne duhove spasioce da opkole ovo reptiliansko biće kapsulom svjetlosti. Zahtijevao sam, u ime Svjetlosti, da pokaže svoju pravu formu. Odmah je promijenio oblik u tamnu grudicu. Bilo je to prijetvorno prerusavanje. Visoki komandant tame preuzeo je lik loše reputiranih reptiliana.

Brzo je prošao kroz svoju transformaciju i za sebe izabrao Svjetlost. Počeo je da pomaže pozivajući svoje podređene, cijelu grupu DFEa koji su preplavili ovu skupinu aliena. Odvedeni su u odgovarajuće mjesto u Svjetlosti, i još je jedna alienska civilizacija oslobođena ropstva u tami.

Postoje planete, možda i univerzumi, gdje Svjetlost Univerzalnog Uma, ili Hristova Svijest kako se često naziva, nije još prodrila. Luciferova energija je tamo stigla prva i na nekim od ovih lokacija štovana je poput Boga. Kada ih otkrijemo, oni mračni budu tretirani standardnim SRT procedurama i transportirani u Svjetlost.

„Kraljevstvo nebesko je u vama; i svaki onaj koji poznaje sebe naći će ga.“ U jezgri svakog od Boga stvorenog bića nalazi se iskra Svjetlosti, iskra Božije svijesnosti. Poricanje i prkošenje ovom duhovnom naslijeđu, poricanje i prkošenje Bogu. U najdubljem jezgri, svako biće zna istinu o svom identitetu. To se ne može poreći. To je put Kući, put ponovnog spajanja s Bogom, Stvaralačkim Izvorom.

P o g l a v l j e 10

TERAPIJA DUHOVNOG OTPUŠTANJA I DFEI

Egzorcizam

Procedura katoličkog egzorcizma, Rimski Ritual, ima dugu povijest razvoja i svoj sadašnji format konačno doseže u sedamnaestom stoljeću. Svećenici Katoličke Crkve još uvijek se njome koriste u slučajevima svečanog egzorcizma. Između 1970. i 1980., samo je u

Sjedinjenim Državama¹²¹ obavljeno više od 600 svećanih egzorcizama. Ta je procedura u okvirima Crkve i dalje vrlo živa, premda je to rijetko objavljivano. U osnovi, interakcija između opsjedajućeg demona i svećenika-egzorciste je suparnička; demon bude istjeran van u ime Isusa Krista, bez specifikacije odredišta. Procedura ne nudi nikakvu ljubav, nikakvo suosjećanje, nikakav obzir prema entitetu, kao da pali anđeo nije od Boga stvoreno biće.

Ovakav oblik egzorcizma je neodgovoran u pogledu tretmana i disponiranja entiteta. Demon se može vratiti istoj osobi. Može pronaći drugu nesvjesnu žrtvu, ili se zakačiti svećeniku-egzorcisti. To je kao uklanjanje čavla iz automobilske gume i bacanje istoga na ulicu. Osoba koja ga je bacila, ili bilo koji drugi vozač, može ga svojom gumom ponovo pokupiti.

Otpuštanje demonskog entiteta

Temelj Terapije Duhovnog Otpuštanja znanje je kako sva od Boga stvorena bića sadrže monadu, neuništivu, vječnu iskra Božje svijesti. Sve ostalo je iluzorno i prolazno, dio dualnosti koji tvori ovu fizičku stvarnost, koja obuhvaća dobro i zlo, svjetlo i tamu, ispravno i pogrešno, i druge polaritete. Knjiga Otkrivenja naglašava početak igre, čin biranja strana: Svjetlo ili tama.¹²² Svaka Božja iskra će se vratiti, i naposljetku će se svi združiti u Jednosti. Ovo uključuje i Lucifera, krajnjeg sina rasipnoga, i njegove legije demona, „Snage Tame.“

Proces duhovnog otpuštanja DFEa zahtijeva sposobnost zamišljanja, vizualnog dočaravanja, te prihvaćanje izvjesnih duhovnih figura. To nije religijska vježba i ne zahtijeva odanost ni jednom religijskom vjerovanju ili praksi. Ovo bude objašnjeno klijentu prije početka sesije. Izvjesna imena mogu biti korištena u sesiji, i određena bića, poput Arhanđela Mihaela i Kristove Svijesti, biti pozivana u pomoć.¹²³

Jednom kada zakačeni entitet bude prepoznat kao DFE, terapeut poziva Ratničke Anđele Svjetla da formiraju bedem od svjetla oko cijele lokacije sesije, domova svih kojih se to tiče, svih prijatelja, obitelji, i voljenih koji su uključeni. Ova moćna bića svjetla stoje nasuprot svake tame koja bi se umiješala u rad sesije.

Terapeut zahtijeva od Svjetlosnih Duhova Spasitelja da vežu DFEa u mrežu svjetla, stupicu svjetla, kapsulu svjetla, nepropusno, neprobajno i neizbježno. Kako se svjetlosna kapsula steže, tamno biće počinje osjećati pritisak i njegove ivice počinju blijedjeti.

Bića svjetla koja pomažu u ovom procesu moguće su arhetipska ili potpuno imaginarna. Moguće su apsolutno stvarna, duhovno razvijena, svjesna bića koja egzistiraju u ne-fizičkom realitetu različite vibracije ili dimenzije od Zemljine razine. Ona možda prebivaju u zamišljenom carstvu gdje ETi egzistiraju zajedno s anđelima i mnogim drugim svjesnim bićima.¹²⁴

Istinski entiteti tamne sile nisu bili ljudi pa nemaju iskustvo umiranja, iako, zbog kontakta s ljudskim umovima, mogu posjedovati saznanje o konceptu. Kako njihove ivice postaju nejasne, sive, ili poderane, oni često strahuju od anihilacije. Misle da blijedenje znači nestajanje, prestanak postojanja.

Sljedi tipični dijalog između terapeuta i DFEa zakačenog za klijenta koji govori kroz glas klijenta.

Dr. B.: „Što su ti tvoji pretpostavljeni rekli u vezi toga kako bi osjetio svjetlo ukoliko bi ti se ovoliko približilo?“

DFE: „Rekli su da bi peklo.“

Dr. B.: „Da li peče?“

DFE: „Ne.“

Dr. B.: „Da li su ti lagali?“

DFE: „Da, rekli su da bi peklo.“

Dr. B.: „To je treća obmana: da je svjetlo svakako štetno. Što su rekli da bi se dogodilo da ti se svjetlo ovoliko približi?“

DFE: „Rekli su mi da bih bio uništen, nestao bih, prestao bi postojati.“

Dr. B.: „To je druga obmana, to da možeš biti uništen, svršiti s postojanjem. Jesi li uništen? Nestaješ li?“

DFE: „Ne. Dobro, nešto se mijenja, ivice mi blijede.“

Vrlo malo je ratobornosti u ovom trenutku. Fokus DFEa skrenut je s njegovog zadatka s klijentom, te njegovog prkošenja i prijetnji upućenih terapeutu na strah za svoj vlastiti opstanak. Uz vodstvo i asistenciju terapeuta, on počinje shvaćati kako je bio obmanut.

Dr. B.: „Što su ti nadređeni rekli o tome što je unutar tebe?“

DFE: „Nema tu ničeg drugoga osim tame (ili mržnje, ili vatre).“

Dr. B.: „Okreni se i zagledaj duboko unutar sebe. Počni se fokusirati duboko unutra. Prokopaj tunel do svog središta, do samog središta svog bića, do same jezgre tvoje esencije. Što nalaziš?“

DFE: „Ništa, samo je mrak.“

Dr. B.: „To je prva obmana. Nastavi gledati. Kroz tamu, kroz slojeve crne sluzi. Nastavi gledati, nastavi dalje, točno u svoje središte. Što tamo vidiš? Gledaj pažljivo.“

DFE: „Tu je neko svjetlo. Sasvim sitna točkica svjetlosti.“

Unutrašnje Svjetlo znalo je biti opisivano kao točkica, treptaj, iskra, svijeća, plamenčić, crveni

ugalj, biser, dijamant, zvijezda, rubin, kristal, smaragd, vatra, sunce, i drugi slični prikazi.

Dr. B.: „Što se događa s tim malim svjetlom dok ga nastavljaš promatrati?“

DFE: „Ono sjaji svjetlije, raste.“

Ovo se gotovo uvijek događa s ovim tipom entiteta nakon što otkriju svoju vlastitu iskru svjetla.

Dr. B.: „Približi mu se. Što osjećaš? Da li peče?“

DFE: „Ne, ne peče. Toplo je.“

Dr. B.: „Od kada nisi osjetio tolinu?“

DFE: „Ne mogu se sjetiti.“

Dr. B.: „Zakorači unutra. To je tvoje vlastito svjetlo. To je središte tvog bića. To je ono što ti jesi. Zakorači pravo unutra. Budi uznosit unutar vlastitog svjetla. Kakav je osjećaj?“

Kad tamno biće zakorači u svoje vlastito svjetlo, tama nestane.

DFE: „Toplo je i mirno.“

Dr. B.: „Od kada nisi osjetio toplinu i smirenost?“

DFE: „Ne sjećam se.“

Dr. B.: „Što se dogodilo tvom tamnom obličju, tami koju smo prvo vidjeli?“

DFE: „Otišla je.“

Ovo je preobrazba demona, i dijalog gotovo uvijek prati ovaj obrazac. To je neposredan terapijski proces.

Dr. B.: „Oni su te obmanuli. Rekli su ti da u tvom središtu nema svjetla. To je prva obmana. To je poricanje Boga, obmana prvog reda. Ova točkica Svjetla je iskra Božje svijesti. To je iskra u središtu tvog bića koja ti daje vječni život. Nitko ti to ne može uzeti. Tamni gospodari niti ti mogu dati život niti ga mogu uništiti.

Jednom kad povjeruješ u prvu obmanu, kako nema svjetla u tvom središtu, vjerovati ćeš i drugoj obmani, da možeš prestati biti, da možeš biti uništen. Poslije toga vjerovat ćeš u bilo što. Oni ti kažu da je svjetlo štetno, da će peći, i ti ga se moraš kloniti. Ako vjeruješ ovoj trećoj obmani i slušaš njihove zapovijedi, nikad nećeš naučiti o svjetlu. Kakav je osjećaj znati da su te otpočetak obmanjivali?“

DFE: „Ne sviđa mi se to. Ljut sam. Lagali su mi.“

Dr. B.: „Da li bi nastavio služiti te gospodare koji su te ovako obmanuli?“

DFE: „Ne.“

Otkada su se pobunili i napustili Božji Izvor, entiteti tamne sile, miljenici Lucifera, legije demona, kontrolirani su tima trima obmanama, strahom od kazne, i prijetnjom anihilacije. Ovom kratkom intervencijom DFEi unutar sebe otkriju istinu o svom biću, sjeme osobne transformacije, ključ do slobode.

Dr. B.: „Želiš li učiniti novi izbor? Da li bi danas izabrao Svjetlo?“

Gotovo uvijek kažu da. Sviđa im se osjećaj svjetla u njima. Oni nisu glupi, samo su neupućeni u vezi svjetla.

Dr. B.: „Izgovori ove riječi: Ja se opredjeljujem za Svjetlo“

DFE: „Ja se opredjeljujem za Svjetlo.“

Dr. B.: „Mi svjedočimo tvom izboru, a Univerzum ga priznaje. Ti si slobodan.“

Transformirani DFE: „Hvala vam.“

Dr. B.: „Nema na čemu. Svjetlosni Duhovi Spasitelji, podignite ovoga do njemu određenog mjesta u Svjetlu. Šaljemo te do tvog vlastitog mjesta u Svjetlu mali prijatelju, i pozdravljamo te.“

Ovaj proces ne izgleda kao egzorcizam demona, no vrlo je učinkovit sa svim razinama DFEa koje smo susreli. Pristup nije iz antagonističke pozicije svećenika ili ministranta izbavljenja, obojen ogorčenjem i animozitetom prema ovom grešnom stvoru, nego iz suosjećajnog položaja čvrste ljubavi prema od Boga stvorenom biću koje je zastranilo.

Nekada davno ovaj duh je učinio ozbiljnu grešku i izabrao tamnu stazu. Time je nebrojenim bićima duž te staze prouzročio neizrecivu mizeriju. On je u tami isto tako propatio vlastitu bol. Puno više je toga uključeno u proces nego što se može nazrijeti iz ovog sažetog opisa, a opet ovo bude krajnji rezultat gotovo u svakom slučaju.¹²⁵

Neki su kritičari osudili ovaj proces zato što vjeruju da će tama, ili da bi mogla, kontaminirati svjetlo, oslabiti Nebesa. Kako ograničen i unižavajući pogled na moć Svjetla! Transformirani DFEi budu odvedeni do vlastitog, njima određenog mjesta u Svjetlu, a ne do istog odredišta u koje ljudski duhovi odlaze nakon fizičke smrti. U svakom slučaju, tama je iluzija prikrivanja slična dječjim kostimima za Maškare, i ona nestaje kad malo biće otkrije svoje vlastito svjetlo, kad uđe u njega, i izborom postane svjetlo. Ne, Svjetlo nije kontaminirano primanjem jednog od svojih stvorenja koje je zastranilo. Kad tamu dovedemo do Svjetla, tama je ta koja se transformira, ne mijenja se Svjetlo.

Izranja pitanje o realitetu demona i demonskog opsjedanja. U jednom uređenom univerzumu kreiranom od Boga, zašto bi On dozvolio takvim bićima da postoje? Zašto bi On dozvolio da

Njegove ljudske kreacije budu toliko okužene njima? Zašto je takav kaos dozvoljen u svijetu? Neki su špekulirali kako je to Njegov način davanja poticaja ljudima za stremljenjem ka nečem boljem. Oni tamni imaju ulogu uređaja o kojeg se trkači upru na startu, nešto da posluži kao impetus kretanju naprijed, nešto za odgurnuti se.

U činu stvaranja, On daje, od Njega stvorenim bićima izgranatim i isširenim iz Svega Što Jest, individualnim iskrama svijesti, snagu slobodne volje. Ovo je najveći od Njegovih darova. Kolika god veličina ovog dara bila, mora postojati nešto od jednakog značaja da bi ova moć izbora kroz slobodnu volju bila suvisla. Mora biti nečega na čemu će se vježbati moć izbora, nešto od enormnog utjecaja. To može biti odabir između Svjetla i tame.

Ovaj teoretski model duhovnog realiteta tamnih energija izrastao je iz više od 17 godina kliničkog iskustva u radu s ovim bićima, izražen kroz tisuće klijenata u privatnim sesijama. Model djeluje; hipoteze izdržavaju test vremena. Mnogi ljudi su naučili ove metode i postigli slične uspjehe s DFEima, te vidjeli rezultate na svojim klijentima. Elementi ovog modela na mnoge načine nalaze sličnosti u okviru etablirane religiozne i duhovne literature o toj temi. Ono u čemu se razlikujemo je u ljudskom iskustvu nasuprot religijske dogme.

Postoje zla koja su poznata većini muškaraca i žena i koja su skoro univerzalno odbačena. Arhetip đavla je jezgro oko kojeg su ovi odbačeni elementi okupljeni, i iz tog jezgra oni zauzvrat izvlače svoju snagu. Đavao se, u nekom obliku, pojavljuje u svim religijama i mitovima. On je viđen kao vječiti protivnik svega što je dobro u svijetu. Đavao, ili Sotona, što znači oponent ili optuženik, ili diabolos, na grčkom spletkar, jest, i oduvijek je bio, vrlo velikim dijelom ljudske svijesti.

U materijalističkoj Zapadnoj kulturi, čak i u većini crkava, postojanje stvarnog Princa Tame s legijama demona pod njegovim zapovjedništvom smatrano je simboličkim, metaforčkim, pa čak mitološkim. Službeno, profesije koje se bave mentalnim zdravljem, nastavljaju poricati bio što duhovno, a dakako i personifikaciju zla u formi đavola. Međutim, u privatnim sesijama iza zatvorenih vrata mnogi licencirani profesionalci služe se terapijom prošlih života, oporavkom fragmentacije duše, i terapijom duhovnog otpuštanja s nevjerojatnim rezultatima ostvarujući neka izvanredna ozdravljenja.

Bilo da je sila Tame izmišljotina fantazije, proizvod hvastanja gorljivih proroka, projekcija ega, kreacija kolektivne nesvijestice, od Boga stvoren oponent, ili nešto drugo još nepoznato, špekuliranja glede dobra i zla će se, bez sumnje, nastaviti nesmanjenom žestinom.

Proces Terapije Duhovnog Otpuštanja različit je od svake religijske tradicije ili metodologije egzorcizma. U kliničkoj praksi nema potrebe za brigom u pogledu religijskih nagađanja ili sujevjerja. Bilo da su mašta, arhetip, psihološka sjena, kolektivna halucinacija, masovna hipnoza, projekcija vjerovanja terapeuta ili ponovo nešto drugo, DFEi, i njihovi utjecaji, postoje u nekom obliku i imaju učinka u ovoj konsenzus realnosti. Podudaraju se s povijesnim opisom i klasičnim ponašanjem pripisanom demonima. Pojavljuju se u kliničkoj praksi, utječu na ljudska bića, a utjecaji mogu biti odstranjeni primjenom adekvatnih tehnika. Neovisno o bilo kojem religijskom vjerovanju ili dogmi, entiteti tamne sile aktivno su upleteni u našu osobnu i planetarnu evoluciju.

Poglavlje 11

SNAGA UMA, KONTROLA UMA

Kada sam počinjao izučavati hipnozu za stomatologiju, nisam imao pojma kakvim se novim granicama približavam. Levitacija ruke i rukavica anestezije (vidi Silva metoda – op.ur.) koje se pri pripremi za stomatološki zahvat mogu preneti na usta izgledale su poput čudesa. I one, za mnoge ljude s užasnim strahom od stomatologa, to zaista i jesu. Međutim, dovoljno je samo nekoliko vikend predavanja o hypnodontici¹²⁶ (primjena hipnoze i kontrolirane sugestije u stomatološkoj praksi – op.ur.) da saznate skoro sve što je o toj temi potrebno znati.

Ovo znanje je izazvalo moju radoznalost, zapalilo moje interesovanje i više nije bilo zaustavljanja. Nastavio sam proučavati hipnozu i dalje domete ljudskog uma, podsvest, te dublje sfere nesvesnog.¹²⁷ Ono što me najviše zaintrigiralo bila je moć podsvesti nad tjelesnim funkcijama. Sa stomatološkom hipnozom osoba može da kontroliše grgljanje, protok sline, refleks gutanja, disanje, a s post-hipnotičkom sugestijom krvarenje, oticanje, bol, te brzinu ozdravljenja nakon izlaska iz ordinacije. Iskusni meditantima mogu da kontrolišu krvni pritisak, puls i druge autonomne mehanizame. Sličnu kontrolu nad tijelom može se postići samo-hipnozom. Uz biofeedback (bio-povratna veza je tehnika liječenja u kojoj se ljude osposobljava da poboljšaju svoje zdravlje koristeći signale vlastitog tijela – op.ur.) trening osoba može da kontroliše neke od ovih funkcija autonomnog sistema dok je u potpuno svesnom stanju.

Jedno od temeljnih učenja u vezi s korišćenjem hipnoze je kako su svi oblici hipnoze u stvari samo-hipnoza. U stomatološkoj stolici, ili tokom psihoterapije, klijent voljno prihvata sugestije moderatora kako bi si umanjio nelagodnosti stomatološkog zahvata, ili kako bi otkrio izvor bolnih emocionalnih konflikata. Dakle, postoji određena validnost učenja o samo-hipnozi u tim situacijama. Međutim, ovo je u okviru nauke o umu jedan od velikih mitova, i onih koji bi da kontrolišu umove drugih vrlo dobro to znaju.

Neuro-lingvističko programiranje (NLP) razvili su Džon Grinder i Ričard Bandler.¹²⁸ To je u suštini destilat tehnika hipnotičke komunikacije dr Milтона Eriksona, priznatog majstora kliničke hipnoterapije. Metodologija NLP-a uključuje ugrađene verbalne komande, položaje tijela i pokrete ruke koji mogu da utiču na druge osobe bez njihovog znanja. Može da se koristi u okviru terapije, prodajne prezentacije, suda ili bilo kakve međuljudske interakcije. Očigledno može da se koristi i za kontrolu uma.

Nije tajna da reklamna industrija iskorištava sugestibilost potrošača. Većina nas nalazi se u sužanjsstvu kulturnog transa, kombinaciji i kulminaciji emocionalnih okruženja, mentalnih stavova i procena, te socijalnih pritisaka koji su nas obuhvatili još od začeca i rođenja. To podrazumeva standarde i norme našeg društva, običaje i obrasce društveno prihvatljivog ponašanja, priznate i prihvaćene religije, vrste humora, muzike, i umjetnosti.¹²⁹ To takođe uključuje političku notu

koja promovira lojalnost državi i patriotizam, čak do te mere da će se vojnici do smrti boriti protiv "neprijateljskih" vojnika zbog proizvoljno nametnutih geografskih granica.

Kulturna hipnoza takođe oblikuje i preovlađujući Zeitgeist, intelektualnu klimu vremena.¹³⁰ U srednjem veku je preovlađujući Zeitgeist dozvoljavao postojanje duhovne i demonske opsjednutosti. Intelektualna klima savremene civilizacije ne prihvata nikakve takve situacije, niti tolerira postojanje aliena, NLO-a ili otmica od strane aliena koji se u tim NLO-ima voze. U trenutnom modelu naučnog mišljenja to ne može da postoji, stoga ni ne postoji.

Kao što i vrste živih bića na planeti evoluiraju, i nauka takodje evoluira: Zemlja više nije ravna ploča, niti je centar univerzuma; kamenje zbilja pada s neba; bolest više ne izazivaju duhovi (osim kad da), a Vazduhoplovstvo priznaje neke neobjašnjive vazdušne događaje. Uz mogućnost da je pet miliona ljudi možda bilo kontaktirano ili oteto od strane vanzemaljaca, kao i uz izveštaje terapeuta širom zemlje koji opisuju uspešno tretirane slučajeve duhovnih zaposjedanja i priljepaka, postoji pritisak ka evoluciji Zeitgeista kroz uvrštanje/priznavanje ovih iskustva.

Godine 1991., tijekom svog obraćanja diplomantima UCLA (Kalifornijsko sveučilište – op.ur.), pokojni Karl Sagan je izjavio ovo:

Na naučnicima je odgovornost da nikada ne suzbijaju znanje, bez obzira koliko čudno to znanje bilo; bez obzira koliko ono moguće smetalo onima na vlasti. Mi nismo dovoljno pametni da odlučimo koji dijelovi znanja su dopustivi, a koji nisu.

U ranim danima legitimnih istraživanja hipnoze nakon "debele obmane" Mesmerizma, ¹³¹ nekoliko istaknutih istraživača ispitivalo je mogućnosti hipnoze ili, kako su to oni percipirali, induciranog sna. Za hipnozu se znalo da je efikasana kada se koristi direktno na prijemljivoj osobi. Hipnoza na daljinu ili telepatska hipnoza je takođe bila prijavljivana. Rođeni parižanin Pierre Janet (1859-1947) utemeljio je novi sistem dinamičke psihijatrije koji je bio jedan od glavnih polazišta Frojdu, Adleru i Jungu. U jednom radu predstavljenom na velikom strukovnom sastanku 1895, Janet je opisao eksperimente s njegovim subjektom, Leonie. On je bio u mogućnosti da lako hipnotiše mladu ženu, ne samo direktno u licem u lice situaciji, nego i na daljinu. Mogao je da joj daje "mentalne" sugestije koje bi ona tačno iznosila.¹³² Drugi su eksperimentatori ponovili ovu telepatsku indukciju hipnoze na daljinu. U nekim slučajevima su uz induciranje transa mogli da utiču i na ponašanje subjekta.¹³³

James Esdaile izveo je više od 300 operacija i amputacija, mnoge od njih na bojnopolju, koristeći se samo hipnozom u svrhu anestezije. To se događalo u Indiji pre 1850.¹³⁴ Njegova stopa mortaliteta bila je manja od 5%. Hitler je naciju kontrolirao svojom retorikom, toliko ubedljiv i hipnotičan govornik je bio. Kontrola nad podsvijesnim umom može da se, u zavisnosti od namera hipnotizera, koristi na dobrobit ili štetu.

Nema sumnje da se hipnozom može koristiti za utjecanje ili kontroliranje podložnog uma. Određene droge mogu povećati prijemčivost, a to je sve što je potrebno da bi se kontroliralo skupinu ljudi (bilo koje veličine) održavajući ih povodljivima, poslušnima i lojalnima. Um-podešavajuća, svjest-proširujuća droga LSD prvi put je proučavana na ljudima u ranim '50.

CIA je finansirala istraživanje elektromagnetske kontrole uma najranije već tamo 1960. Zloglasni projekat MKULTRA obuhvatao je, ne samo hipnozu i upotrebu psihodeličnih droga, nego i metodu bioelektrične osjetljivosti u svrhu nadzora i ispitivanja, kao i u svrhu pronalaženja tehnika za aktiviranje ljudskog organizama pomoću daljinskih elektronskih sredstava. U svedočenju pred senatskim pod-odborom za zdravlje i naučno-istraživački rad 21. septembra 1977., Sidni Gotlib, voditelj projekta MKULTRA, podsjetio je na tekuće interesovanje u vezi uticaja polja radio-energije na ljude koji se u njemu zateknu, i da li bi osoba mogla biti lakše hipnotisana ukoliko se nalazi unutar radio zrake.

Kongresni zapis iz 1977. godine sadrži izveštaj, od Senata odabranog, Odbora za proučavanje vladinih operacija uz poštovanje prema obaveštajnim aktivnostima ("The Church Committee"). Ovaj izveštaj detaljno opisuje istoriju tajnih eksperimenata kontrole uma (često nelegalno izvođenih na nesvesnim američkim građanima) provođenih od strane agencija vlade SAD. Pod kodnim imenom projekta MKULTRA ispitivane su tehnike poput psihoaktivnih droga, hipnoze, bio-elektronike, radio-hipnotičke intercerebralne kontrole (RHIC), elektronske disolucije memorije (EDOM), okultnih i parapsiholoških istraživanja, radijacije, mikrotalasa i ultrasonika. Nekoliko tehnika se pokazao prilično efikasanim. Jedan CIA-in "konsultant" pričao je Odboru o elektronskim implantima koji se koriste za daljinsku kontrolu uma. Drugi je govorio o sistematskom stvaranju višestrukih ličnosti u okviru individue u svrhu obavljanja obaveštajnih aktivnosti. Treći je govorio o stvaranju lažnih sećanja sa svrhom prikrivanja svih ostalih aktivnosti. Crkveni Odbor je, naravno, rekao: "Ne, ne!", a agencija je, naravno, obećala da će "stati i prestati."

Obaveštajne službe, pre svega CIA, sprovele su istraživanja na hiljadama ljudi, često bez njihovog znanja ili pristanka, bar tokom 60-ih.¹³⁵ Jedna od mogućih primena takvih istraživanja je kontrola neprijateljskih populacija, i civilne i vojne. Podmuklija primjena takve tehnologije bila bi kontrola populacije sopstvene zemlje. Opisi istraživanja u ovoj zemlji prikazuju gnusnu panoramu ljudske nehumanosti prema čovjeku.¹³⁶

Gledanje na daljinu razvijeno je u praktičnu vještinu koja se može naučiti. Pošto je to pre svega bio vojni projekat, verovatno u saradnji s obavještajnim agencijama ove zemlje, velika je vjerojatnost da je vještina razvijena ne samo kao špijunski uređaj, nego kao i oružje. U mentalnom stanju svesti potrebnom za gledanje na daljinu, gledalac se može fokusirati na ciljanu osobu ili lokaciju i percipirati detalje cilja. Postoji mogućnost da gledalac utiče na metu, čak do tačke da izazove smrt.

U revolucionarnom eksperimentu, Jose Delgado, neurofiziolog s medicinskog fakulteta svučilišta Yale, uspeo je da razjarenog bika zaustavi na svega stotinu metara od svog potpuno izloženog tijela. U ruci je držao malu crnu kutiju koja je emitovala radio signal prema sličnoj takvoj crnoj kutiji koja je sadržala mali prijemnik i bila pričvršćena između rogova bika. Signal je bio prenošen kao električni impuls kroz sondu ubačenu u bikov mozak. Korida se nalazila u Madridu, Španija. Godina je bila 1964., a Delgado je s elektronskom stimulacijom mozga (ESB) bio eksperimentisao skoro dvije dekade.¹³⁸

Istraživanje se proširilo na stimulaciju bez ugrađenog prijemnika, koristeći elektromagnetna polja i usmjerene mikrotalase. Upotreba ne-smrtonosnih oružja uključuje specifične frekvencije

mikrotalasa koji mogu da stimulišu određena područja mozga koja opet kontrolišu određene emocije i, kroz neurološko-fiziološke mehanizme, tjelesne funkcije. Zamislite bataljon pešadije kako napreduje kroz polje. Mikrotalasi se usmjere na njih i svi odjednom dobe napad dijareje. To bi obogaljilo svaki napor uključivanja u kopnene borbe.

Dokumentovano je da zvukovi, riječi, glasovi, čak i komande mogu da budu odaslane u um osobe sa ili bez ugrađenog prijemnika. Spekuliše se među autorima koji pišu o kontroli uma kako se čitava memorijska sekvenca, bilo vanzemaljske otmice ili ritualnog zlostavljanja satanističkih kultova, može implantirati telepatski ili putem elektromagnetske projekcije. Ove uspomene mogu biti aktivirane i ponavljane, u kompletu s emocijama, fizičkim senzacijama i glasovima ljudi.¹³⁹ Čak kad bi takve inducirane halucinacije bile moguće, čini se neverovatnim da bi hiljade ljudi mogli imati slične halucinacije ponavljane alienske otmice, a opet s jedinstvenim i ličnim dokazima kao što su krvarenje iz nosa, implantati, ožiljci, trudnoće i gubitak trudnoće, pidžame okrenute naopako s ostacima lišća i trave na njima, i drugim uznemirujućim fizičkim efektima.

Sledeći nivo ovog istraživanja obuhvaća čitanje misli uz pomoć računarno prevedenih obrazaca moždanih talasa. Implantirani kompjuterski čip omogućavao bi osobi pristup računarnoj banci informacija i mogao bi se koristiti za direktnu komunikaciju s drugim osobama. Rezultat: kompjuterski potpomognuta telepacija. Ova vrsta čitanja misli bila je kulminacija CIA-inog cilja, deo operacije Artičoka¹⁴⁰, tehnika za kontrolu ponašanja koje upošljavaju droge, hipnozu, elektrošokove, i ekstra-senzornu percepciju.

Obožavanje đavola verovatno postoji otkad i bilo koji oblik štovanja Više sile, ili Boga. Ljude se od trenutka rođenja trenira da predaju svoju moć i autoritet nekoj vanjskoj agenciji. Prvo su to roditelji, koji kontrolišu sve u životu deteta. Kasnije se, kao autoriteti, pojavljuju školski nastavnici, policajaci i politički lideri. Većina ljudi je poučavana o nekom nevidljivom Bogu koji posmatra svaki pokret i na kraju će suditi svakoj misli ili akciji. Pobuna protiv autoriteta prirodno počinje u detinjstvu usmjerena na roditeljsku kontrolu. Građanska neposlušnost indicira proboj iz kulturnog transa s nekim određenim pitanjima kao što su rasna ugnjetavanja ili protesti tokom Vijetnamskog rata.

Nipodaštavanje i odbacivanje Boga u vidu kraljevske figure u dugim haljama koja sjedi na prestolu na nebu može se manifestovati kao obožavanje đavola, ili satanizam, organizovani oblik takve aktivnosti. Seksualno zlostavljanje dece dio je satanističkih rituala. To može da izazove stanje poremećaja višestrukih ličnosti (MFD), koji je preimenovan¹⁰⁰ u disocijativni poremećaj identiteta (DID).¹⁴¹ Učešće u organiziranim satanističkim kultovima često se u porodicama proteže kroz nekoliko generacija, a DID je od strane terapeuta često viđen kao multi-generacijsko stanje. Detaljno istraživanje satanizma izlazi van okvira ovog djela.¹⁴²

Prema Bowart i Constantine, obaveštajne agencije već su dugo vremena aktivno uključene u aktivnosti kultova.¹⁴³ Prisutni su elementi kontrole uma: droge, hipnoza, bol, kao i brljanje po natprirodnom. Kult je pripremljen izvor ljudskih subjekata, osoba s disocijativnim poremećajem koje mogu biti kontrolisane i programirane, moguće za špijune ili ubice. Prateći korijene CIA-e, preko OSS-a, njezina prethodnika, dolazimo nazad u nacističku Nemačku, i očigledno pitanje je: "Šta je prvo nastalo, satanističko ritualno zlostavljanje ili CIA?" Ne postoji spreman odgovor.

Postoji još jedan element kontrole uma koji se ne pominje u literaturi. Iako se obaveštajne operativce sumnjiči za spregu sa štovateljima đavola, ja sumnjam da oni prihvataju bilo koji pojam vezan uz postojanja stvarnih demona ili demonske opsednutosti. To bi bio veoma efikasan instrument kontrole nad drugima. Kletve, uroci čini i visoka crna magija nisu iluzije. Oni ljudi koji ne brljaju samo nego naprasito uranjaju u Tamni put, preuzimaju ulogu Crnih magičara, i nakupljaju si duhovnu (karmičku) taksu koja takvoj praksi pripada. Čovjek ne može sticati koristi od takve moći bez da propati nasuprotne posledice.

U našoj kliničkoj praksi tokom godina, otkrili smo prisustvo DFEa u svakom slučaju seksualnog zlostavljanja dece, uključujući i satanistička ritualna zlostavljanja. Neki su tvrdili da su se djetetu pridružili u ranom uzrastu, drugi se pojavljuju u vreme zlostavljanja. Uvek postoji nekoliko DFEa u sprezi sa počiniocima koji su uključeni u ovo grozno i destruktivno ponašanje. Imajući u vidu uspeh duhovnog otpuštanja na daljinu u slučajevima problematičnih pojedinaca, tehnika se koristi da bi se očistile obe grupe, i pojedinci i grupe počinitelaca.

U svakom aktu nasilja, osvete, agresije, represije ili namerne kontrole druge osobe, prisutan je DFE uticaj. Saradnja s DFEima može biti nesvesna i pasivna, dobrovoljna, povremeno voljna, ili po pozivu potpuno svesno dogovorena. Uspostavljanje pakta sa đavolom možebitno je najštetniji izbor koje ljudsko biće ikada može napraviti.

P o g l a v l j e 12

ARMAGEDON ILI KOZMIČKI ŠAH

Podrijetlo života ostaje najveći misterij. Religiozni kreacionisti ustraju u svojem uvjerenju kako je Bog prije oko 5.000 godina čovjeka stvorio na vlastitu sliku. Znači li to da je Bog posjedovao sve one mane i nedostatke koje ljudi ispoljavaju? U Otkrivenju 12, kaže se da je Arkandeo Mihael izbacio Lucifera s nebesa zajedno s trećinom zvijezda nebeskih, to jest, jednom trećinom Bogostvorenih bića. Zbačeni su na Zemlju manifestirajući otada svoju mržnju prema Bogu i Isusu Kristu kroz stalne napade na ljudska bića.

Je li Armagedonska bitka neprekidna saga u tijeku, ili će tu ipak doći do finalnog obračuna između sila dobra i zla, Svjetla protiv Tame? Odvija li se to upravo sada unutar ljudske svijesti? U svojoj kliničkoj praksi primjećujemo jedno povećanje nivoa aktivnosti među DFEima. Čini se kako pojačavaju pritisak na ljude. Mnogi terapeuti koji koriste neki oblik terapija duhovnog otpuštanja prijavljuju slične nalaze. Aktivnost ETa inficiranih DFEima također je u porastu. Jesu li to znaci predskazanog sukoba u spiritualnoj areni? Nikako to ne mogu znati. Tumačiti kliničke nalaze kao dokaz ispunjenja predskazanja o Armagedonu bilo bi vrlo spekulativno i znanstveno neodgovorno.

Jedna znanstvena hipoteza postulira da su građevni blokovi životinjskog svijeta nastali kada su

visoko-energetski izboji električnog pražnjenja zabljeskali kroz primitivnu atmosferu Zemlje. Ta se primordijalna juha sastojala od amonijaka, metana i vode, te mješavine mnogih drugih elemenata. U takovom nasumičnom činu prirode, mogle su se formirati aminokiseline koje se potom mogu udružiti kako bi proizvele proteine, DNK, te u konačnici složene oblike životinjskog života diljem ovog svijeta. Kako se planet razvijao, čini se da je za ovaj proces bilo dostupno oko 200 milijuna godina. Znanstveno je mišljenje podijeljeno oko vremenskog perioda koji je potreban da bi se život formirao na ovakav način. Skeptici sugeriraju da je ovakav slijed događaja nevjerojatan kao kada bi tornado pomevši smetlište sastavio zrakoplov Boeing 747.

Teorija da je život izvanzemaljskog podrijetla predstavljena je na prijelazu stoljeća od strane švedana Svante-a Arrhenius-a, dobitnika Nobelove nagrade za kemiju. On je skovao pojam "panspermia" kako bi izrazio svoje uvjerenje da sjemenje života egzistira svugdje u svemiru i stalno pljušti po Zemlji. Modificiranu verziju ove teorije zastupali su Fred Hoyle, slavljani britanski astronom, i njegov kolega Chandra Wickramasinghe, astronom iz Šri Lanke. Oni tvrde da virusi i bakterije stalno pristižu na repovima kometa i padaju na Zemlju s česticama kometarne prašine. Neki znanstvenici vjeruju da je sve, od organskih kemikalija pa do aminokiselina, moglo biti donešeno od strane kometa, asteroida i meteorita.

Slijedeći prijedlog prosljeđen je od strane nobelovca i su-otkrivača DNK, Francis-a Crick-a, te Leslie-a Orgel-a, pionira prebiotičke kemije. Oni su iskovali termin "režirana panspermia" i sugeriraju da su prve klice života stigle na Zemlju u svemirskom brodu poslanom od neke udaljene civilizacije.

Zecharia Sitchin je skolastik i autor Zemaljskih kronika 1*4, serije knjiga vlastitih interpretacija raznih vjerskih spisa i drevnih tekstova. On govori o Anunakijima, skupini bića koja su na planet Zemlju stigla s domicilnog planeta Nibiru-a. Atmosfera Nibiru-a nestajala je i bile su im potrebne čestice zlata koje bi raspršili po atmosferi ne bi li spriječili daljnje gubitke. Pokušali su destilirati vode Perzijskog zaljeva u svrhu ekstrakcije zlata, no količina nije bila dostatna. Pokušali su iskopati zlato iz zemlje, ali su se Anunaki-rudari pobunili.

Prema Sitchinovom viđenju zemljine povijesti, Enlil je ovdje bio strogi upravitelj svojim ljudima, a Enki nadglednik rudarskih operacija. Njegovo rješenje je bilo stvoriti Primitivnog Radnika. Drevni Mezopotamski tekstovi opisuju proces. "Esencija" krvi mladog Anunnakija bila je pomiješana s jajašcem hominida zemaljskog podrijetla (možda Neandertalca), i to oplodeno jajašce smješteno u maternicu mlade Anunnaki žene. Nakon mnogih pokušaja i pogrešaka, "Model Čovjeka" je rođen. Je li to bio prvi ljudsko-alienski hibrid? Postoji opis ovog procesa u Knjizi Postanka gdje se navodi da je ljudsku vrstu stvorio Bog (Elohim), "muško i žensko stvori ih." 145

William Bramley, kroz svoje istraživanje podrijetla i uzroka ratova, otkrio je više nego što je htio znati.¹⁴⁶ Opisao je, kako ih je on nazvao „Kustose“ (eng. - "Custodians"), bića sposobna za naizgled nadnaravne pothvate koja imaju kontrolu nad velikim dijelom ljudskog ponašanja već jako dugo vremena. Rat među frakcijama slabi sve one koji su uključeni i skreće pažnju s Kustosa. Kraljevi i vladari starih vremena tradicionalno su se oslanjali na svoje agente provokatore koji su poticali "konrolirani nemir" u vlastitim kraljevstvima s ciljem promicanja frakcija među pućanstvom, a koje bi se pak za svu svoju bijedu krivile međusobno, umjesto da

krive kraljeve.147

Postoji nekoliko teorija koje postuliraju da je ljudska rasa bila genetski modificirana ili manipulirana mnogo puta kroz tisućljeća kako bi se proizvelo, bilo robove, bilo savršene radnike. Postoje neke očite praznine u sekvenci evolucije koja vodi do homo sapiens sapiensa. Tko su bili znanstvenici koji su vodili ovaj projekt? Nastavljaju li oni i dalje mijenjati DNK strukturu naše vrste kroz nekakav proces hibridizacije? Hoće li ljudska bića, kakovima se poznamo danas, biti samo još jedna od izumrlih vrsta na ljestvici evolucije? Je li takav program još uvijek u tijeku? Postoji li išta što bi u vezi s tim mogli učiniti?

Na konferenciji MUFON-a u Richmondu, Virginia, 1993.g., Vladimir Terzinsky predstavio je svoju teoriju da su se ljudi, pod kontrolom ne-ljudskog "Sustava Upravljanja", nalazili poduži period vremena. Ukoliko te teorije i spekulacije imaju ikakve temelje u stvarnosti, onda se čini da su ljudska bića, bez obzira na sav naš evolucijski napredak, našu svijest koja nas navodno odvaja od "nižih" životinja, naša velebna tehnološka dostignuća, ništa doli obmanuti pijuni u zlokobnoj igri kozmički razmjera.

Nelson Pacheco, umirovljeni pukovnik ratnog zrakoplovstva, i Tommy Blan, iznjedrili su dobro napisanu knjigu iznoseći na svjetlo razne neobične i neobjašnjive događaje na planeti: mutilaciju stoke, krugove u žitu, Marijina ukazanja, NLO otmice, te upletenost vlade u takve aktivnosti. I zatim, u preuveličanoj pretpostavci, pripisuju uzroke svih tih događaja demonskim aktivnosti. Oni ne čine razliku između ovozemaljskih duhova umrlih ljudi, entiteta tamne sile (DFEa – prim.prev.), ETa, duhovnih vodiča, uzašlih bića svjetla, ili događaja nepoznatog podrijetla. Ovo je tipično kratkovidan pogled vjerskih fundamentalista filtriran strahom i sustavom vjerovanja koji ne dopuštaju postojanje ničega što nije odobreno od strane njihove određene religijske dogme.

U kliničkoj praksi susrećemo energije vezane s klijentima koje se deklariraju kao oni iz "tame", nikada sebe ne nazivaju demonima. Ovi DFEi petljaju se u većinu ljudskih aktivnosti, posebno u one koje bi mogle biti od koristi pojedincima, parovima, obiteljima, ili skupinama ljudi. Međutim, oni nikada ne preuzimaju na sebe odgovornost za događaje za koje im ovi autori pripisuju zasluge. Arogantni kakvi jesu kada se susretnemo s njima, DFEi bi zasigurno preuzeli zasluge za ta dostignuća.

Autor Martin Cannon nudi novu hipotezu o izvanzemaljskim otmicama. On je izvlači iz etabliranih psihologijskih informacija o hipnozi, percepciji u izmijenjenim stanjima svijesti, paravan sjećanjima, i "ispiranju mozga". Opisuje projekte CIA-e i drugih obavještajnih agencija, navodeći istraživanja o implantima za mozak i ostalim metodama kontrole uma, poput brain entrainment-a („eintrainment“ mozga je (pojednostavljeno) „dovlačenje“ frekvencije rada ljudskog mozga na željenu frekvenciju, bilo višu ili nižu, služeći se prirođenom sposobnošću mozga da se uskladi s frekvencijama iz okoline - op.prev.), te elektro-magnetskih zračenja. Naširoko spekulira s mogućnošću da iskustva otmica nisu ništa više od induciranih halucinacija i da je hipoteza o izvanzemaljskom djelovanju usko gledište nekritičkih vjernika. On priznaje da i njegova vlastita hipoteza ostaje daleko od dokazivog.

Autor i umjetnik Budd Hopkins skreće pažnju na to da u svojim arhivima posjeduje izvješća klasičnih slučajeva otmica koji datiraju još od 1929.g.148 To je bilo prije nego se o bilo kakvoj

CIA-i uopće i razmišljalo.

Jedan kolega je prijavio čudan klinički slučaj. Tijekom sesije terapije prošlih života, klijentica nalazi život u kojem je bila pećinski čovjek. To nije neobično. Klijenti ponekad izvor problema u sadašnjem životu pronalaze u vrlo primitivnom okruženju. Čini se da su to prva "ljudska" iskustva na planeti. Dok je klijentica opisivala svoje aktivnosti u tom životu, iznenada se zatekla kako je odvede na brod. Nastavila je s opisom klasične NLO otmice nakon koje je, prilično zbunjena, vraćena na Zemlju. Ovo je samo jedan slučaj kojim se ne potvrđuje pravilo, to je samo vrlo zanimljiva mogućnost. 150

Dr. Cory Hammond, u svom uznemirujućem Greenbaum predavanju, navodi da je Allen Dulles, direktor Ureda za strateške službe, ili OSS-a, na kraju Drugog svjetskog rata, u suradnji s drugima iz obavještajne zajednice, organizirao izvlačenje nacističkih znanstvenika iz Europe. Ne samo da su si priskrbili raketne stručnjake, nego i nacističke doktore koji su bili uključeni u istraživanja kontrole uma u logorima. 149 Naci liječnici, Hammond tvrdi, bili su sotonisti. CIA je uspostavljena 1947.g. Zakonom o Nacionalnoj sigurnosti (eng. - National Security Act). Njezin prvi direktor bio je admiral Roscoe Hillenkoetter. Njemački su liječnici, po svoj prilici, bili prisiljeni na službu u CIA-i, i tehnike kontrole uma razvijene od strane nacista stavljene na raspolaganje Sjedinjenim Državama. 150

U našoj smo kliničkoj praksi čuli priče, kroz glasove više stotina klijenata, navodno od čelnika alienskih civilizacija koje su sklopile saveze s drugim moćnijim i sposobnijim bićima. Ti "drugi", obećali su ogromne beneficije narodima tih civilizacija. Također su liderima obećali ekspanziju moći i veću kontrolu nad građanstvom, i to ne samo njihova matična svijeta, nego i drugih svjetova ljudi koje bi mogli pronaći i nadvladati. Većina tih ugovora sklopljeni su s tamnim silama, mjenjolicima koji se mogu prikazati u najdobronamjernijim oblicima. Potrebni, pohlepni vladari naivno pristaju na uvjete varljivih DFEa. Jednom kada je takav ugovor stupio na snagu, DFEi jednostavno preuzmu. Postoji presedan za takav pakt s tamnim silama, ne samo među običnim ljudima na Zemlji, nego i među političkim vođama.

Adolf Hitler aktivno se udvarao moći tamne sile. 151 Nema sumnje da je bio u savezu sa silama tame, a ta je kuga devastirala ljude u Njemačkoj i drugim obližnjim europskim zemljama za dugi niz godina. Uzdigao se iz političke anonimnosti da bi postao neprikosnoveni vladar moćne nacije. Grozote počinjene pod tim režimom šokirale su svijet. Detalji još uvijek pristižu u svijest javnosti.

Neki ufolozi su sugerirali da je američka vlada sklopila savez s alienima ubrzo nakon svršetka Drugog svjetskog rata. 152 Sporazum je, navodno, u glavnim crtama vezan uz razmjenu vanzemaljske tehnologije za pravo na eksperimentiranje na ljudima. Ako u tome postoji i zrnce istine, to znači na su naše vođe izdali individualne slobode i pravo na samoodređenje, temelje države od prije više od dva stoljeća.

Je li moguće da je naša vlastita vlada uspostavila tajne sporazume s alienima? Iz mog višegodišnjeg iskustva s mnogim klijentima u izmjenjenim stanjima svijesti koristeći se pritom prirodnim psi sposobnostima i vidovitošću za istraživanje takvih pitanja, to se čini kao logičan zaključak. Je li Vlada Sjedinjenih Država bila aktivno spetljana s van-planetarnim bićima,

ETima, alienima? Jesu li sredstvo razmjene za vanzemaljske tehnologije bili životi slobodnih građana naše zemlje? Na sesiji ne postavljamo specifična pitanja u vezi s takvim aktivnostima; ETi kanalizirani kroz glas klijenata objelodanjuju takve informacije.

Većina slučajeva ET priljepaka uključuju DFEE. Vezivanja s tim entitetima često se protežu na više života; ova intruzivna aktivnost traje već dugo vremena. Čini se da su samo u posljednjih nekoliko desetljeća vlade, možda nekolicine nacija, bile kontaktirane od strane bića drugih svjetova, ETa, u svrhu uspostavljanja nekih dogovora od kojih bi moglo biti obostrane koristi. Alienima bi takvi kooperativni pothvati olakšali njihove aktivnosti i učinili ih produktivnijima.

Ako su državni dužnosnici na razini najviše tajnosti uspostavili prijateljski kontakt s vanzemalcima, utanačili formalne sporazume o trgovanju tehnologijom, tada su građani, pod kontrolom vlade, za alienske znanstvenike i koloniste njihov dio fer razmjene, kako je to već opisano u prethodnim poglavljima. Kao što smo čuli u mnogim kliničkim sesijama, gotovo svi intruzivni alieni inficirani su i kontrolirani od DFEEa. Siguran sam da vladini agenti i vojno osoblje ne bi podržali ni najmanje vjerovanje u stvarnost DFEEa, niti bi priznali postojanje entiteta tamne sile, klasičnih demona. Stoga veza tamna sila – alieni, ostaje nepoznata, neviđena, bez premca, i sposobna pustošiti našim društvenim sustavom.

Nakon godina iskustva provedenih u istraživanju daljnih dosega svijesti s klijentima u izmjenjenim stanjima, došao sam do prihvaćanja postojanja razina ili stanja stvarnosti drugačijih od našeg normalnog, trodimenzionalnog svijeta. Događaji koje sam opisao u ovoj knjizi odigravaju se u tim paranormalnim razinama stvarnosti. Gledanje na daljinu, NDE (iskustvo blizu smrti – op.prev.), OBE (vantjelesno iskustvo – op. prev.), prekognicija, vidovitost, duhovno iscjeljivanje, i drugi paranormalni događaji su savršeno normalni u ovim stvarnosti. Mistici te stvarnosti opisuju već stoljećima, pa čak i tisućljećima, fizičari su to područje tek nedavno otkrili.

Može li nešto biti učinjeno u svrhu obrane od ove invazije? Da, ljudi mogu nešto učiniti, i za sebe same i jedni za druge. Uz tehnike Terapije prošlih života (Past Life Terapy), Oporavka fragmentacije duše (Recovery of Soul Fragmentation), Terapije duhovnog otpuštanja (Spirit Releasement Therapy), Terapije otpuštanja ETa (Extraterrestrial Releasement Therapy), i Terapije duhovnog otpuštanja na daljinu (remote Spirit Releasement Therapy), ETi i DFEEi mogu biti otkriveni i otpušteni na odgovarajući način. Ljudi koji ovaj posao odaberu, kao zvanje ili zanimanje, činit će veliku i nesebičnu uslugu čovječanstvu. Rečeno je da smo čuvari brata svoga, no mi smo daleko više od toga, mi jesmo brat svoj.

Nagrade su van dosega shvaćanja.

EPILOG

Postoji jedna Snaga u univerzumu univerzuma. Put je to svjetlosti, ljubavi, opraštanja, iscjeljenja i duhovne evolucije. Snaga Svjetla/Ljubavi može biti distorzirana i zlouporabljena od strane bilo koga s dovoljno heretičkom namjerom da ošteti ili uništi druga Bogostvorena bića.

Takva zloraba je kršenje slobodne volje žrtve, osobe koja je cilj distorzirane sile. Ona također vrši nasilje i nad temeljnom prirodom počinitelja; zlouporabiti Snagu Svjetlosti znači preuzeti na sebe ozbiljne karmičke dugove.

Tijekom godina klijenti su otkrili da se u svakom primjeru crne magije, sotonizma, čarobnjaštva, uroka, kletvi, i ritualne magije svih vrsta u prošlim životima kroz stoljeća pojavljuju isti entiteti tamne sile. To je bila konstanta svake ljudske djelatnosti, organizacije ili institucije koja je nametala moć i vršila kontrolu nad drugima, bilo da se radilo o pojedincima ili grupama pojedinaca. Klijenti koji su se prisjetiti postojanja na drugim planetima opisuju iste DFEe, povezane s istim luciferianskim izvorom.

U svakoj ljudskoj drami postoji jedna ponavljajuća tema: sukob između dobra i zla. Jasno vidljiv u tragedijama, manje malevolentan u komedijama. Tolike su ljubavne priče postale mučnije uslijed uplitanja tamnih sila. I trijumfalnije uslijed prevladavanja tih intruzija. Da li ljubav trijumfira? Čini se kao sizifovska bitka, a opet, kao terapeut prošlih života, vidim da duga borba neumoljivo vodi ka kulminaciji u Svjetlu. Došli smo iz tog neopisivog Stvoriteljskog Izvora, i idemo Doma. Svi mi u konačnici idemo Doma. Nitko neće biti napušten, nitko neće biti izostavljen. Čak ni DFEi.

Možda Luciferska energija jest ultimativni sin rasipni. Otišavši u pobuni, u svom gnjevu uzrokujući nemjerljiv kaos i uništenje, konačno dolazi kući i dobrodošlicom biva prihvaćen natrag u obor. Oprost i ljubav iscjeliteljske su moći Svjetlosti.

Mi smo u ovo postojanje došli sa skriptom za sadašnji život. Kad bi mogli otkriti naše buduće živote kao što možemo prošle, izgledalo bi nam da je predstava već napisana, a mi usput dodajemo samo male varijacije na skriptu. Drugi elementi ili sile mogu promijeniti tijek drame, no mi se idalje krećemo u smjeru Doma. To ništa ne može promijeniti.

Bard William Shakespeare jednom je napisao; "Ništa drugo doli pozornica je svijet, a mi glumci na njoj." Njegov pogled bio je ograničen; svemir je pozornica! Kakvu monumentalnu dramu napisasmo!

DODATAK

Matrica NLO vjerovanja

Slijedi matrica spektra scenarija nađenih u aktualnoj literaturi, a koji se koriste pri pokušajima objašnjenja takozvanih NLO ili ETI (extraterrestrial intelligence -vanzemaljska inteligencija) aktivnosti, ili nedostatak istih. Svaki matrični upis ima svoju „klijentelu“ koja ga podržava. Neki od tih zagovornika su prilično glasni, drugi manje, ali svi su očito uvjereni da je njihova trenutna struktura uvjerenja, s obzirom na podatke koji su općenito prihvaćeni, najrazumnija. Tu je zasigurno i velika manjina onih koji se ne žele prikloniti niti jednom matričnom upisu nauštrb drugih, ili u kombinaciji, sve dok dodatni podaci nisu dostupni.

0. Sva viđenja, osim male manjine kojima nedostaju detalji, mogu se objasniti u terminima fenomena koji se prirodno pojavljuju.

1. Vanplanetarni brodovi, ali iz vidljivog svemira.
2. Interdimenzionalni prodori inteligentnih oblika života, s bazom u ili djelovanjem iz drugačije (paralelne) preklapajuće dimenzije nego što je naša prostor-vremenska.
3. Zemljo-stacionirani "drugi", na koje se upućuje kroz povijest, koji su moguće drugih oblika života, ili pretežno žive u realitetima ili dimenzijama koje mi nazivamo duhovnim.
4. Prijevare (hoaxes – eng.) ili dramatični scenariji počinjeni od strane raznih obavještajnih organizacija kao dio šire sigurnosti ili dezinformacijskih kampanja.
5. Širi socijalni inženjering, ili programi utjecanja na um populacije, osmišljeni za promicanje univerzalnije planetarne svijesti i smanjivanje utjecaja nacionalističkih ili religijskih tradicija.
6. Bilo koja kombinacija gore navedenih, uključujući i "sve zajedno." Namjera: nepoznata.

Mogući nivoi osvještenosti, upletenosti i/ili kontrole fenomena nazvanih NLO od strane vlade SAD-a.

0. Ne aktivnost, budući da se fenomene objašnjava kao prirodno pojavljujuće događaje.
1. Svjesni, ali ne izravno upleteni ili u kontaktu s počiniteljskim snagama.
2. U kontaktu do neke mjere, i surađuju s barem nekima od izvora fenomena ili entiteta, ili zbog trgovanja tehnologijom ili zbog toga što vlada vjeruje da nema izbora.
3. Vlada je počinitelj barem nekih dijelova fenomenologije, oslanjajući se možda na iskustva izvora za ideje i metode, ali primjenjujući događaje za druge svrhe poput špijunaže, dezinformiranja ili uzbunjivanja drugih nacija.
4. Barem neki NLO fenomeni rezultat su eksperimenata kontrole uma, ili pokusa na polju socijalne kontrole ili inicijative, sponzoriranih od vlade ili neke druge agencije.

Napomena: The Human Potential Foundation, Inc. (Fondacija Ljudskih Potencijala d.d.) ne podržava ni jedan od upisa gore navedene Matrice Vjervovanja. Matrica je sastavljena kako bi se potaknula rasprava i istraživanja u širokom spektru ideja koje su zastupljene u aktualnoj literaturi, a odnose se na ono što je popularno poznato kao NLO fenomen.

Copyright © 1993, The Human Potential Foundation, Inc., autor: Richard C. Farley

KRAJ

Ovdje može biti Vaša reklama